

ปทานุกรม
ของพุทธประวัติจากพระโอษฐ์ ๓,๒๔๖ คำ
 (เรียงลำดับตามหลักอักษรไทย)

ก

กกุณห์ (แม่น้ำ) ๕๖๘
 กุสันทรพุทธะ ๔๘๙
 กฎเกณฑ์การศึกษาตามลำดับ ๒๘๘
 กฎเกณฑ์การกระทำตามลำดับ ๒๘๘
 กฎเกณฑ์การปฏิบัติตามลำดับ ๒๘๘
 กฎไตรลักษณ์ไม่ขึ้นอยู่กับกาเกิด -
 - หรือไม่เกิดขึ้นของพระองค์ ๔๖๑
 กฎธรรมชาติ ๔๖๑
 กฎที่ยกเว้นแก่บางคน ๔๐๓
 กฎปฏิจสุมุปาทไม่ขึ้นอยู่กับกาเกิด -
 - หรือไม่เกิดขึ้นของพระองค์ ๔๖๓
 กฎอทิปปัจจยตาไม่ขึ้นอยู่กับกาเกิด -
 - หรือไม่เกิดขึ้นของพระองค์ ๔๖๓
 กบิลพัสดุ์ ๑๕/๑๗/๔๔/๓๕๒/๓๕๖/๔๗๐/
 ๔๗๑
 กบิสีสะ (ไม้เต้าน้ำประคุด) ๕๗๒
 กัมมัตถะ แลปล้น ๔๗๑
 กรกัณฐะ (ราชกุมาร) ๒๑
 กรรมขามมีวิบากขาว ๒๖๕

กรรมควรทำแสดงตัวเป็นกรรม -
 - ควรทำ ๔๑๑
 กรรมควรทำแสดงตัวเป็นกรรม -
 - ไม่ควรทำ ๔๑๑
 กรรมด่ามีวิบากดำ ๒๖๕
 กรรมเดียวกันทำแล้วบางพวกไปนรก -
 - บางพวกไปสวรรค์ ๔๐๕
 กรรมทั้งดำทั้งขาว มีวิบากทั้งดำทั้งขาว
 ๒๖๖
 กรรมทางกายบริสุทธิ์ ๕๕
 กรรมทางกายไม่บริสุทธิ์ ๕๕
 กรรมไม่ควรทำแสดงตัวเป็นกรรมควรทำ
 ๔๑๑
 กรรมไม่ควรทำแสดงตัวเป็น -
 - กรรมไม่ควรทำ ๔๑๑
 กรรมไม่ดำไม่ขาว มีวิบากไม่ดำไม่ขาว
 ๒๖๖
 “กรรมไม่มี” (ลัทธิเดียรฉัตรอื่น) ๔๑๘
 กรรมอย่างเดียวกันให้ผลหลังจากตาย -
 - แล้วไม่เหมือนกัน ทุกคน ๔๐๕

๖๑๕

กรรมอันสัตว์กระทำสิ่งสมแล้วด้วยเจตนา

๑๗/๒

กระแสน์ ๔๘๕

กระแสน้ำ (อุปมาที่ใช้กับตัณหา) ๒๖๗

กระแสน์แห่งมารผู้มีบาป ๑๓/๑๗๔

กรุณาเจโตวิมุตติ (ในพุทธศาสนา) ๓๙๒

กรุณาเจโตวิมุตติมีอากาสนัญญาตนะ -

- เป็นอย่างยิ่ง ๓๙๓

กลดลงของมาร ๓๖๘

กลองแห่งอมตธรรม ๒๒๘

กลอนศาลาอันเก่าคร่ำคร่า ๖๐/๖๗

กลางคืนกลางวันซึ่งมิได้มีความหมาย -

- ตามตัวหนังสือ ๑๐

กลางคืนแท้ๆ เข้าใจว่ากลางวัน ๑๐

กลางคืนเป็นกลางวัน ๑๐

กลางวันแท้ๆ เข้าใจว่ากลางคืน ๑๐

กลางวันเป็นกลางวัน ๑๐

กล่าวดูพระองค์ด้วยคำเท็จ ๒๘๖

กล่าวธรรมได้เหมือนกะท้อนไฉ ๕๒

กล่าวอย่างใดทรงทำอย่างนั้น ๑๙๙/๒๘๕/

๕๒๔

กลิ่นเหม็นคาว ๔๖๕

กษัตริย์โดยชาติ ๑๖

กษัตริย์ได้มรรธาภิเษก ๕๔๒/๕๘๓

กษัตริย์บัณฑิต ๓๐๕/๕๑๔/๕๔๓

กษัตริย์ (วรรณะ) ๓๑๐

กสิการท้าวชาพรหมณ์ ๓๖๑

กสิกรรมชัมกะ (อเจลกะ) ๔๙๐

กองวิมุตติขึ้นนอเสฐะ ๔๓๗

กณณกถ (สวนป่า) ๑๔๘/๑๖๒/๒๘๑/

๓๐๓/๓๘๙/๓๙๙/๕๐๗/๕๐๙

กณหา (ลูกหญิง) ๖๐๙

กัณทรกะ (ปริพพาชก) ๒๗๑

กัมมาสมัมมะ (หมู่บ้าน) ๔๒

กัลยาณมิตรของพระองค์เอง ๓๘๗

กัลยาณมิตรของเรา ๓๘๘

กัลยาณมิตรเป็นทั้งหมดของพรหมจรรย์

๓๘๘/๔๖๕

กัลยาณวัตรที่ทนายต้องประพฤติ ๕๙๗

กัลยาณวัตรคือมรรคมีองค์แปด ๕๙๘

กัลยาณวัตรที่เป็นไปเพื่อนิพพาน ๕๙๘

กัลยาณวัตรเพียงเพื่อเข้าถึงพรหมโลก -

- เท่านั้น ๕๙๘

กัสสปโคตร (ภิกษุ) ๓๒๔

กัสสปพุทธะ ๔๘๙/๕๘๘

กัสสปะ (เถระ) ๓๔๔

กัสสปะ (อเจลกะ) ๑๔๘/๑๖๒/๓๐๓/

๓๘๙/๓๙๙/๔๐๓

(ดูคำว่า อเจลกัสสปะ ด้วย)

กาฬาสังคมผู้ทำลายโลก ๔๓๗

กามคุณในอดีต ๘๐

กามคุณในปัจจุบัน ๘๐

กามคุณในอนาคต ๘๐

กามคุณห้า ๒๗/๔๒/๑๗๙/๒๖๗
 กามคุณห้าอันเป็นทิพย์ ๔๓
 กามที่เป็นทิพย์ ๔๓/๕๕๗
 กามที่เป็นวิสัยอย่างมนุษย์ ๔๓/๕๕๗
 กามวิตก ๗๑
 กามสุข ๔๒
 กามสุขกับความหน่าย ๔๒
 กามสุขัลลิกานุโยค ๒๔๗
 กามาвање ๑๑๗
 กายก็ไม่ลำบาก ตาก็ไม่ลำบาก ๑๐๑
 กายกระสับกระส่าย ๖๓
 กายกับวา เท้ากัน ๓๒
 กายของตถาคตในฐานะตถาคต -
 - (ภาษาคน) ๕๗๕
 กายของพระสมณโคตม ๕๓๓
 กายข้างหน้าจุจราชสีห์ ๓๒
 กายตรงดุษฎีพรหม ๓๒
 กายเมื่อยล้า ๗๔
 กายยังไม่หลีกออกจากกัฏฏคาม ๖๑
 กายละจากกัฏฏคามแล้ว -
 - ทั้งใจก็ไม่ระคนกิเลสคาม ๖๓
 กายสังขาร ๙๙
 กายหลีกจากกัฏฏคาม -
 - แต่ใจยังระคนกิเลสคาม ๖๒
 การกระทำของพระองค์ ๑๔๗
 การกระทำของสัตว์ที่อยู่เป็นคู่ๆ ๒๖๓
 การกระทำของสี่เท้า ๑๔๗

การกระทำที่จะเหนียวเปล่า ๖๑
 การกระทำที่มีผลใหญ่แก่ทายก ๒๘๐
 การกระทำที่สมควรแก่ตน ๒๑๙
 การกระทำที่สุตแห่งทุกข์ (เกี่ยวกับกรรม) ๑๗๒
 การกล่าวต่อพระองค์ (เกี่ยวกับ -
 - เรื่องวิญญูณ) ๒๖๔
 การกล่าวต่อพระองค์ (เกี่ยวกับ -
 - เรื่องสัพพัญญู) ๒๑๒/๒๖๔
 การกล่าวถ้อยคำแก่งแย่งกัน ๔๕๖
 การกั้นจิตจากกามคุณในอดีต ๘๐
 การก้าวลงสู่ครรภ์ อาศัยธาตุ ๔๒๗
 การกำหนดรู้กามสัญญา ๒๖๒
 การเกิดของพระองค์กับกฎของธรรมชาติ ๔๖๑
 การเกิดขึ้นแห่งวิญญูณโดยอาการแห่ง -
 - ปฏิจจสมุปบาท ๒๖๔
 การเกิดครั้งนเป็นครั้งสุดท้าย ๑๒๔
 การเกิดแผ่นดินไหวเนื่องด้วยการจุติ ๒๖
 การเกิดแผ่นดินไหวเนื่องด้วยการประสูติ ๓๐
 การเกิดแสงสว่างเนื่องด้วย -
 - การจุติจากอดีต ๒๕
 การเกิดแสงสว่างเนื่องด้วยการประสูติ ๓๐
 การเกิดแห่งวงศ์สาณะ ๒๑
 การเกียตกันกิเลสด้วยตบะ ๑๖๓

การข่มขืนโดยชอบธรรม ๒๗๕
 การข่มขืนอย่างถูกต้องเป็นธรรม ๒๕๓
 การขอร้องของท้าวมหาราช ๔๘๘
 การครอบงำของเวทนา ๑๕๗
 การคอยควบคุมวิตก ๗๑
 การคุมกายวาจา – คุมท้องในเรืออาหาร ๓๘๐
 การเคารพในพระองค์ยิ่งกว่าใน –
 – เจ้านายโดยตรงของตน ๕๔๖
 การฆ่าเวลาด้วยการสนทนาธรรม –
 – เกือบก่อนรุ่ง (ของพวกช่างไม้) ๕๔๖
 การงานที่ย่อยหย่อน ๔๘๕
 การงานวิบัติเพราะบริหารไม่ดี ๔๓๘
 การจัดสรรระของพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๗๑
 การจับตัวความฉลาดความกลัว ๘๗
 การจำพรรษาตามพวกมิตรสหาย –
 – ชาวเกลอ ๕๖๑
 การจุติจากดุสิตลงสู่ครุฑ ๒๔
 การชำระจิต ๒๕๐/๒๕๕
 การเชื่อเชื่อยของพรหม ๒๑๙
 การใช้ปทานุกรรมท้ายเล่ม –
 – เป็นการออกบัญญัติถามตนเอง ๔
 การณปาลีพราหมณ์ ๕๑๖
 การเดินการยืนบนหนาม ๕๘
 การได้ตามใจตัว ๔๑
 การได้ที่ดีของภิกษุ (เกี่ยวกับนรกสวรรค์) ๑๘๕

การได้ฟังพระสัทธรรม ๕๒๑
 การได้เห็นพระอรหันต์ ๕๐๐
 การได้อุปฐากพระสงฆ์ ๕๒๑
 การตรัสที่ไม่ขัดแย้งกับบัณฑิตชนในโลก ๒๘๕
 การตรัสภิกษุอุปทานิยธรรม ๕๕๖
 การตรัสรู้ ๑๑๕
 การตรัสเรื่อง “มหากุต” –
 – ไม่หยั่งลงในที่ไหน ๔๘๓
 การตรัสหลักมหาปเทศ (อย่างสุดต้นตะ) –
 – ที่อานันทเจดีย์ ๕๖๖
 การตอบคำถามบริสทธิ ๑๕๑
 การโต้กันระหว่างลัทธิที่มีอาตมมัน –
 – กับไม่มีอาตมมัน ๓๘๖
 การโต้ตอบกับเทวดา ๙๓
 การถึงซึ่งพรหมมิได้เพราะทางสายกลาง ๔๖๕
 การถึงตัวตถาคตเมื่อมีญาณรู้ –
 – หลุดพ้นแล้ว ๓๑๘
 การถึงทับซึ่งอริยบัญญัติ ๖๗
 การถูกตู่ในเรื่องของสภวิโมกข์ ๔๔๑
 การถูกตู่ว่าไม่บัญญัติสิ่งซึ่งที่แท้บัญญัติแล้ว ๔๔๓
 การไถนา ๓๘๐
 การทรงได้รับการบำเรอ ๔๐
 การทรงทราบอินทรีย์อันยิ่งหย่อนของสัตว์ ๑๓๗

การทรงปฏิญญาว่าเป็นอภิสัมพุทธะ ๒๐๒
 การทรงพยายามในอิทธิเวญาณเทศนะ -
 - เป็นชนๆ ๙๓
 การทรงรู่แจ้งผัสสาตนะ ๑๒๒
 การทรงแสดงทงเอกังกสิกรรมและ -
 - อเนกังกสิกรรม ๒๕๕
 การทรงหลงกามและหลุดจากกาม ๔๔
 การทรงหลักเร้นเป็นพิเศษบางคราว

๓๘๑

การทรมานพกพรหม ๓๘๔
 การท่องเที่ยว ๕๘๒
 การที่บรยแห่งพระพุทธเจ้าในอดีต ๑๒๑
 การทำกิเลสให้แห้งด้วยวิธีต่างๆ ๕๘
 การทำตามอย่างขึ้นอยู่กับการสรรเสริญ
 - ของบุคคลสูงสุด ๓๒๔
 การทำให้ไฟให้ลุกโผลงโดยไม่มีการเผา

๔๖๔

การทำลายเปลือกไขครั้งแรก ๑๓๔
 การทำลายเปลือกไขครั้งที่สอง ๑๓๔
 การทำลายเปลือกไขครั้งที่สาม ๑๓๔
 การทำสัตว์อื่นให้พลอยทุกข์ ๔๐๑
 การเทศน์ดังฆทางแก่คนหลง ๕๐๑
 การเทศน์ดังเบ็ดของทปัดไว้ ๕๐๑
 การแทงตลอดอเนกธาตุ ๒๓๗
 การนวดพันทที่ได้รับจากมาตุคาม ๑๖๙
 การนอนบนที่นอนสูงใหญ่ ๔๕๓
 การนอนอย่างคนบริโภคกาม ๓๖๔

การนอนอย่างเปอต ๓๖๔
 การนอนอย่างสี่หะ ๓๖๔
 การนอนอย่างตถาคต ๓๖๕
 การนอนอย่างราชสีห์ ๒๘๙
 การนอนหลับ ๕๕๗
 การนอนหลับกลางวัน ๔๓๙
 การนำออกเสียซึ่งความกำหนัดในเวทนา

๘๔

การนิรมิตบันดาล ๔๑๓
 การบรรลุถึงฐานะที่ได้พยายาม -
 - เพื่อจะบรรลุถึง ๑๒๖/๑๒๘
 การบรรลุธรรมอันเลิศคู่กับ -
 - การกระทำอันเลิศ ๒๘๑
 การบริโภคสะสม ๔๕๔
 การบันลือสีหนาทของตถาคต ๑๙๐/๒๕๗
 การบำเพ็ญตบะ ๓๙๙/๔๐๐
 การบำเพ็ญบารมีในอดีตชาติ ๕๘๑
 การบำเรอไฟ ๕๘๓
 การบูชาญญชนิตที่เป็นภายใน ๔๖๔
 การบูชาญญ ๔๐๐
 การบูชาญญชนิตที่เชื่อเพลิงไม่ถูก -
 - รวบรวมมา ๕๙๖
 การบูชาญญชนิตที่ต้นไม้ไม่ถูกตัด ๕๙๕
 การบูชาญญชนิตที่ทาสกรรมกรไม่ต้อง -
 - ถูกคุกคาม ๕๙๖
 การบูชาญญชนิตที่ไม่ต้องมีใคร -
 - ร้องให้ทำงานพลาง ๕๙๖

การบูชาอัญมณีชนิดที่สัตว์ไม่ถูกฆ่า ๕๕๕

การบูชาสูงสุด ๕๗๐

การปฏิบัติในสตรี ๕๗๑

การประกอบความเพียรประมาณตน ๑๑๘/
๒๔๗

การประกอบตนพัวพันอยู่ในกาม
๑๑๗/๒๔๗

การประกาศพระศาสนา ๒๔๓

การประชุมของเทวดาทงสิบโลกธาตุ
๕๗๐

การประดับตกแต่งร่างกาย ๔๕๕

การประทับหลักเรือนเป็นเวลาครึ่งเดือน
๑๒๕

การประทับหลักเรือนเป็นเวลาสามเดือน
๑๒๖

การประสูติ ๒๘

การประสูติได้ ๗ วันพระชนนีทิวกคต
๔๐

การปรากฏการไหวของแผ่นดิน ๒๖/
๓๑/๑๒๔/๒๓๔/๕๖๔/๕๗๕

การปรากฏของผู้ที่ไม่มีใครฆ่าสอง
๘/๒๑๕

การปรากฏของพระตถาคตมีได้ยาก -
- ในโลก ๘

การปรากฏของพระองค์ ๘/๒๓๗

การปรากฏแห่งจักรพรรดิราช ๔๓๑

การปรากฏแห่งดวงตาดำอันใหญ่หลวง -
- ของโลก ๒๓๗

การปรากฏแห่งตถาคต ๔๓๑

การปรากฏแห่งโพชฌงค์ ๔๓๑

การปรากฏแห่งรัตนทั้งเจ็ด ๔๓๑

การปรินิพพาน ๕๖๘

การปรินิพพาน (ดับเย็น) ของโจร ๕๕๕

การปรินิพพานในภพนั้น ๆ ๔๓๐

การเป็นไปตามทำนองแห่งหลักกรรม
๕๕๘

การเปล่งเสียงตลอดทุกโลกธาตุ ๑๓๓

การผนวชเมื่อพระชนม์ ๒๕ ๔๗

การฝึกเป็นลำดับ ๆ ๒๕๑

การฝึกม้า ๒๘๘

การพนัน ๔๕๕

การพรอญแห่งตถาคตเริ่มแต่ปฐมฌาน
๓๑๗

การพยายามในเนกขัมมจิต ๑๐๓

การพิจารณาจนหายมัวเมา ๔๑

การพิจารณาเห็นของกุศลบุตรผู้มีศรัทธา
๑๑

การพูดคุย ๕๕๗

การเพิกถอนสัญญาทั้งห้าไม่ปฏิรูปและ -
- ปฏิรูป ๓๙๒

การมาเฝ้าของจาตุมหาราช ๔๘๗

การมาเฝ้าของทายาทเทพบุตร ๔๘๕

การมาเฝ้าของอนาถปิณฑิกเทพบุตร ๔๘๖

การมีธรรมอยู่ในโลก ๔
 การไม่ทรงบัญญัติอะไรเป็นอะไร -
 - โดยส่วนเดียว ๒๕๓-๒๕๔
 การไม่บริโภคโภชนาที่เกิดขึ้นเพราะ -
 - คำขับเป็นธรรมอย่างหนึ่ง ๓๖๑
 การย่อแย้งกันข้อปลาทองขาวประมง
 ๓๕๓
 การรับใช้เบ็นทุด ๔๕๓/๔๕๗
 การรับทานาส่วน ๔๕๓
 การรับเนอดิบ ๔๕๓
 การรับสวนอัมพปาลิวันจากหญิงคณิกา
 ๕๖๑
 การรับหญิงและเด็กหญิง ๔๕๓
 การรู้ว่าเทวดาเข้ามาจากไหน ๔๔
 การลงน้ำเวลาเย็นเป็นครั้งที่สาม ๕๘
 การลงสู่ครรภ์ ๒๖
 การล้างผลาญพิษความทุกข์คาม ๔๕๓
 การเล่น ๔๕๔-๔๕๕
 การเล่นชนิดเป็นข้าศึกแก่กุศล ๔๕๓
 การเล่นซ่อนหากันระหว่างพระพุทธรองค์ -
 - กับพภพพรหม ๓๘๕
 การเล่นเป็นทตังความประมาท ๔๕๕
 การเลี้ยงชีพบริสุทธิ์ ๑๗๔
 การสังเคราะห์ทั้งสี่ ๕๘๔
 การสนทนากับเทวดา -
 - (เรื่องอุปนิทานธรรม) ๔๗๙
 การสนทนากับนิครนถ์ ๔๗๑

การสนทนากับมณฑิยปริพาชก ๔๙๒
 การสนทนาเรื่องที่สดโลก ๔๘๐
 การสนทนา (เรื่องลัทธิซึ่ง -
 - สมมติกันว่าเลิศ) ๔๘๒
 การสนทนากันอยู่ด้วยการมีผล -
 - แห่งวิชาและวิมุตติ ๔๙๕
 การแสดงไตรลักษณ์ ๔๖๑
 การแสดงธรรมบริสุทธิ์ ๑๕๑
 การแสดงธรรมมีส่วนเปรียบเทียบ -
 - ระหว่างธรรมดากับธรรมขาว ๑๖๖
 การแสดงแบบครองชีวิตแก่โลก ๑๑
 การแสดงปัจจุสมุปบาท ๔๖๓
 การแสดงปฐมเทศนา ๒๒๙
 การเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้า ๕๒๑
 การเห็นอนัตตาอย่างสมบูรณ์ ๓๒๘
 การเห็นอันสงส้อจากกาม ๗๓/๑๐๓
 การให้ผลของกรรมไม่อาจเปลี่ยนได้ -
 - ด้วยตบะของนิครนถ์ ๔๗๕
 การอดอาหาร ๖๖
 การอธิษฐานจิตปรารภ -
 - การกระทำความเพียร ๒๘๐
 การอนุเคราะห์แก่คนชั้นหลัง ๓๕๕
 การอยู่ของพระอรหันต์ ๖๖
 การอยู่ในครรภ์ ๒๖
 การอยู่ในหม่อมเทพันดุสิต ๒๓
 การออกจากทุกข์ ๘๖/๘๘

การออกจากสัญญาเวทียินนิโรธของ -	กิริยวาท (ในความหมายที่เป็นสัมมาทิฐิ)
- พระสารีบุตร ๓๔๓	๔๑๙/๔๕๐/๕๒๗
การออกผนวช ๔๗	กิริยวาท (สัมมาทิฐิแห่งพุทธศาสนา)
การอาหารในทางจิต ๑๐๔/๑๐๕/๑๐๖/ ๑๐๗/๑๐๘/๑๐๙/๑๑๐/๑๑๑	๔๑๙/๔๕๐/๕๒๗
การอุปบัติ ๕๘๓	'กิริยาไม่มี' (ลัทธิเดียรฉัตรยอน) ๔๑๘
กาลามโคตร ๕๑/๒๒๖/๓๘๖	กิเลสคาม ๖๒
กาลวาท (คือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑	กิเลสเพียงดั่งน้ำผาดทางไตรทวาร ๖๐๒
กาลิงค์ (แคว้น) ๖๐๘	กิเลสอันย้อมใจจุน้ำผาด ๒๙๖
กั้วเท้าขวาก่อน ๕๓๐	กุมภณันท์ ๔๘๗
กั้วไป ๗ กั้ว ๒๙	กุมารผู้อาจหาญ ๒๒
กาสี (เมือง) ๔๐/๒๒๘	กุ่มบุตรผู้บวชแล้วด้วยสัทธา ๒๘๐
กาฬการาม ๑๕๖	กุสวดี (ราชธานี) ๕๗๒/๕๙๒
กาฬสิลา ๔๗๑	กุสินารา ๓๓๓/๓๘๖/๕๖๗/๕๗๒/๕๙๒
กาฬบรรพ (เถาว์วัลย์) ๖๐/๖๖	กุฎทนต์พราหมณ์ ๕๙๔
กำเนิดเศรษฐี ๑๘๘	กฎการศาลา ๑๕๗/๒๔๖/๒๘๗/๔๙๒/ ๕๖๔
กำหนดการเลิกทำนา ๓๘๐	“เกฬี” (คำที่ไม่ควรแปลเป็นไทย) -
กิจของพระศาสดาผู้เอ็นดู ๒๖๙	- หมายถึงพระอรหันต์ ๓๖๒/๓๙๖
กิจที่เคยทำแก่เจตีย์ ๔๖๖	เกวล สหุทธมตตกา (เป็นศาสดาเพราะ -
กิจไม่ควรทำ (สำหรับภษัตริย์ผู้ปกครอง)	- อาศัยสัทธาอย่างเดียว) ๒๑๑
๕๙๔	เกวัญกบตบัตร์ ๑๙๗/๔๘๓
กินกะเบาดำผง ๖๐	เกสกัมพล ๔๑๘
กิมพิละ (ภิกษุ) ๗๕	เกส (คนผิวกม) ๓๐๖
กิริยวาท (คำสำหรับกล่าวหาว่าเป็น -	เกิดขึ้นเพื่อเกือกกลปวงชน ๑๐
- มิจฉาทิฐิอีกแห่งหนึ่ง) ๔๑๙/๔๕๐/ ๕๒๗	เกิดในโลกแต่ครอบงำโลก ๑๔
	เกียดกันทาน ๔๓๖

เกียรติของภิกษุผู้ใดในการศึกษา ๓๒๕
 เกียรติยศของพราหมณ์ชั้นสูง ๕๒๖
 เกียรติศัพท์อันงามของพระโคตม ๕๒๘
 แก้ว ๗ ประการ ๓๑
 แก้วไพฑูรย์ ๒๗
 แกะดำแห่งตระกูล ๔๓๘
 โภกนุทปราสาทของโพธิราชกุมาร ๒๗๖
 โภกนุทะ (ปราสาท) ๑๕
 โภญจะ (ปราสาท) ๑๕
 โภฏิกาม (หมู่บ้าน) ๕๕๙/๕๘๒
 โภณาคมนพทุระ ๔๘๘
 โภลิตะ (อัครสาวก) ๑๕
 โภลิยะ (แคว้น) ๒๖๕/๔๔๔
 โภลิยะ (ชนบท) ๓๙๐
 โภสล (แคว้น) ๒๓/๒๑๐/๓๐๔/๓๒๔/๓๕๓/
 ๓๗๐/๓๗๒/๔๖๔/๕๔๖/๕๘๘
 โภสัมพี (เมือง) ๑๕๑/๒๘๔/๔๙๒
 โภวลีย์ ๓๖๒
 โภสุกร (ในฐานะสิ่งทมนุชย์หลงแสวงหา)
 ๔๕

ป

ขณะสำหรับการประพาศิพรหมจรรย์ ๑๘๕
 ปนขุมละเสน ๓๒
 ปนตกราบ ๓๒๖/๕๔๒
 ปนมีรากนำหลุดออกจากกาย ๖๑/๖๗

ขนานนามพระองค์เอง ๑๓
 ขบพันด้วยพัน ๖๓
 ขอน้ำอัสจรรยไม่เคยมี่ ๘/๒๔/๒๕/
 ๒๖/๒๘/๓๐/๑๒๔/๕๐๑/๕๕๔
 ขอน้ำพอง ๔๖๘
 ของแปลกประหลาดสำหรับคนใจ -
 - (ปฏิกิริยาที่เกินจำเป็น) ๑๙๖
 ขอบเขตแห่งเบญจขันธ์สำหรับ -
 - การพิจารณาอย่างทั่วถึง ๓๒๘
 ข้อกล่าวหาของเดียรัถยเกี่ยวกับ -
 - คำว่า “ญาณ” ๓๘๘
 ข้อกล่าวหาโดยพวกภิกษุอื่น -
 - (เกี่ยวกับสุขขัลลิกานุโยค) ๑๘๒
 ข้อความให้สนใจพุทธประวัติ ๗
 ข้อที่จะทำให้จิตแล่นไปสู่เนกขัมมะ ๑๐๓
 ข้อที่จะทำให้จิตเลื่อมใสเนกขัมมะ ๑๐๓
 ข้อที่จะทำให้จิตตั้งอยู่ในเนกขัมมะ ๑๐๓
 ข้อที่จะทำให้จิตหลุดออกสู่เนกขัมมะ ๑๐๓
 ข้อที่ถูกกล่าวหาว่าเป็น “กาฬาสังคม”
 ๔๓๗
 ข้อที่ถูกกล่าวหาว่าทรงหลง ๔๓๘
 ข้อที่มิใช่ฐานะจะมีได้ ๗
 ข้อที่อาจถูกระแวงระหว่างจาก -
 - คนต่างลัทธิ ๔๐๑
 ข้อที่อายุสูง ๓๒
 ข้อที่อายุยาว ๓๒
 “ข้อนี้เท่านั้นจริง ข้ออื่นเป็นโมฆะ” ๔๐๕

ข้อปฏิบัติทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งปฏิภูลและ -

- ไม่ปฏิภูล ๓๕๒

ข้อปฏิบัติที่ตกาศได้ตรัสรู้ ๑๑๘

ข้อปฏิบัติที่ทำให้พ้นวิเศษสันตมหา ๔๕๔

ข้อปฏิบัติที่เป็นทางสายกลาง ๑๑๘

ข้อปฏิบัติไปสู่กำเนิดเจริญาน ๑๘๘

ข้อปฏิบัติไปสู่เทวโลก ๑๘๘

ข้อปฏิบัติไปสู่สุรกร ๑๘๘

ข้อปฏิบัติไปสู่สุนิพพาน ๑๘๘

ข้อปฏิบัติไปสู่เปรตวิสัย ๑๘๘

ข้อปฏิบัติไปสู่สมนุษยโลก ๑๘๘

ข้อปฏิบัติเพื่อความเจริญแห่งอิทธิบาท ๘๑

ข้อปฏิบัติอันเป็นหนทางอันประเสริฐ ๑๑๘

‘ข้อแม่’ สำหรับบรรพชา ๔๐๔

ข้อสังเกตในพระผู้มีพระภาค ๕๔๐

ขัตติยบริษัท ๔๒๑/๔๒๒

ขัตติยบัณฑิต ๕๑๔/๕๑๓

ขั้นตอนแห่งอริยสาวก -

- ซึ่งเต็มตามที่ควรจะมี ๓๒๑

ขามัตถ (หมู่บ้าน) ๕๔๔

ข้ามน้ำได้โดยไม่ต้องมีอะไรเปี่ยก ๔๖๔

ข้าวปลายเกรียนกับน้ำส้ม ๔๑

ข้าวสาลีเจือด้วยเนื้อ ๔๑

ข้าศึกตัวร้ายของพระพุทธเจ้าเป็นโลกจัต ๑๕๕

ข้าศึกภายใน-ภายนอก ๓๔

ขีณาสพ ๑๔๑

เขมวติกและวิเวกวิก ๓๘๑

เขมา (อัครสาวิกา) ๑๕

เขากันสนิทองน้ำเจือกกับนมสด ๕๔๑

เขาวงกต ๖๐๕

เขาสมาธิหนึ่งไม่ไหวติงเป็นนิสัย ๘๘

เขยวสีชาวาม ๓๒

เข็งตุงเข็งเนื้อทราย ๓๒

ก

กคงคา (แม่น้ำ) ๑๓/๑๗๔/๓๓๕

กติ ๑๘๘

กณกโมคคัลลานะพราหมณ์ ๒๘๘/๓๐๘/

๕๐๔/๕๔๗

กณะสงฆ์ซึ่งมีคณธรรมสูงสุด ๓๑๘

กณะสงฆ์ที่ชุมนุมผ่องใส ๕๔๑

กณะสงฆ์ที่ถึงแล้วซึ่งลาภและยศสูงสุด

๔๓๕

กณะสงฆ์ที่ประพฤติพรหมจรรย์ตลอดชีวิต

๕๔๐

กณะสงฆ์ที่พร้อมเพรียง ๕๔๑

กณะสาวกซึ่งมีปฎิหาริย์ ๓๓๘

คนกล่าวแต่การไม่ทำ ๔๔๘

คนกล่าวแต่ความขาดสูญ ๔๔๘

คนของพระองค์ ๓๒๕

คนคอยกำจัดคุณของผู้อื่น ๕๐๕

คนคะนองวาจา ๕๐๕

คนจูงคนให้เดินผิดทาง ๒๘๖

คนที่พระโคตมคบด้วย ๕๔๘
 คนที่พระโคตมไม่คบด้วย ๕๔๗
 คนที่ยังจัดเป็นสัตว์เลวทรามอยู่ ๔๓
 คนธรรพ์ ๑๔/๓๔/๔๘๗
 คนนำไปทำให้พินาศ ๔๔๙
 คนผูกข้าง ๒๙๕
 คนผู้รักตน ๒๑๙
 คนเผผลาญ ๔๔๙
 คนพูดบานปลาย ๙๖
 คนมักเกลียด ๔๔๘
 คนมักมาก ๖๙/๒๓๐
 คนมั่งร่ำรวยที่เข้าเฝ้า ๕๔๓
 คนไม่เป็นรส ๔๔๗
 คนไม่มีผู้ผูกพันเกิด ๔๔๙
 คนไม่หลง ๔๓๙
 คนไร้โรค ๔๔๗
 คนเลี้ยงโคเพียงแต่กำหนดฝูงโค ๗๕
 คนเลี้ยงโคติดต่อนโคจากข้าวกล้า ๗๓
 คนหลง ๔๓๙
 คยา (ตำบล) ๒๒๗
 คยาสี่สะ (ตำบล) ๙๓
 ครรภบริสุทธเจตชวบรรพบุรุษ ๕๒๖
 ครรภสืบเดือนเต็ม ๒๘
 ครองเรือน ๒๙ ปี ๑๕
 ครอบครองโดยธรรม ๓๑

ครั้งก่อนแต่การตรัสรู้ ๔๔/๖๙/๗๑/๗๕/
 ๘๐/๘๑/๘๒/๘๓/๘๖/
 ๘๙/๙๓/๙๕/๙๗/๑๐๓
 ครมมีพระชาติเป็นจุฬโพธิ ๖๑๑
 ครมมีพระชาติเป็นเจ้าชายยุธยชยะ ๖๑๒
 ครมมีพระชาติเป็นโชติปาลมาณพ ๕๘๘
 ครมมีพระชาติเป็นบุโรหิตสอนนุชาญญ
 ๕๙๔
 ครมมีพระชาติเป็นพระจันทกุมาร ๖๐๔
 ครมมีพระชาติเป็นพระเจ้ามหาสุทนต์
 ๕๙๑
 ครมมีพระชาติเป็นพระเวสสันดร ๖๐๗
 ครมมีพระชาติเป็นนมมเทวราช ๕๙๖
 ครมมีพระชาติเป็นมหาโควินทพราหมณ์
 ๕๙๙
 ครมมีพระชาติเป็นมาตังคชภูติ ๖๑๐
 ครมมีพระชาติเป็นนรธการ ๖๐๐
 ครมมีพระชาติเป็นเวลามพราหมณ์ ๖๐๕
 ครมมีพระชาติเป็นสังขพราหมณ์ ๖๐๕
 ครมมีพระชาติเป็นนิกิตติตาส ๖๐๓
 คฤหัสถ์บริภคกามบรรลธรรมถึงขั้น -
 - สกิทาคามี-โสตาบัน ๓๒๓
 คฤหัสถ์ประพฤติพรหมจรรย์บรรลธรรม -
 - ถึงขั้นอนาคามี ๓๒๓
 คฤหัสถ์ผู้่งชาว ๑๑๔
 คลองแห่งสัสตทิภูติ ๒๕๑
 คลองแห่งอุจเฉททิภูติ ๒๕๑

คลื่น (อุปมาที่ใช้กับความโกรธ) ๒๖๗

ควงแห่งไม้ธัสตฤ ๑๕/๑๖

ควาชันไม้เศษกระเบื้องกลีน ๓๔๐

ความกระสันนอยาก ๗๗

ความกลมกลืนระหว่างนิพพานและ -

- ปฏิปทาเพื่อนิพพาน ๕๒๓

ความกล้วอย่างอกศล (โง่เขลา) ๙๖

ความกังวลต่อสิ่งใดหรือในอะไร -

- ก็ไม่มีว่าเป็นตัวเรา ๑๘๔

ความกังวลในสิ่งใด ๆ ก็ไม่มีว่า -

- เป็นของเรา ๑๘๔

ความกำหนดหมายในภาวะต่างๆ ๑๐๗

ความกำหนดหมายในรูป ๑๐๗

ความกำหนดหมายอารมณ์ที่กระทบใจ

๑๐๗

ความเกิดขึ้นพร้อมแห่งผัสสะ ๘๔

ความเกิดขึ้นพร้อมแห่งเวทนา ๘๔

ความเกิดขึ้นแห่งกองทุกข์ทั้งสี่ ๘๗

ความเกื้อกูลแก่ชนเป็นอันมาก ๙

ความขลาด ๙๕

ความเข้าใจว่ากัลยาณมิตรเป็น -

- กิ่งหนึ่งของพรหมจรรย์ ๓๘๘/๔๖๕

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งฉันทะ ๑๒๘

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนากัมมันตะ

๑๒๖

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนากิฏฐิ

๑๒๖

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาวาจา

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาวายามะ

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสติ ๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสมาธิ

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสังกัปปะ

๑๒๖

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาอาชีวะ

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาวิตก ๑๒๘

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนญาณ ๑๒๘

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนากัมมันตะ

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนากิฏฐิ

๑๒๖

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาวาจา

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาวายามะ

๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสติ ๑๒๗

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสมาธิ

๑๒๘

ความเข้าไปสงบบำงับแห่งมิจนาสังกัปปะ

๑๒๖

ความเข้าไปส่งบารัณแห่งสัมมาอาชีวะ ๑๒๗

ความคงที่ต่อวิสัยโลก ๑๕๖

ความคดทางไตรทวาร ๖๐๒

ความครุ่นคิดไปทางเหยาเรือน ๑๐๒

ความคลุกคลีกันเป็นหมู่ ๕๕๗

ความคะนองหยาบ ๗๖

ความคิดที่เป็นอกุศลลามก ๔๖๙

ภกมเหสุมและง้วนง ๗๖

ความเคารพทกเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม

๔๘๐

ความงาม-ความไม่งาม -

- ไม่อาจหยั่งลงในที่ใด? ๔๘๔

ความจริงใดเมื่อรู้แล้วก็ปฏิบัติ ๑๘๓

ความจริงอันประเสริฐ ๑๑๘/๓๕๐

ความจำเป็นของสัตว์บางพวก ๒๒๔

ความเจ็บไข้ (ช้อน) อยู่ในความไม่มีโรค

๕๕๔

ความเจริญแห่งปัญญา ๗๓

ความชรา (ช้อน) อยู่ในความหนุ่ม ๕๕๔

ความชุ่มผอมของนักบวช ๕๔๑

ความชุ่มผอมอย่างยิ่ง ๖๐

ความเจ็บแหลมของพระโคตม ๕๑๓

ความดับไม่มีเหลือของโลก ๔๘๒

ความดับไม่มีเหลือแห่งกองทุกข์ ๘๙/๙๓

ความดับไม่มีเหลือแห่งผัสสะ ๘๔

ความดับไม่มีเหลือแห่งเวทนา ๘๔

ความดับสนิทของทุกข์ ๒๘๖/๔๒๘

ความดับสนิทแห่งสักกายะ ๑๕๔

ความดับแห่งปัญญา ๗๒

ความต่างพร้อยของพรหมจรรย์ ๑๖๙

ความดำริอันช้านไป ๑๓๗

ความดีเกิดขึ้น ๑๐๐ เท่าเพราะทาน ๖๐๔

ความตรงกันทั้งอรรถและพยัญชนะ ๕๐๒

ความตั้งมั่นแห่งพระสัทธรรม ๒๖๓

ความตั้งอยู่ตามธรรมดา ๔๖๑/๔๖๒/๔๖๓

ความตั้งอยู่ไม่ได้แห่งกาม ท. ๔๒

ความต่างกันระหว่างอรหันตสัมมา -

- สัมพุทธะกับปัญญาวิมุตติ ๒๐๖

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๑ ๑๓๙

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๒

๑๓๙, ๑๔๐

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๓

๑๓๙, ๑๔๐

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๔

๑๓๙, ๑๔๐

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๕ ๑๔๐

ความต่างแห่งอินทรีย์จำพวกที่ ๖ ๑๔๐

ความตาย (ช้อน) อยู่ในชีวิต ๕๕๔

ความตื่นเต้น ๗๖

ความที่ควรจะเป็นแห่งของพระองค์ ๓๓๑

ความทุกข์ร้อนของมหาชน -

- (คือการปรินิพพาน) ๕๗๖

ความบริสุทธิ์เพราะการบำเรอไฟ -

- (พาหิรัลลธิ) ๕๘๓

ความบริสุทธิ์เพราะการอุปติ -

- (พาหิรัลัทธิ) ๕๘๓

ความบริสุทธิ์เพราะท้องเที่ยวใน -

- สังสารวัฏฏ์ (พาหิรัลัทธิ) ๕๘๒

ความบริสุทธิ์เพราะภพที่อยู่ -

- (พาหิรัลัทธิ) ๕๘๓

ความบริสุทธิ์เพราะอาหาร -

- (พาหิรัลัทธิ) ๖๐

ความบริสุทธิ์อันเป็นภายนอก ๔๖๔

ความบันเทิงต่อกันและกัน ๓๕๖

ความเบากายกระปรี้กระเปร่า ๓๖๒

ความประสงค์ของพระองค์ -

- เกี่ยวกับเกียรติยศ ๓๕๓

ความปรากฏแสงสว่างใหญ่หลวง

๒๓๗/๒๓๘

ความเป็นกฏตายตัวของธรรมดา

๔๖๑/๔๖๒/๔๖๓

ความเป็นคนดวงโลก ๕๘๕

ความเป็นธรรมชาติที่อารมณ์จะ -

- ยแหยั่วเย้าไม่ได้ ๖๑๔

ความเป็นผู้ฉุนน้อย ๓๖๓

ความเป็นผู้มีเพื่อนดี ๓๘๘

ความเป็นผู้มีมิตรดี ๓๘๘

ความเป็นผู้มีสหายดี ๓๘๘

ความเป็นมหาบุรุษ ๒๑๒

ความเป็นสมณะที่อุปคัลอย่างเลว ๔๘๕

ความเป็นอยู่ส่วนพระองค์ ๓๕๒

ความเปล่งปลั่งของนักบวช ๕๔๑

ความผิดของคนโง่ที่มองไม่เห็น -

- สิ่งที่มีอยู่แล้ว ๑๙๖

ความผิดพลาดของอานนท์ (เนื่องด้วย -

- การปลงอายุสังขาร) ๕๖๓

ความเผาะผลาญกิเลส ๓๘๐

ความผันแปรสำคัญ ๑๑๓

ความพินเพราะสันตันทา ๔๕๕

ความพร้อมเพรียงกัน ๓๕๖

ความพร้อมเพรียงของคณะสงฆ์ ๕๔๑

ความเพ่งรูปจนเกินไป ๗๘

ความเพียร ๑๑๒/๓๓๒/๓๘๐

ความเพียรที่ปรารภจัดเกินไป ๗๗

ความเพียรที่ย่อหย่อนเกินไป ๗๗

ความเพียรนานถึง ๖ ปี ๑๕/๖๑

ความเพียรเพื่ออนาคตวิมุตติ ๓๓๔

ความเพียรมีประมาณโดยยังเป็นที่ทำ ๘๘

ความเพียรไม่ถอยหลัง ๑๑๒/๓๓๒

‘ความเพียร’ ไม่มีความหมาย -

- (ลัทธิเดียรฉัตรอื่น) ๔๑๘

ความมั่นหมายซึ่งนิพพาน ๑๕๖

ความมั่นหมายโดยความเป็นนิพพาน ๑๕๖

ความมั่นหมายในนิพพาน ๑๕๖

ความมั่นหมายว่านิพพานของเรา ๑๕๖

ความมัวเมาในความเป็นหนุ่ม ๔๑

ความมัวเมาในความไม่มีโรค ๔๑

ความมัวเมาในชีวิต ๔๒

ความมีกัลยาณมิตรช่วยให้เจริญ -

- ทำให้มากซึ่งอริยมรรค ๔๖๙

ความมีขันขันธ์ ๕๓๑

ความมีขันธอนันตกราบแล้ว ๙๕

ความมีขันธอนันตกสนิธแล้ว ๙๕

ความมีศีลของพระองค์กลับเป็นเหตุแห่ง -

- การรบกวนพระองค์ ๓๕๔

ความมีอาหารน้อย ๖๐/๖๗

ความมีอำนาจเหนือจิต -

- ในคลองแห่งวิตกทั้งหลาย ๑๕๕

ความมืดซึ่งกระทำความบอด ๒๓๘

ความไม่ตาย ๓๘๑

ความไม่ถอยหลังในความเพียร

๑๑๒/๓๓๒

ความไม่ทำไว้ในใจ ๗๖

ความไม่ประมาท ๑๑๒/๕๗๔

ความไม่ประมาทและสติ ๘๑

ความไม่รู้จักพอในกุศล ๑๑๒/๓๓๒

ความไม่ลืมไม่เบื่องของบุคคลเข้าถึง -

- พระรัตนตรัย ๕๒๑

ความยาว-ความสั้นไม่อาจหยั่ง -

- ลงในที่ใด? ๔๘๔

ความยินดีในพระนิพพาน ๓๘๐

ความร้อนกล้ำขันธ์ทั่วกาย ๖๕

ความร้อนรุ่มอันเกิดจากราคะ ๓๗๑

ความรอบรู้เจียบแหลมของผู้นรู้ได้ดี -

- เมื่อเป็นเหมือนผู้แทนแทน ๕๑๖

ความระมัดระวังอย่างยิ่ง ๒๕๖

ความรุ่งเรืองแห่งพรหมจรรย์ (จนเทวดา -

- มนุษย์ประกาศตามได้) ๒๗๙

ความรุ่มร้อนในวัฏฏคาม ๖๒

ความรู้งี้ซึ่งทรงถึงทัพบแล้ว -

- (เกี่ยวกับนิโรธวาร) ๙๒

ความรู้งี้ว่าวิญญูณน้อมเวียนกลับ -

- จากนามรูป ย่อมไม่เลยไปอื่น -

- (ปฏิจฯ อื่นๆ) ๙๐

ความรู้สึกของพระองค์เกี่ยวกับยศ ๓๕๓

ความรู้สึกที่เกิดขึ้นหลังการ -

- ทรงกระทำทวารกิจ ๖๗

ความรู้สึกที่ทำให้ออกผนวช ๔๕

ความรู้สึกที่แท้จริงของสาวกต่อ -

- ศาสดาของตน ๓๓๔

ความลึกลับ ๗๕

ความเล็ก-ความใหญ่ไม่อาจหยั่ง -

- ลงในที่ใด? ๔๘๔

ความเลื่อมใสอย่างยิ่งในตถาคต -

- ถึงที่สุดโดยส่วนเดียว ๓๓๖

ความสมบูรณ์ด้วยวิชาจรณะ ๕๒๘

ความสัจ ๓๘๐

ความสะดุ้งหวาดเสียว ๗๖

ความสำนึกของมารเมื่อยอมแพ้

๓๖๔/๓๖๘

ความสำเร็จในอินทรีภวานา ๓๓๖

ความสุข ๔๗/๑๕๔
 ความสุขของชนเป็นอันมาก ๑๐
 ความสุขของโลก ๔
 ความสุขของโลก (อีกอย่างหนึ่ง) ๑๐
 ความสุขที่เว้นจากกามและอกุศล ๖๘
 ความสุขยิ่งกว่ามหาราช ๓๕๖
 ความสุขอย่างเดียว -
 - ตลอด ๗ วัน ๗ คืน ๓๕๗
 ความใส่ใจไปในสิ่งต่างๆ ๗๗
 ความหน่าย ๔๒
 ความหมายของคำว่า “ญาณ” -
 - (ในพุทธศาสนา) ๓๙๗
 ความหลีกออกจากกาม ๑๐๓
 ความหลุดพ้นที่ทำให้ได้ชื่อว่า เป็น -
 - พระอรหันต์ ๓๒๙
 ความหวังของพระองค์ -
 - (เกี่ยวกับพระศาสนา) ๔๓๒
 ความหวั่นไหวโยกโคลงของกาย ๙๘
 ความหวั่นไหวโยกโคลงของจิต ๙๘
 ความมองอาจ ๔๒๑
 ความอดทนซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ๕๒๒
 ความอยู่เป็นสุขทันตาเห็น ๓๕๕
 ความอยู่เป็นสุขในทิฏฐธรรม ๒๙๑
 ความอยู่สงบจากกาม ๑๐๓
 ความอรรยแห่งกาม ท. ๔๒
 ความอีกที่ทราบกันของบุคคลผู้เลื่อมใส ๓๕๓

ครอบครองโดยธรรม ๓๑
 ฤๅษีหรือบุตรฤๅษี -
 - ผู้ได้รับประโยชน์จากตถาคต ๑๑
 ฤๅษีบริษัท ๔๒๑/๔๒๒
 ฤๅษีบัณฑิต ๓๐๕/๕๑๔/๕๔๓
 ฤๅษีวัดณะ ๕๙๓
 ฤๅษีกลมเกลี้ยง ๓๒
 ฤๅษีชำระจิตจากนิรรม ๒๙๐/๒๙๕
 ฤๅษี (สระบัว) ๒๕๓/๒๗๑/๓๗๙/๕๒๙
 ฤๅษี ๓๘๐
 ฤๅษี (แคว้น) ๑๙๗
 ฤๅษีคางราชสีห์ ๓๒
 ฤๅษีเสวรี ๕๙
 ฤๅษีเป็นที่ตั้งแห่งความเบื่อน่าย ๕๔๙
 ฤๅษีภิกษุโกชนะ ๓๖๑
 ฤๅษีไม่คุ้มค่าของสูตร-เคยยะ-ไวยากรณ์ ๓๓๑
 ฤๅษีกล่าวความของมาร ๓๓๕
 ฤๅษีความของมาร ๑๖๘
 ฤๅษีตอบต่อความของมาร ๑๖๘
 ฤๅษีตอบต่อมารของพระองค์ ๓๓๕/๓๖๔/๓๖๗
 ฤๅษีของพวกอื่นว่า -
 - เขาก็สอนเหมือนพระองค์ ๔๔๐
 ฤๅษีเดือนภิกษุล่วงหน้าสามเดือน ๕๖๕
 ฤๅษีถามของทณปาณีสักกะ ๔๗๐

คำท้าทายต่อนายช่างผู้ปลูกเรือน ๖๑๓

คำที่ใครๆ ไม่ยอมคล้อยตาม -

- (อุปปฏิทริภิก) ๔๑๖

คำที่ท่านไม่ควรคิดว่าเป็น -

- เรื่องไม่สำคัญ ๑

คำแทนชื่อของตถาคต ๑๔๘/๒๕๗

คำ 'ปริวาส' ของพระองค์ ๒๖๑

คำเยาะเย้ยของมาร ๓๖๓/๓๖๗

คำเยาะเย้ยมารของพระองค์ ๔๕๑

คำล้อเลียนของมาร ๔๕๐

คำว่าอาวุธ (และวิธีใช้) ๕๗๓

คำสอนของนิครนถ์นาฏบุตร ๔๗๒

คำสอนที่ทรงสั่งสอนมากที่สุด ๒๘๗

คำสอนที่ปราศจากกิเลส ๕๐๓

คำสอนที่ปราศจากเปลือกและ -

- สะเก็ดเปลือก ๕๐๓

คำสอนที่เป็นแก่นแท้ล้วน ๕๐๒

คำสอนเป็นอย่างเดียวกันหมด ๒๘๕

คำสัจ ๑๘๓

คำสารภาพของคนเคยมั่งร่ำ ๕๔๔

คำสำหรับพูดสรรเสริญตถาคต ๔๕๕

คำอธิบายเหตุผลของข้อที่หก ๑๓๗

คำอธิษฐานจิตเพื่อความไม่ถอยกลับ

๑๑๒/๓๓๒

คิณภูมิ (ภูเขา) ๑๔๙/๓๐๓/๓๕๑/๔๓๓/

๔๖๕/๔๗๑/๔๗๙/๔๘๗/๕๒๒/๕๙๙

คุณของการฉนวันละหน ๓๖๒

คุณของการนำออกเสียได้ซึ่ง -

- อันตคาทิกทิจฐิติ ๓๐๒

คุณธรรมของพระองค์ ๑๖๒

คุณธรรมสัทวาสัทธา-สัทวาความรัก -

- (ในตถาคต) ๒๘๓

คุณเบื้องสูง ๔๘๕

คุณลักษณะของพระอรหันต์ ๒๘๒/๓๒๐

คุณวิเศษอันโอฬารในศาสนา ๕๔๒/๕๔๖

คุณวุฒิที่จะนำไปสรรเสริญตถาคต -

- ได้อย่างถูกต้อง ๑๗๖

เคยทรงผนวชในสำนักสัสสปุทธะ ๕๙๑

เกี่ยวหลักด้วยฟัน ๕๕๐

เครื่องดักปลา ๔๑๙

เครื่องดับความกระหายในกาม ๒๖๒

เครื่องถอนเสียซึ่งกามวิตก ๒๖๒

เครื่องบ่มโพธิญาณให้สุก ๖๐๓

เครื่องป้องกันจิต ๘๐/๘๑

เครื่องผูกมัดทมิฬกาลัง ๓๒๖

เครื่องยังบดให้เกิด ๔๘๖

เครื่องยืนยันคุณธรรมพระโคตม ๕๑๔

เครื่องรำบความแผดเผาของกาม ๒๖๒

เครื่องระงับ ๒๖๒

เครื่องสนุกของพระอริยเจ้า ๔๙๕

เครื่องสนุกสนานชอบใจของเดียรถียอื่น -

- (คือการยกวาทะใส่กัน) ๔๙๕

โคตมะ ๑๕

โคตมกเจติย ๒๔๖/๔๙๐

โคตมโคตร ๑๕/๑๖

โคนสะเดาชื่อ นเพรุ ๒๑๕/๔๔๗

โครงเรอน (คือกิเลสที่เหลือ -

- เป็นเชื้อเกิดใหม่) ๖๑๓

โคอยู่ในโรงว่างเจียบตัวเดียว ๕๐๗

โครดูหมิ่นความอดทนของพระโคตม -

- ก็เท่ากับคนไม่มีตา ๕๒๒

โครที่ปรากฏมีไต้ยากในโลก ๘

โครมืออาจท้วงติงถาถได้ ๑๕๐

จ

จกฏาสักกะ ๓๕๒

จกฏิการะ (ข้างหม้อ) ๕๘๘

จรวาสคัมแบบ ๑๑/๔๖/๒๙๒/๔๙๓

จรวาสเป็นทางมาแห่งรู้

๑๑/๔๖/๒๙๒/๔๙๓

จมาเวลาเป็นวัน ๆ ด้วยสุขอันเกิดจากปีติ -

- (โดยไม่มีอาหาร) ๖๐๓

จโมสิตาราม ๑๕๑/๔๙๒

จ

จอนไถ ๓๘๐

งานแรกนา ๖๘

เจื่อนต้นแห่งพรหมจรรย์ ๒๘๔/๓๐๓/๔๘๖

แจ้งที่เขากล่าวหาพระองค์ ๔๔๗

แจ้งสำหรับข่มอย่างเป็นธรรม

๔๑๓/๔๑๔/๔๑๕

จ

จกกรรมแก้ความขลาด ๙๗

จกติดตามฟังแต่เรื่องเป็นไปเพื่อนนิพพาน

๓๓๐

จกแสดงธรรมให้ดังาม ๒๔๔

จกเข้าข้างขวาที่พื้นดิน ๒๑๘

จกพรหมจรรย์ ๒๗/๒

จกเมาหิมวันต์เป็นหมอน ๑๑๔

จกขุททิพย์ ๑๑๖/๒๒๗

จกขุณ้อย ๗๙

จกการของพระองค์ ๒๓๕

จกการโดยธรรม ๒๑๖

จกการที่ใครตำหนิให้หม่นกลับไม่ได้

๒๑๖/๒๓๖/๓๔๐

จกการที่มีธรรมราชาเป็นเจ้าของ ๒๓๖

จกการพรตผู้ประกอบในธรรม ๓๑/๒๓๖

จกการพรตวิราช ๒๓๕/๒๓๖/๓๔๑

จกขุ ๑๑๙/๑๘๑

จกขุไรของภิกษุผู้ไม่ใคร่ในการศึกษา ๓๒๔

จกนทกมาร ๖๐๔

จกนกกกระจาบหนักมือเกิน ๗๗

จกนกกกระจาบหลวมมือเกิน ๗๗

จกนกกตายในมือ ๗๗

จกมปา (เมือง) ๒๕๓/๒๗๑/๓๗๙/๕๒๖/๕๒๙

จกตมหาราช ๔๘๓/๔๘๗

จกตมหาราชภิรัช ๔๒๑/๔๒๒

จำเราไว้ว่าเป็นพุทธะ ๑๔
 จำแสงสว่างได้เห็นรูปได้ด้วย ๙๓
 จำแสงสว่างได้แต่ไม่เห็นรูป ๗๘
 จำแสงสว่างได้นิดเดียว -
 - เห็นรูปก้นิดเดียว ๗๙
 จำแสงสว่างมากไม่มีประมาณ -
 - เห็นรูปก็มากไม่มีประมาณ ๗๙
 จิตตมรสข่องนิพพานได้แม้ปากกำลังพูด -
 - เรื่องดับทุกข์ที่ตนถนัด ๓๗๗
 จิตตสังขาร ๑๐๐
 จิตตะ (อุบาสก) ๑๕
 จิตที่ปราศจากหวัคั่นนา ๓๗๙
 จิตไม่มีเวรไม่มีพยาบาท ๑๘๘
 จิตเวียนมาสู่เวก ๕๓๑
 จิตห่างจากสมาธิ ๗๔
 จิตเหมือนเนื้อ ๓๒๖
 จิตอ่อนเพลีย ๗๔
 จิตอันประกอบด้วยเมตตา ๑๘๗/๓๗๔
 จิตอันประกอบด้วยกรุณา ๑๘๘/๓๗๔
 จิตอันประกอบด้วยมฤตา ๑๘๘/๓๗๔
 จิตอันประกอบด้วยอุเบกขา ๑๘๘/๓๗๔
 จิตอันยิ่ง ๓๗๘
 จีวรที่คลุมกายพระสมณโคดม ๕๓๓
 จูติจากหมู่เทพชั้นดุสิต ๒๔
 จูตปตัญญา ๑๑๖
 จุนทะกัมมารบุตร (ผู้ถวายบังคมบิณฑบาต)
 ๕๖๗/๕๖๘

จุนทะสามเณร ๑๘๒/๒๐๐/๒๗๔/๓๙๗/
 ๔๓๒/๔๓๕/๕๕๕
 จุลศีล ๔๕๔
 จุฬโพธิโพธิสัตว์ ๖๑๑
 เจตียสถาน ๕๗๘
 เจตียในเมืองเวสาลี ๔๙๐
 เจโตวิมุตติในพุทธศาสนา -
 - (เนื่องด้วยอุปมัญญา) ๓๙๐
 เจโตวิมุตติบัญญัติวิมุตติอันหาอาสวะมิได้
 ๓๒๑
 เจโตวิมุตติ-บัญญัติวิมุตติ ๙๘/๑๓๖/๑๕๐/
 ๑๕๕/๑๘๙/๒๑๒/๒๑๓/๒๑๔/
 ๓๒๑/๓๗๘/๔๓๐/๕๑๙
 เจโตวิมุตติอันไม่กำเริบ ๔๓๓
 เจโตสมาธิไม่มีนิมิต ๓๕๘/๕๖๒
 เจริญเมตตาภาวนาตลอด ๗ ปี ๕๘๗
 เจอะพระโคตมแล้วไม่มีทางรอดไปได้ ๕๐๕
 เจ้าวัชชี ๔๖๕
 เจ้าหน้มาทวงแต่เข้าตรู ๓๗๐
 แจวเรือนบก ๑๖๘
 ใจ ๓๘๐
 ใจเป็นดุมฤก ๕๔๒
 ใจยังระคนด้วยกิเลสสาม ๖๒

ฉ

ฉันทะ ๑๒๕
 ฉันทะของนิกทสบุคคล -
 - เป็นไปในธรรม ๗ ประการ ๓๙๖

ฉันทะ (ภิกษุ) ๕๗๔
 ฉันทะโบหมากเม่าต้มเปล่าๆ ๖๐๓
 ฉันทะเพื่อง่ายให้กายนตงอยู่ได้ ๒๘๙
 ฉันทะอาหารหมดบาตร ๓๖๓
 ฉันทะกิตติเต (สะตุงหวาดเสียว) ๗๖

ช

ชนทั้งหลายย่อมพอใจกามคุณ ๘
 ชนทั้งหลายย่อมยินดีในการถือตัว ๘
 ชนทั้งหลายย่อมมัวเมาใน -
 - ในความว่าวนไม่สงบ ๙
 ชนทั้งหลายย่อมมัวเมาด้วยอวิชชา ๙
 ชนบทตรงข้างภูเขานิพพานต์ ๒๓
 ชรามรณะ ๘๖/๘๗/๘๘/๘๙/๙๐
 ช่องทางที่ใครจะขึ้นสู่พระองค์ ๕๐๗
 ชอบฟังเสียงของมาตุคาม ๑๗๐
 ชอบระลึกเรื่องเก่าเกี่ยวมาตุคาม ๑๗๐
 ชฎาบ้านาสพังกลัว ๕๙
 ชฎาบ้านเยือกเย็น ๕๖
 ชัมพูคาม (หมู่บ้าน) ๕๖๖
 ช้างทำรถ ๖๐๐
 ช้างผู้ปลุกเร้า ๖๑๓
 ช้างไม้ข้อสันตะและปรางะ ๕๔๖
 ช้างควรรทรงสำหรับพระราช ๒๙๒
 ช้าง โค ม้า ลา (ในฐานะ -
 - สิ่งที่มีมนุษย์หลงแสวงหา) ๔๕

ช้างตระกูลอุโบสถ ๕๙๓
 ช้างที่นำออกจากป่าแล้ว ๒๙๓
 ช้าง ม้า โค เก้าที่จะฝึกได้ -
 - ในฐานะสัตว์ที่ควรฝึก ๒๐๘
 ชาณโสณพราหมณ์ ๑๐/๔๕/๑๖๘/๒๔๘/
 ๓๑๕/๓๕๕/๕๑๒/๕๔๓
 ชาติ ๘๖/๘๘/๘๙/๙๐/๙๑
 ชาตินั้นแล้ว ๘๕/๒๗๕/๒๙๖/๔๖๐
 ชาตีสุดท้าย ๗๐/๗๑/๘๐/๘๓/๘๕/๑๗๒/
 ๒๐๒/๒๓๓/๓๙๘
 ชาตินั้นดีทั้งสองฝ่าย ๕๒๖
 ชาลี (ลูกชาย) ๖๐๙
 ชาวโกศล ๕๔๖
 ชาวนา ๓๘๐
 ชาวนิคมย่อมเวียนติดตาม -
 - ผู้ที่เสพเสนาสนะสังค ๓๕๒
 ชินะ ๑๕
 ชีวกะ (หม้อ) ๑๒/๓๖๐/๔๔๔
 ชูชก (พราหมณ์) ๖๑๐
 เชตุจฉัตร์ ๕๖/๕๘
 เชตุจจาระของตนด้วยมือ ๕๖
 เชตวัน ๗/๘/๑๐/๑๑/๑๖/๓๑/๗๑/๘๙/
 ๙๕/๙๘/๑๒๑/๑๒๒/๑๒๕/๑๒๖/
 ๑๔๒/๑๕๒/๑๖๓/๑๘๐/๒๐๓/๒๐๘/
 ๒๑๗/๒๔๘/๒๔๙/๒๕๒/๒๕๕/๒๕๗/
 ๒๖๓/๒๖๘/๒๗๐/๒๗๕/๒๗๘/๒๘๑/
 ๒๘๕/๒๘๖/๒๘๗/๓๐๑/๓๐๒/๓๐๓/

๓๑๐/๓๑๕/๓๓๑/๓๔๒/๓๔๔/๓๔๕/
๓๕๕/๓๖๒/๓๘๔/๓๘๘/๔๑๕/๔๓๓/
๔๔๐/๔๖๓/๔๖๘/๔๗๙/๔๘๐/๔๘๕/
๔๘๖/๕๒๑/๕๔๔/๕๘๔/๖๐๕
เขตตตร (นคร) ๖๐๗
เชือกชัก ๓๘๐
โชติปาลมณฑ ๕๘๘

ณ

ณานที่พระอริยเจ้าว่าเป็นสุข ๑๐๕
ณานที่หนึ่ง ๑๐๔/๑๑๕/๑๖๑/๒๙๐
ณานที่สอง ๑๐๕/๑๑๕/๑๖๑/๒๙๑
ณานที่สาม ๑๐๕/๑๑๕/๑๖๑/๒๙๒
ณานที่สี่ ๑๐๖/๑๑๕/๑๖๑/๒๙๓
ณานแน่วแน่มั่นพิเศษ ๓๘๖
ณานที่เครื่องอยู่เป็นสุขในปัจจุบัน ๒๑๓
ณานเอากการไม่หายใจเป็นอารมณ์ ๖๔

ญ

ญาณ ๘๔/๘๗/๘๘/๙๑/๙๓/๑๑๔/๑๘๑/
๑๙๑/๒๐๗
ญาณทัสสนะที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น ๙๓
ญาณทัสสนะที่เป็นไปทัฬหีเทวดา ๙๔
ญาณทัสสนะบริสุทธิ์ ๑๔๒
ญาณทัสสนะเป็นขึ้น ๙๓

ญาณทัสสนะมีปรัวัญญูสาม ๑๒๐/๒๐๔
ญาณทัสสนะมีอาการสิบสอง ๑๒๐/๒๐๔
ญาณที่ไม่มีญาณอื่นยิ่งกว่า ๑๔๐
ญาณในการจำแนกกรรมของตถาคต ๔๐๕
ญาณในอิทธิบาทสี่ มีปรัวัญญูสาม -
- อาการสิบสอง ๑๙๑
ญาณปรารภอนาคตกาลนานไกล -
- (ของตถาคต) ๓๘๘
ญาณ และทัสสนะ ๑๗๒
ญาณวาท และเถรวาท ๕๒/๕๔
ญาณ (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๒
ญาณธรรม ๒๙๕

ฐ

ฐานะชนชาติพราหมณ์ ๑๘๗
ฐานะใดลงกันได้ ฐานะนั้นแหละ -
- หยิบขึ้นมาพิจารณา ๓๙๐/๕๐๘
ฐานะใดลงกันไม่ได้ ฐานะนั้นจงยกไว้
๓๙๐/๕๐๗
ฐานะที่จะมีได้ (ฐานะ) ๗
ฐานะที่ไม่มีได้ (อฐานะ) ๗/๓๕๐/๕๖๓
ฐานะที่ไม่อาจจะมิได้ของพระองค์ -
- (เกี่ยวกับเวทนา) ๑๕๘
ฐานะลำบาก ๑๔๕
ฐานะสืบ ๓๓

๑

ดนตรีล้วนแต่สตรีไม่มีบุรุษ ๔๒
 ดวงจักขุในโลก ๕๗๑
 ดวงตา ๘๗/๙๑/๙๓
 ดวงตาอันใหญ่หลวงของโลก ๒๓๗
 ดวงอาทิตย์กับหิ้งห้อย ๓๘๘
 ดอกสาละบานผิติดูกาล ๕๗๐
 ดับเย็นเพราะไมยัดมน่ว่าตัวรูปร่างที่เลิศ ๓๗๒
 ดาวดึงส์ ๔๓/๔๘๓/๕๒๒
 ดาวดึงส์บริษั ๔๒๑/๔๒๒
 ดาวที่ปรากฏเงาในบ่อลึก ๖๐/๖๗
 ดำรงจิตให้หยาบค้อมอยู่ใน ๗๔
 ดำรงอยู่ในหมู่เทพชั้นดุสิต ๒๔
 ดินน้ำไฟลมไม่หยั่งลงในที่ใด ? ๔๘๔
 ตมณาคณจากผลกระเบา ๖๐
 ดุสิต (สวรรค์) ๒๓
 ดูการเล่น ๕๕๓
 เด็กๆ รุมกันต๋อยก้ามปู ๕๐๖/๕๔๘
 เด็กเลี้ยงโคชดมนไส ๕๔
 เด็กเลี้ยงโคถ่ายมูตรรด ๕๔
 เด็กเลี้ยงโคโหรงไส ๕๔
 เด็กเลี้ยงโคเอาไม้ทิ่มหู ๕๔
 เจริญงานกถา ๔๕๖
 เจริญงานวิชา ๕๕๗
 เงินได้เหนือน้ำเหมือนเงินบนดิน ๙๘
 เงินบนหนาม ๕๘

เติมนอนอุจจาระกองเท่าภูเขา ๑๑๔
 เตียรวิชัย ๓๗๖/๕๒๑
 เตียรวิชัยอัน ๑/๒๙๙/๓๕๙/๓๖๗/๓๘๙/๓๙๑/
 ๓๙๗/๔๐๓/๔๐๔/๔๔๐/๔๖๗/
 ๔๖๘/๕๑๐
 แดนสาเกตนครอยู่ในแคว้นโกศล ๒๒
 แดนอันเป็นที่เกษมจากโยคะ ๓๘๐

๑

ตฤก วมสิ (นักตรึงนักตรองแล้วจึงเชื่อ) ๒๑๑
 ตถาคค ๑๐/๑๙๘/๒๐๐/๒๐๑
 ตถาคคเกิดขึ้นในโลก ๙/๑๐/๑๑/๑๒/๑๔๖/
 ๑๘๗/๒๗๒/๒๙๒/๓๑๖/๓๒๓/
 ๓๔๘/๓๕๒/๔๙๓
 “ตถาคค” ที่อยู่ภายใต้วิสัยแห่งการบัญญัติ ๓๐๑
 “ตถาคค” ที่อยู่นอกวิสัยแห่งการบัญญัติ-
 - (ตถาคคแท้) ๓๐๑
 ตถาคคปรารถนาก็พึงอยู่ได้กับปหนึ่ง ๑๙๓
 ตถาคคเปิดประตูไว้เพื่อสัตว์ ๑๓
 ตถาคคพละ ๑๓๗
 ตถาคคพละญาณ ๑๓๗
 ตถาคคพละญาณสิบ ๑๓๕
 ตถาคคมิได้เป็น ‘ตมมโย’ ๑๖๖

ตถาคตเมื่อถูกอุปมาด้วยดอกบัว

๑๔/๑๗๕/๓๗๕

ตถาคตวิหาร ๓๕๕

ตถาปฏิบัติ ๕๑๒

ต้นงาในไร่ขี้เียน ๓๗๐

ต้นไทรที่พกร้อนของเด็กเลี้ยงแพะ

๒๑๗/๒๑๙/๒๒๐/๒๒๕

ต้นโพธิ์ ๑๖

ต้นสาละคู่ในสวนสาละ ๕๖๘

ต้นสาละใหญ่ ๕๐๒

ต้นเหตุให้เกิดทวิฏฐิต่างๆ ขึ้น ๑๗๕

ตบะอื่นนอกจากอริยมรรค ๑๖๗

ตบัสสี ๔๔๕

ตบัสสีวัตร (วัตรเพื่อมีตบะ) ๕๖

ตบัสสะคบหบดี ๑๐๓

ตโปธิจจุฉวาทิ ๑๖๓

“ตมมโย” ๑๖๖

ตระกุ่มมั่งคั่งเพราะทาน-สัจจะ-สัจญมมะ

๔๓๘

ตรัสเล่าโดยผ่านพระอานนท์ ๒๓

ตรัสอย่างไรทำอย่างนั้น-ทำอย่างไร-

- ตรัสอย่างนั้น ๑๙๙/๕๒๔

ตริกตามตรงตามนานเกินไปนัก ๗๔

ตริกเนกขัมมะมาก-

- ก็เป็นอันว่าละกามวิตก ๗๔

ตริกอภัยปาหมาก-

- ก็เป็นอันว่าละพหยาบาทวิตก ๗๔

ตริกอวิหิงสามาก-

- ก็เป็นอันว่าละวิหิงสาวิตก ๗๔

ตริกในการทำสัตว์ให้ลำบาก ๗๓

ตลอดฤดูฝนไม่ลงจากปราสาท ๔๑

ตลอดเวลาที่ไม่เชื่อว่าได้ตรัสรู้ ๖๙/๗๑/

๘๒/๙๔/๑๒๐/๑๗๒/๒๐๒/๒๐๓/๒๐๔

ตัจฉปฏิบัติ ๕๑๒

ตณฺหา ๘๔/๘๖/๘๘/๙๐/๙๑/๙๒๘

ตัวที่เนาพองส่งกลิ่น ๔๖๕

ตัวอย่างของคำที่ควรนำมา-

- ทำการสักจณา ๓

ตัวอย่างคำบัญญัติบางคำ-

- ที่ต้องขบคิตัวอย่างละเอียด ๓

ตัวอย่างแห่งความสุข ๓๗๐

ตาเขียวสนิท ๓๓

ตาจุจตาวิ ๓๓

ตามเสียงกระฉ่อนทั่วๆ ไป ๕๐๐

ตามเสียงของคณกะโมคคัลลานพราหมณ์

๕๐๔/๕๔๗

ตามเสียงของเจ้าลิจฉวี ทุมมชะ ๕๐๖

ตามเสียงของท้าวสักกะจอมเทพ ๕๒๒

ตามเสียงของเทวดาบางตน ๕๒๒

ตามเสียงของปริพพาชกคณะแม่น้ำสัปปีน

๕๐๗

ตามเสียงของปริพพาชกวัจนโคตร ๕๐๑

ตามเสียงของปิลิตกะปริพพาชก ๕๑๒

ตามเสียงของบึงคิยานีพราหมณ์ ๕๑๖

ตามเสียงของโปฏฐปาปปริพาชก ๕๑๑
ตามเสียงของผู้สรวเสริญธรรมเทศนา

๕๐๑

ตามเสียงของพระเจ้าปเสนทิโกศล ๕๔๐

ตามเสียงของโลหิจจพราหมณ์ ๕๒๕

ตามเสียงของวัชชีมาหิตคหบดี ๕๑๐

ตามเสียงของวัสสการพราหมณ์ ๕๑๙

ตามเสียงของสังคมวิญญูชน ๕๐๗

ตามเสียงของสัจจะนิครนถบุตร ๕๐๕

ตามเสียงของโสณเทณฑพราหมณ์ ๕๒๖

ตามเสียงของหัตถกเทวบุตร ๕๒๑

ตามเสียงของอติถกามเทพ ๕๒๐

ตามเสียงของอุตตรมาณพ ๕๓๐

ตามเสียงของอุปาลีคหบดี ๕๓๕

ตามเสียงแห่งมาร ๕๔๘

ตายนคาถา ๕๘๖

ตายนเทพบุตร ๕๘๕

ตายเปล้า ๒๘๗

ตายไปอย่างได้รับการฝึกแล้ว ๒๘๖

ตายแล้วทั้งที่ยังฝึกไม่เสร็จ ๒๘๖

คำหานิยัญญ์ ๔๐๐

ตำแหน่งจอมโลก ๑๓๕/๑๓๗/๑๔๑/๑๔๒

ติเคียนตบะ ๔๐๐

ติมพรกขปริพาชก ๒๔๙

ติสหัสสัมมทาสหัสโลกธาตุ ๑๙๔

เตียงปรีนิพพาน ๕๖๙

และหน้าผากด้วยนิ้วสมัน ๔๗๑

ไตรทิพย์ ๖๐๓

ไตรลักษณ์ ๔๖๑

ไตรเพทยพราหมณ์ ๒๑๐

ไต้หวันกับเส้า ๔๒๑

ถ

ถ่อหรือแจวเรือบนบก ๑๖๘

ถ้าเป็นฆราวาสจะเป็นจักรพรรดิ ๓๑

ถามกลับ ๓๕๗

ถ้าออกบวชยอมเป็นสัมมาสัมพุทธะ ๓๑

ถินมิทระ ๗๖/๒๙๐/๒๙๕

ถิอบัณฑิตเป็นวัตร ๓๔๖

ถิอผ้าบังสุกุลเป็นวัตร ๓๔๖

ถิออยู่โคนไม้เป็นวัตร ๓๔๗

ถิออยู่ป่าเป็นวัตร ๓๔๗

ถิอเอาโดยนิมิต ๒๘๘/๒๙๓

ถิอเอาโดยอนุพยัญชนะ ๒๘๘/๒๙๓

ถูกตัดเท้าในกามเคียวกินอยู่ ๔๓

ถูกทมิฬถูกรอบทับตั้งปลาในอวน ๑๗๙

เถรวาท ๕๒/๕๔

เถระผู้แท้จริง ๒๒๐

เถระผู้บัณฑิต ๒๒๐

เถระผู้พาล ๒๒๐

เถกาพบรรพ ๖๐/๖๖

เถาว์ภูฏานาวพี ๖๐/๖๗

เถาว์ลัยอาสีติกบรรพ ๖๐/๖๖

ท

ทมะ (การบีบบังคับใจ) ๕๘๘
 ทรงกลับพระทัย ๖๘
 ทรงเกื้อกูลสรรพสัตว์ไม่เห็นแก่หน้า ๓๖๕
 ทรงขนานนามพระองค์เองว่า “พุทธะ” ๑๓
 ทรงค้นลูกโซ่แห่งทุกข์ ๘๖
 ทรงค้นลูกโซ่แห่งทุกข์ (อีกนัยหนึ่ง) ๘๙
 ทรงคบบุคคลที่ควรคบ ๕๔๗
 ทรงเคยบังเกิดเป็นมหาพรหม ๕๘๗
 ทรงเคยบูชาบุญแล้วเป็นอย่างมาก ๕๘๓
 ทรงเคยประพาศิวัตรส่วนสุดข้างดิ่ง ๖๑
 ทรงจำพรรษาณบ้านเวฬุคาม ๕๖๑
 ทรงฉันภัตตาหารในหมู่บ้าน ๕๓๑
 ทรงฉันภัตตาหารเรียบร้อยนัก ๕๓๑
 ทรงชนะคนที่มุ่งร้ายที่เข้าเฝ้า ๕๔๓
 ทรงชนะน้ำใจคนโดยทางธรรม ๕๔๖
 ทรงชราทางกายเหมือนคนทั่วไป ๕๕๔
 ทรงตั้งผมช่วยคนจะตกเหว ๕๒๕
 ทรงได้รับการบำเรอ ๔๐
 ทรงตรัสรักเพื่อตรัสรู้ ๖๙
 ทรงตรัสสอนอำมาตย์ -
 - เหมือนเด็กตรือนกัมพู ๕๔๘
 ทรงถ่อมพระองค์และยกฐานะสาวก -
 - ในหน้าที่ของพระพุทธเจ้า ๓๔๘

ทรงถูกยกย่องว่าเป็นพรหม -
 - โดยพวกพราหมณ์ ๕๓๔
 ทรงทราบมายาแต่ไม่มีมายา ๔๔๔
 ทรงทราบมุกธาและมุกธาธิปัต ๕๒๐
 ทรงท่องเที่ยวเพราะไม่รู้วิธีสัจ ๕๘๒
 ทรงท้อพระทัยในการแสดงธรรม ๒๒๑
 ทรงทำหน้าที่บริบูรณ์แล้ว ๕๕๕
 ทรงทำให้ศัตรูประสบผล -
 - เหมือนเอาศิระชนภูเขา ๕๕๐
 ทรงเที่ยวแสวง ๗๐
 ทรงนั่งหมกมุ่นตรัส ๕๓๓
 ทรงบริสุทธิ์ใจในการปฏิบัติต่อลัทธิอื่น ๔๐๑
 ทรงบัญญัติระบบวินัยเพราะอาศัย -
 - อำนาจแห่งประโยชน์สืบคู่ ๒๕๙
 ทรงบัญญัติเรื่อง “ตถา” ๕๑๑
 ทรงประกอบด้วยคุณ ๑๐๐ ประการ ๕๓๕
 ทรงประกอบด้วยมหาปรีสลักษณะ -
 - สามสิบสอง ๕๓๐
 ทรงประดิษฐานศาสนพรหมจรรย์ -
 - ได้บริบูรณ์ ๕๐๓
 ทรงปลงอายุสังขาร ๕๖๓
 ทรงเป็นกอนหินให้กำลังใจสำคัญว่ามั่นคง ๕๔๙
 ทรงเป็นกาลเวลาที่ภูตวาที่ วลว ๒๐๐
 ทรงเป็นผู้ที่ไม่มีใครนำไปได้ด้วยวาระ ๕๔๙

ทรงเป็นวิภังขาทิ (มิใช่เอกสวาทิ) ๕๑๐

ทรงเป็นสัมมาสัมพุทธะ -

- ประกาศพระมหจรรย์บิสุทธ ๕๐๐

ทรงพระคุณที่ชอใจเทวดา ๘ ประการ

๕๒๒

ทรงมีคุณสมบัติที่ข่มขืนผองใส ๕๔๑

ทรงมีคุณสมบัติที่พร้อมเพรียง ๕๔๑

ทรงมีคุณสมบัติพระพุทธิพระมหจรรย์ -

- ตลอดชีวิต ๕๔๐

ทรงมีคำสอนที่เป็นแก่นแท้ล้วนๆ ๕๐๒

ทรงมีคุณธรรมลึกจนผู้อื่นได้แต่เพียง -

- อนุमानเอา ๕๑๒

ทรงมีคุณธรรมสูง ๔ ประการ ๕๑๗

ทรงมีคุณสมบัติสูงทุกประการ ๕๒๖

ทรงมีตถาคตพล ๕ อย่าง ๑๓๗

ทรงมีธรรมชาติเป็นแสงสว่าง ๕๐๑

ทรงมีไฟในภายในอยู่เนื่องนิจ ๔๖๔

ทรงมีมรรยาที่เป็นสง่างามเลื่อมใส ๕๓๑

ทรงมีลีลาสง่างาม ๕๓๐

ทรงมีวัตรในบาตร ๕๓๒

ทรงมีสติสัมปชัญญะปลงอายุสังขาร ๕๖๓

ทรงมีสังฆบริษัทที่เงียบเสียง ๕๔๒

ทรงมีอนามยติ ๕๒๕

ทรงมุ่งความเกื้อกูลสัตว์ ๕๓๓

ทรงไม่ติดในรสอาหาร ๕๓๒

ทรงไม่คั่นต้นพระทัยในบ้าน ๕๓๑

ทรงสนทนากะเทวดา -

- (เรื่องวิมุตติของภิกษุณี) ๔๗๙

ทรงสรรเสริญปฏิบัติบูชา -

- ยิ่งกว่าทพบูชา ๕๗๐

ทรงสอนเฉพาะเรื่องทุกข์ ๒๘๖

ทรงสามารถปราบโจร -

- ทมิฬหักษัตริย์ก็ปราบไม่ได้ ๕๔๔

ทรงสามารถสอนให้รู้ได้เองเห็นได้เอง

๒๗๕

ทรงเสพเสนาสนะบำเรอไป ๓๕๕

ทรงเสมอกับพระเจ้าโกศลโดยวัย ๕๔๖

ทรงแสดงธรรมด้วยพระสำเนียง -

- มืองค์แปด ๕๓๔

ทรงแสดงธรรมเพื่อปล่อยวางธรรม ๒๕๗

ทรงแสดงหลักกรรมต่างจากลัทธิอื่น ๔๐๔

ทรงแสดงหลักสำคัญตรงกับสาวก ๕๐๑

ทรงหักล้างปรัปักษ์ได้ -

- เหมือนเด็กๆ รุมกันต่อต่อก้ามปู ๕๖๖

ทรงอนโมทนาเมื่อเสร็จภัตตาหาร ๕๓๓

ทรงอยู่เหนือการครอบงำของเวทนา ๑๕๗

ทรงอยู่เหนือคำสรรเสริญของคนธรรมดา

๕๑๖

ทรงอดแอดอยู่ด้วยบริษัทนาคิน ๕๒๑

ทรงถา และ ทรงมตุตา ๓๗๖

ทรงมานพระองค์ ๕๑

ทรงหวดทรงจตุตันไทร ๓๒

ทรงหวดทรงเหมือนมหาพราหม ๕๒๗

- ทรัพย์สินของคน ๓๑๑
- ทรัพย์สินของตถาคต ๓๗
- ทวิสหัสสัมชฌมิกาโลกธาตุ ๑๙๔
- ทศพลญาณ ๑๓๕
- ทองและเงิน (ในฐานะ -
- สิ่งที่มีมนุษย์หลงแสวงหา) ๔๕
- ทอธารนาสองทอจากอากาศ ๒๙
- ทักษิณาคีรีชนบท ๓๗๙
- ทักษิณียบคฤค ๒๙๖
- ทณฺหาปาลีสกกะ ๔๗๐
- ทางเก่าที่พระพุทธเจ้า ท. -
- เคยดำเนินแล้ว ๑๒๑/๒๗๙
- ทางขวา (อุปมาที่ใช้กับ -
- อริยอัฐรังคิกมรรค) ๒๗๑
- ทางซ้าย (อุปมาที่ใช้กับมิจฉามรรค) ๒๗๐
- ทางที่ไม่อาจจะเกิดความเห็นว่า -
- อดีตตาและโลกเป็นของเที่ยง ๒๗๕
- ทางปฏิบัติเพื่อการเข้าอยู่ร่วมกับพรหม ๕๙๙
- ทางไปสู่กำเนิดเดรัจฉาน ๑๘๘
- ทางไปสู่เทวโลก ๑๘๘
- ทางไปสู่สุรภ ๑๘๘
- ทางไปสู่สุณิพพาน ๑๘๘
- ทางไปสู่เปรตวิสัย ๑๘๘
- ทางไปสู่สมนุษยโลก ๑๘๘
- ทางเพื่ออยู่ร่วมกับพรหม ท. ๑๘๘
- ทางมาแห่งวุฒิ ๑๑/๔๖/๒๙๒
- ทางสองแพร่ง (อุปมาที่ใช้กับวิจิกจนา) ๒๗๐
- ทางสายกลาง ๑๑๘
- ทางสายกลาง (ทรงแสดงโดยหลัก -
- ปฏิจจสมุปบาท) ๒๔๘-๒๕๓
- ทางสายกลาง (ทรงแสดงโดยหลัก -
- อริยมรรคมีองค์แปด) ๒๔๘
- ทางแห่งความสำเร็จ ๑๐๓
- ทางให้ถึงความดับไม่เหลือ ๔๘๒
- ทางอันตราย (อุปมาที่ใช้กับมิจฉามรรค) ๒๖๘
- ทาน (การให้) ๕๘๘
- ทานที่เคยให้ ๔๖๖
- ทานที่ให้แก่มุขีตล ๔๓๗
- ทานที่ให้แก่มุขีตล ๔๓๗
- ทานวิบาก ๕๘๘
- ท้าวมหาพรหม ๔๘๓
- ท้าวสักกะจอมเทพ ๔๕๙/๔๘๓
- ท้าวสักกะผู้มกระแวงอยู่เสมอ ๖๐๓
- ทาสหญิงทาสชาย (ในฐานะ -
- สิ่งที่มีมนุษย์หลงแสวงหา) ๔๕
- ทำที่กำบังให้เป็นที่พัก ๙๘
- ทำที่แจ้งให้เป็นที่พัก ๙๘
- ทำวัดกทั้งหลายให้เป็นสองส่วน ๗๑
- ทำให้เหมือนตาลหน่อเน่า ๔๔๔
- ทำอะไร กล่าวย่างนั้น ๒๘๕
- ทิวรรวม (ทันที) ๑๗/๒/๔๐๙

ทิวรุธมมนิพพานวาท ๑๗๙

ทิวฐานคติแห่งความดีในภพก่อนๆ -

- ๒๒ อย่าง ๕๘๔

ทิวฐานคติอันสาวกพึงดำเนินตาม ๕๘๑

ทิวฐิของพกพรหม ๓๘๔

ทิวฐิที่เป็นเสี้ยนหนามยกไปยกมา

๕๐๖/๕๔๘

ทิวฐิที่แสดงความไม่มีอดตา -

- ๔ ความหมาย ๔๔๓

ทิวฐินิสสัยสหระคตด้วยปพพันขันธ ๒๗๔

ทิวฐินิสสัยสหระคตด้วยอปรรณขันธ ๒๗๔

ทิวฐิลามก ๔๙๑

ทิวฐิสิบประการ ๒๙๗/๓๐๒

ทิวฐิหกสิบสอง ๑๗๕

ทิวฐิอันลามก (ของสาตติกุ) ๒๖๓

ทิมแทงกันด้วยทอกปาก ๓๕๕

ทิววิหาร ๕๖๒

ทิศทั้งแปดในภายในเท่าที่บุรุษที่ฝึกแล้ว -

- จะไปถึงได้จากที่นั่งแห่งเดียว ๒๐๘

ทิศที่ผาสกแก่พระองค์ ๓๕๖

ที่จกกรมทพีย ๓๗๓

ที่จกกรมพรหม ๓๗๔

ที่จกกรมอริยะ ๓๗๕

ที่ซึ่งไปถึงแล้วย่อมไม่เศร้าโศก ๓๘๐

ที่ที่มฤตยูไปไม่ถึง ๑๓/๑๗๔

ที่ที่มารไปไม่ถึง ๑๓/๑๗๔

ที่ที่สมควรตั้งความเพียรของกุลบุตร ๕๖

ที่ที่เกี่ยวของจิต ๔๒๖

ที่นอกบริเวณชั่วแอกออกไป ๕๓๐

ที่นอนเคลื่อนไปด้วยสัตว์ตัวเล็กๆ ๓๗๐

ที่นอนทิพย์ ๓๗๓

ที่นอนพรหม ๓๗๔

ที่นอนอริยะ ๓๗๕

ที่ที่นั่งนอนสูงใหญ่อันเป็นทิพย์ ๓๗๓

ที่ที่นั่งนอนสูงใหญ่อันเป็นพรหม ๓๗๔

ที่ที่นั่งนอนสูงใหญ่อันเป็นอริยะ ๓๗๕

ที่ประทับนั่งนอนของพระองค์ ๓๗๒

ที่พึงเมื่อทรงล่วงลับไปแล้ว ๔๖๖

ที่พึงสำหรับพระองค์เอง ๒๑๗

ที่ยืนอันเป็นทิพย์ ๓๗๓

ที่ยืนพรหม ๓๗๔

ที่ยืนอริยะ ๓๗๕

ที่ราบลุ่มใหญ่ (อุปมาที่ใช้กับกาม) ๒๖๘

ที่สถโลก ๔๘๐/๔๘๑

ที่สถแห่งการทรงท่องเที่ยว ๖๑๓

ทุกข์ ๑๑๗

ทุกข์นั้นใครทำให้ ๔๖๗

ทุกข์เวทนาแก่กล้า ๑๕๙

ทุกข์เวทนาอันกล้าแข็งแสนแผด ๖๘

ทุกข์อาศัยเหตุปัจจัยเกิดขึ้น ๔๖๘

ทกกรกิริยา ๖๓

ทกกรกิริยาอย่างเข้มงวด ๑๕๙

ทฤกริยาอันไม่ประกอบด้วยประโยชน์ -

- กักับการหลุดพ้น ๑๖๗

ทฤฐลละ (คะนองหยาบ) ๗๖

ทุมมุขลิฉวี ๕๐๖

ทูนหินใหญ่แล้วหาที่ยืนบนน้ำวน ๕๕๐

เทณาล้างหม้อลงหลุมน้ำคร่ำ ๔๓๖

เทพ ๑๘๘

เทพขันคัสติ ๒๓

เทพบุตรผู้เคยเป็นเจ้าลัทธิเดียรฉิย ๔๘๕

เทพพวกพรหมกายิกา ๔๘๓

เทวดาผู้เข้าถึงโลกอันมีสุขโดยส่วนเดียว

๔๑๖

เทวดาแลมนุษย์มีรูปเป็นที่ยินดี ๑๕๓

เทวดาย่อมเขารับก่อน ๒๘

เทวทหนิคม ๔๗๓

เทวทัต ๔๓๓/๔๗๐

เทวทูตปรากฏในหงอกเส้นแรก ๕๕๗

เท้าวรุ ๖๐/๖๖

เทียวทำลายความเห็นเขื่อน -

- ด้วยบัญญัติ ๓๘๔/๕๑๔/๕๔๓

โตนพรหมณ ๑๓

โตนนัส ๒๘๔/๒๘๓

โทษการแสดงอาเทศนาปาฏิหาริย์ ๑๕๘

โทษการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ ๑๕๗

โทษของการมีอันตคาหิกทฤฐิ ๓๐๒

โทษของรูป ๘๒/๘๕

โทษของเวทนา ๘๔

โทษของศีลวิบัติ ๕๕๘

โทษตำราบางอย่าง -

- ในกรณีอันเกี่ยวกับยศ ๑๖๔

โทษในโลก ๖๙/๗๐

โทษแห่งความเป็นสังฆธรรมของสมาธิ -

- (เมื่อนิมิตตเจโตสมาธิ) ๓๗๖

โทษอันตำราแห่งกาม ท. ๔๒

โทษะ ๓๗๔

โทษธรรมที่ไม่สมควร ถูกปฏิเสธแล้ว -

- ควรนำไปทิ้งโดยส่วนเดียว ๓๖๒

ธ

ธรรมกาย (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

ธรรมของตถาคตไม่ให้ช้องกับกาม ๘

ธรรมของตถาคตกำจัดการถือตัว ๘

ธรรมของตถาคตเป็นไปเพื่อสงบ ๙

ธรรมของตถาคตกำจัดอวิชา ๙

ธรรมของพระตถาคต ๘

ธรรมของพวกสมณเสากยบุตร ๑๔๔

ธรรมเครื่องอยู่เป็นสุขในภพปัจจุบัน ๕๑๙

ธรรมจักร ๑๕/๒๒๙/๒๓๓/๓๔๐/๓๔๑/

๓๔๓

ธรรมจักรไม่มีจักรอื่นยิ่งกว่า ๒๑๖/๒๓๕

ธรรมชาติที่อารมณ์ยั่วไม่ได้ ๖๑๔

ธรรมชาติแห่งธมฺมัตติบท ๑๔๐

ธรรมดาของคนที่ไม่เชื่อไม่เลื่อมใส ๑๙๗

ธรรมดาของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ๒๑๙

ธรรมดาตามธรรมชาติ ๓ อย่างที่ทำให้ -

- ธรรมวินัยต้องรุ่งเรืองไปในโลก ๑๒

ธรรมดาตามธรรมชาติ ๓ อย่างที่ทำให้ -

- พระองค์ต้องเกิดขึ้น ๑๒

ธรรมทั้งหลายทั้งปวงเป็นอนัตตา ๔๖๒

ธรรม ท. ที่ไม่เคยฟังมาก่อน -

- (เวทนา) ๘๔

ธรรมทายาท ๓๓๑/๓๓๖/๓๔๓

ธรรมทายาท (ทายาทแห่งธรรม) ๒๐๑

ธรรมที่กำจัดการถือตัว ๘

ธรรมที่กำจัดอวิชชา ๙

ธรรมที่เกษมจากเครื่องร้อยรัด ๔๖

ธรรมที่ควรทำให้เกิดมี -

- (ในกรณีแห่งอิทธิบาท) ๑๙๑

ธรรมที่จะพึงรู้ได้ด้วยจักขุและโสต ๑๖๔

ธรรมที่เจืออยู่ด้วยความเศร้าหมอง ๑๖๔

ธรรมที่ตถาคตแสดงมีลักษณะสี่ ๘

ธรรมที่ตถาคตแสดงมีลักษณะสี่ -

- (อีกนัยหนึ่ง) ๑๒

ธรรมที่ต้องปล่อยวางทุกอย่าง -

- ทุกประการ ๑๔๐

ธรรมที่ต้องรู้เกี่ยวกับการทำให้เกิดมี -

- (ในกรณีแห่งอิทธิบาท) ๑๙๑

ธรรมที่ทรงรับรอง ๔๒๓

ธรรมที่ทรงแสดง ๔๒๕

ธรรมที่ทรงแสดงแล้วเปรียบได้กับ -

- พวงแหวน ๒๕๘

ธรรมที่ทรงหวังให้สาวกสามัคคีกัน -

- แล้วศึกษา ๓๓๔

ธรรมที่ทำให้คนให้เป็นเถระ ๒๒๐

ธรรมที่ท้าววิชาและวิมุตติ ฯลฯ -

- ให้บริบูรณ์ ๔๙๖

ธรรมที่ทำให้เกิดมีได้แล้ว -

- (ในกรณีแห่งอิทธิบาท) ๑๙๑

ธรรมที่ประกาศไว้โดยพระสุต ๑๒

ธรรมที่ปราศจากส่วนชั่ว ๒๘๐/๒๘๒

ธรรมที่เป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม ๔๖๔

ธรรมที่เป็นไปเพื่อความสงบ ๙

ธรรมที่มชนมาเพราะตถาคต ๘

ธรรมที่ไม่เกิด ๒๓๒

ธรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับกามคุณ ๘

ธรรมที่ไม่มีความชรา ๒๓๒

ธรรมที่ไม่มีความเจ็บไข้ ๒๓๒

ธรรมที่ไม่ตาย ๒๓๒

ธรรมที่ไม่มีความเศร้าหมอง ๒๓๓

ธรรมที่ลึก สัตว์อื่นเห็นได้ยาก ๑๗๕

ธรรมที่แสดงเพื่อการสนทนากันโดยชอบ -

- (สำคัญยิ่งกว่าอิทธิปาฏิหาริย์) ๑๙๕

ธรรมที่แสดงแล้วไม่มีใครชมเชยได้

๔๒๕/๔๒๘

ธรรมเทศนาของพระผู้มีพระภาค ๔๘๘

ธรรมเทศนาจุดจุดไฟไว้ในที่มืด ๕๐๑

ธรรมเทศนาจุบปากแก้คนหลงทาง ๕๐๑

ธรรมเทศนาจุบเปิดของที่ปิดไว้ ๕๐๑

ธรรมเทศนาจุบหางของที่คว่ำ ๕๐๑

ธรรมธาตุ ๓๐๖/๔๖๑

ธรรมเนรมิต (ผู้เกิดโดยธรรม) ๒๐๑

ธรรมบท ๔๒๓

ธรรมประเทศ ๕๗๓

ธรรมปราสาท ๒๒๓/๕๕๒

ธรรมปริยายชื่อว่าโยคักเขมี ๒๐๙

ธรรมเป็นเครื่องต้น ๒๘๙/๒๕๔

ธรรมเป็นที่ส่งประรับของสังขาร ๒๒๑

ธรรมเป็นที่อุปของผู้งเวท ๔๖๔

ธรรมเป็นธงชัย ๒๑๖

ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม -

- (เจ็ดประการ) ๔๘๐

ธรรมเป็นไปเพื่อความไม่เสื่อม -

- (หกประการ) ๔๘๐

ธรรมเป็นไปเพื่อดับเย็นสนิท ๑๒

ธรรมเป็นไปเพื่อรู้ครบถ้วน ๑๒

ธรรมเป็นไปเพื่อสงบบำบ ๙/๑๒

ธรรมเป็นไปในทางจิตขั้นสูง ๒๐๓/๕๑๙

ธรรมเป็นลัทธิพื้นฐานแห่งอาจารย์ -

- โดยเฉพาะ ๔๔๒

ธรรมผ่องแผ้ว ๑๖๔

ธรรมเพื่อความว่างับ, ดับ, รู้ ๑๒

ธรรมภูต (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

ธรรมแนบตบเดียวเข้าใจแล้วก็เป็น -

- ประโยชน์แก่ออกตลอดกาลนาน ๓๖๗

ธรรมไม่ทำความคับแค้น ๑๘๐

ธรรมไม่ทำความแค้นผูกใจ ๑๘๐

ธรรมไม่บริสุทธิ์ ๒๒๓

ธรรมไม่เป็นข้าศึก ๑๘๐

ธรรมไม่เป็นที่เที่ยวของความตรึก ๔๕๘

ธรรมไม่มัวหมอง ๔๒๕/๔๒๙

ธรรมราชา ๒๑๖/๒๓๖/๓๔๐/๔๘๖

ธรรมราชาที่เคารพธรรม ๒๑๖

ธรรมละเอียด ๑๗๖/๕๕๘

ธรรมวินัยเป็นองค์ศาสนาแทน ๕๗๓

ธรรมเศร้าหมอง ๑๖๔

ธรรมสาร (คือคนตรงและมีสติ) ๔๖๕

ธรรมสาร (เล่นไปในธรรม) ๔๖๕

ธรรมสีหนาท ๑๔๘

ธรรมสีหนาทที่ทำเทวโลกสะเทือน ๑๔๖

ธรรมเหมือนห้วงน้ำไม่ขุ่นมัว ๔๖๔

ธรรมอันยิ่งของมนุษย์ ๖๘

ธรรมอันให้ถึงที่ทวนกระแส ๒๒๒

ธรรมโอรส (ชั้นเลิศ) คือ -

- พระสารีบุตร ๓๔๒

ธรรมโอรสย่อมเป็นธรรมทายาท -

- มิใช่ผู้มีสหายาท ๓๔๓

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร ๒๓๑

ธัมมนิยามดา ๔๖๓

ธัมมวาท (คือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑/๒๘๕

ธัมมปฏิริคตดา ๔๖๓
 ธัมมานุสारी (เตรียมโสดาบัน) ๒๘๓
 ธาตุ ๔๒๖
 ธิติมาร (ต้นหา อรดี ราคา) ๕๔๙/๕๕๐
 ฐระในวิเวก ๕๔๗
 ฐิเระกระกรงทักทายเป็นปีๆ ๕๘

น

‘นกตายในมือ’ ๗๗
 นกทั้งหลายกลายเป็นสีขาวยหมด ๑๑๓
 นกสำหรับคันทาฬ ๔๘๓
 ‘นกหลุดมือบินไป’ ๗๗
 นรก ๑๘๘
 นรกกตสยตนะ ๑๘๕
 นวกรรม ๕๕๗
 นอนแก้ความขลาด ๘๗
 นอนชูบุตรให้เพื่อนอยู่นอก -
 - (สัญญาลักษณเสนติภาพ) ๕๙๕
 นอนตะแคงโดยข้างขวา ๓๖๔
 นอนตะแคงโดยข้างซ้าย ๓๖๔
 นอนในป่าช้าทับกระดูกทราศพ ๕๙
 นอนบนที่นอนทำด้วยหนาม ๕๘
 นอนหงาย ๓๖๔
 นพกปานะ (หมูป่าน) ๓๐๔
 นักจาริกแสวงบุญ ๔๗

นักบวชเปลือย ๔๙๐
 นักบวชอวดดี ๕๔๗
 นักล่าช้างผู้ฉลาด ๕๑๓
 นังแก้ความขลาด ๘๗
 นังขัดสมาธิขัดดิน -
 - (อาการของผู้จนทำ) ๕๔๙
 นันทมาตา (อัครอุปฐายิกา) ๑๕
 นันทวัน (สวนสวรรค์) ๔๓
 นันทา (ภิกษุณี) ๕๕๙
 นันทิยะ (ภิกษุ) ๗๕
 นา ๓๗๙
 นาค ๓๔/๔๘๗
 นาคิตะ (ภิกษุ) ๓๕๓
 นางอัปสร ๔๓
 นาสิก (หมูป่าน) ๕๕๙
 นาฬิมอมตะเป็นผล ๓๗๙
 นานัตตสัญญา (ใส่ใจไปต่างๆ) ๗๗/๑๐๗
 นาบุญ ๒๙๖
 นามพระองค์เอง ๑๓
 นามรูป ๘๗/๘๘/๙๐/๙๒/๔๒๘
 นามรูปดับสนิทในที่ใด? ๔๘๔
 นายช่างปลุกเรื่อน ๖๑๓
 นาลันทา (เมือง) ๑๙๗/๓๖๕/๔๓๗/๔๕๑/
 ๔๘๓/๕๕๘/๕๗๕
 นาเลศ-นาปูนกลาง-นาเลว ๓๖๖
 น้ำ กับน้ำนม ๓๕๖
 น้ำล้างบาตร ๕๓๒

นำนวน (อุปมาที่ใช้กับกามคุณห้า) ๒๖๗
 นำนวนภิกขมาโหมนัสในโลกออกได้ ๒๔๕
 นิครนถ์ ๓๕๖
 นิครนถนาฏบุตร ๔๓๗/๔๗๑/๕๓๕
 นิครนถมัลลทริว่าเพราะสันเวทนา -
 - กัสเสนทกข์ ๔๗๔
 นิครนถมัลลทริว่า เวทนามีเพราะ -
 - เหตุแห่งกรรมในกาลก่อน ๔๗๓
 นิโครธะ (ปริพพาชก) ๑๔๔/๒๗๓/๓๐๓/
 ๔๐๑
 นิโครธาราม ๔๔/๓๕๒/๓๕๖/๔๗๐/๔๗๑
 นิจทาน ๔๐๑
 นิตทสบุคคลในพุทธศาสนา ๓๔๖
 นิตทสบุคคลในลัทธิเตยรยอัน ๓๔๖
 นิตทสภิกขุ ๓๔๖
 นิตทสวัตถุ ๗ ประการ ๓๔๖
 นิปปีติกมาน (ฉานที่ ๓) ๑๐๕
 นิพพาน ๔๖/๑๕๕
 นิมมโล (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๒
 นิमितทงส์ ๑๕
 นิยยานิกรรมอันประเสริฐ ๖๗
 นงุหมกัระกัธรัต ๕๓๓
 นงุหมปิกนกเค้า ๕๗
 นงุหมผักกัมพลผมคน ๕๗
 นงุหมแผ่นกระดานกรอง ๕๗
 นงุหมแผ่นปอกรอง ๕๗
 นงุหมแผ่นหญ้าคากรอง ๕๗

นงุหมหนังอินะทังเลียบ ๕๗
 เนกขัมมวิตก ๗๑/๗๓
 เนกขัมมะ (หลักออกจากกาม) ๑๐๓
 เนรยฐรา ๒๑๗/๒๑๙/๒๒๐/๒๒๕/๕๔๘
 เนวสัญญานาสัญญายตนภพ ๕๕
 เนวสัญญานาสัญญายตนะ ๕๔/๑๑๑
 เนวสัญญานาสัญญายตนะ (ในฐานะ -
 - ทิศที่ ๗ ของบุรุษที่ฝึกแล้ว) ๒๐๙
 เนวสัญญานาสัญญายวาท ๑๗๘
 เนื้อเขาทำอุทิศเฉพาะ ๔๔๔
 เนื้อที่ไม่ควรบริโภค ๔๔๔
 เนื้อนันทนาในที่ ๗ แห่ง ๓๒
 เนื้อล่อตัวผู้ (อุปมาที่ใช้กับนันทนา) ๒๖๙
 เนื้อล่อตัวเมีย (อุปมาที่ใช้กับอวิชชา) ๒๖๙
 แนวการสอนที่เป็นปฎิหาริย์ ๑๙๘
 ในภิกษุสงฆ์ผู้มีนิกายที่จำแนกได้ -
 - เป็น ๙ ลักษณะ ๓๒๐

บ

บทแห่งธรรมอันประเสริฐ ๑๒๓
 บรรพชา ๑๑/๔๖/๒๙๒/๔๙๓
 บรรพชาที่ไม่ดำทรมและมีกาว ๒๘๐
 บรรพชาที่รับถือไว้หลวมๆ ๔๘๕
 บรรพชาเป็นที่ไปรุ่งเรืองอันยิ่ง ๒๙๒
 บรรลุ ณ คางไม้สัตตตะ ๑๖
 บรรลุลามแรกแห่งราตรี ๑๑๖

บรรลุลยามกลางแห่งราตรี ๑๑๖
 บรรลุลยามปลายแห่งราตรี ๑๑๗
 บริโภคด้วยความเห็นโทษ ๑๑๔
 บริวารของตถาคต ๓๔
 บริษัทนาคาสนิ ๕๒๑
 บริษัทสมาคมแปดชนิด ๔๒๑/๔๒๒
 บริสัทธเพราะอาหาร ๖๐
 บริสัทธเหมือนสังข์ขัตติแล้ว ๑๑
 บ่วงที่เป็นของทิพย์ ๒๔๓
 บ่วงที่เป็นของมนุษย์ ๒๔๓
 บ่วงที่สัตว์ต้องพันสองชนิด ๓๓๕
 บวชแล้วจากสากยตระกูล ๒๒
 บังเกิดขึ้นในหมู่เทพชั้นดุสิต ๒๓
 บุญญัตินัย ๒๕๘
 บัณเฑาะว์ ๒๙๒
 บัวบนเขวrick ๒๒๓
 บัวปทุม ๒๒๓
 บัวอุบล ๒๒๓
 บาปกรรมเก่าไม่อาจสิ้นด้วยทุกริกิริยา ๔๗๑
 บาปอกุศล ๒๘๙
 บาปอกุศลที่ควรเผาผลาญ ๔๔๙
 บาปมี ๕๘๑
 บิณฑบาตทั้งสองมีผลเสมอกัน ๕๖๙
 บุคคลกัลการ (แกะดำ) ๔๓๘
 บุคคลที่ไม่มีใครซ้ำสอง ๘/๒๑๕

บุคคลผู้ละองค์ห้า -
 - และประกอบด้วยองค์ห้า ๔๓๗
 บุคคลเลิศ ๑๐ จำพวก -
 - (ในความหมายต่าง ๆ กัน) ๔๔๓
 บุคคลเอก ๘/๑๕๓/๒๑๕/๒๓๗/๕๗๖
 บุญของมุ้งบุญ (ซึ่งต้องระวัง) ๓๖๒
 บุญทริกะ (บัวขาว) ๔๐
 บุตรเกิดจากปากของพระผู้มีพระภาค ๒๐๑
 บุตรผู้กล่าวหาตามเสด็จกว่าพันคน ๓๑
 บุตรและภรรยา (ในฐานะสิ่งที่มีมนุษย์ -
 - หลงแสวงหา) ๔๕
 บุตรอันมีศักดิ์ใหญ่ ๒๘
 บุญชน ๔๕๑
 บุญชนชั้นต่ำทั่วไป ๒๕๗
 บุญชนที่มิได้ยินได้ฟัง ๔๑
 บุญผดื (นคร) ๖๐๔
 บุพพาราม ๒๐๑/๒๘๘/๓๐๘/๓๑๙/๓๓๐/
 ๓๓๕/๓๕๑/๓๗๕/๔๕๙/๕๕๔
 บุพเพนิวาสานุสสติญาณ ๑๑๕
 บุพพกรรมของการได้มหาปรีดิ์ลักษณะ ๓๓
 บุรุษคนสุดท้ายแห่งสกุล ๕๙๗
 บุรุษต้องศรัทธาอาบยาพิษ ๒๙๗
 บุรุษที่ควรฝึก ๓๐๗
 บุรุษที่ควรฝึก (ตามฐานะที่จะฝึกได้) ๒๐๘
 บุรุษที่พอฝึกได้ ๒๘๘

- “บุรุษบัณฑิตผู้ยืนอยู่บนฝั่ง” -
- (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๖๗
- “บุรุษผู้ฉลาดในเรื่องทาง” -
- (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๗๐
- “บุรุษผู้ฉลาดในเรื่องทาง” -
- (อุปมาที่ใช้กับตถาคต) ๒๗๐
- “บุรุษผู้ปรารถนาความปลอดภัย ฯลฯ” -
- (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๖๙
- “บุรุษผู้ปรารถนาความปลอดภัย ฯลฯ” -
- (อุปมาที่ใช้กับตถาคต) ๒๖๙
- “บุรุษผู้ปรารถนาความไม่ปลอดภัย ฯลฯ” -
- (อุปมาที่ใช้กับมาร) ๒๖๙
- “บุรุษผู้ไม่ฉลาดในเรื่องทาง” -
- (อุปมาที่ใช้กับปุถุชน) ๒๗๐
- เบญจขันธ์ ๘๒/๘๕/๑๔๒
- เบญจขันธ์ในฐานะที่เป็นโลกธรรม ๑๗๕
- แบบแห่งการครองชีวิตอันประเสริฐ -
- (พรหมจรรย์) ๑๑
- ปฏิบัติเพื่อความเอ็นดูสงสารสัตว์ ๑๘๔
- ปฏิบัติเพื่อหนายกาม ๑๘๔
- ปฏิบัติเพื่อหนายกภพ ๑๘๔
- ปฏิบัติให้เข้าแนวที่ไม่มีกังวล ๑๘๕
- ปฏิบัติทำให้แจ้งโลกมีสุขโดยส่วนเดียว ๔๑๕
- ปฏิบัติทำให้ถึงพรหมโลก ๑๘๗
- ปฏิบัติที่บัญญัติไว้ดีแล้ว ๑๕๐
- ปฏิบัติให้ถึงความเกิดขึ้นพร้อมแห่งเวทนา ๘๔
- ปฏิบัติให้ถึงความดับไม่เหลือแห่งเวทนา ๘๔
- ปฏิภาณในการตอบปัญหาของตถาคต ๕๕๔
- ปฏิสัลลีณะมีทั้งอย่างชนิดกึ่งเดือน -
- และสามเดือน ๓๘๑
- ปฐมฌาน ๖๘
- ปฐมเทศนา ๒๒๖/๒๒๙
- ปฐม (บัวหลวง) ๔๐
- ปรกตินิสัยที่เป็นป่าเถื่อน ๒๙๕
- ปรกตินิสัยที่พอใจของมนุษย์ ๒๙๕
- ปรกตินิสัยอย่างบ้าน ๆ เรือ่น ๆ ๒๙๕
- ปรณิมิตตวสวัตตี ๔๘๓
- ปรณณัญญอันประเสริฐ ๑๖๓
- ปรณยักขวิสุทธิ (ความบริสุทธิ์ -
- ที่ความบูชาอย่างยิ่ง) ๔๔๓
- ปรณมิตตอันประเสริฐ ๑๖๓
- ปรณศีลอันประเสริฐ ๑๖๒
- ป
ปเจตนะ (พระราชา) ๖๐๐
- ปชาบดีศีลคนคอยบำเรอ ๓๗๑
- ปฐมัญญา ๑๐๗/๒๐๙
- ปฐิจสมุปปาท ๘๖/๘๙/๑๔๒/๒๒๑/๒๔๘/
๒๕๑/๒๖๔/๒๗๙/๓๔๕/๔๒๘/๔๖๓/๔๖๘
- ปฏิบัติได้เลิศกว่าพวกอื่น ๕๐๗

ประมาณตรัสสัญญาตา (ยอศุสฺสของ -
- สัญญาตาวิหาร) ๓๗๖

ปรวาทิ ๓๘๙

ประกอบในธรรมเป็นเครื่องตน

๒๘๙/๒๘๔

ประกอบพร้อมด้วยสติสัมปชัญญะ

๒๙๐/๒๘๔

ประกอบอยู่ด้วยวิชา ๙

ประกาศธรรมจักรที่อสิปัตตะ ๑๕

ประกาศพรหมจักร ๑๓๕/๑๔๑/๑๔๒

ประกาศพระศาสนา ๒๔๓

ประตูนครแห่งความไม่ตาย ๑๓/๗๔

ประตูนิพพานอันไม่ตาย ๒๒๓/๒๒๔

ประเทศ (ความหมายพิเศษ) ๑๒๕

ประธานอาจารย์ ๕๒๗

ประพัตติพรหมจรรย์เพื่อเป็นเทวดา ๑๗๑

ประพัตติเพื่อคลายกำหนด ๔๓๒

ประพัตติเพื่อดับทุกข์สนิท ๔๓๒

ประพัตติเพื่อละ ๔๓๒

ประพัตติเพื่อสำรวจ ๔๓๒

ประพัตติมิใช่เพื่อค้ำลัทธิอื่น ๔๓๑

ประพัตติมิใช่เพื่อได้เป็นเจ้าลัทธิ ๔๓๑

ประพัตติมิใช่เพื่อผลเป็นลาภสักการ ๔๓๑

ประพัตติมิใช่เพื่อลวงคนให้นับถือ ๔๓๑

ประพัตติมิใช่เพื่อให้คนมาเป็นบริวาร

๔๓๑

ประโยชน์ของการเชื่อฟังதாகต ๑๓

ประโยชน์ของตน ๕๗๑

ประโยชน์ของปทานุกรม -

- สำหรับนักเทศน์หรือนักเขียน ๒

ประโยชน์ของสังเวชนียสถาน ๕๗๗

ประโยชน์ที่มุ่งหมาย ๔๓๓

ประโยชน์สุขสันกาลนาน ๑๓

ประโยชน์อันบุคคลจะลู่ได้ -

- ด้วยกำลังแห่งบุรุษ ๑๑๒/๒๘๐/๓๓๒

ประสาธน์บรรสอนเลิศ ๓๒

ประสูติได้ ๗ วัน ๔๐

ปราสาทในความฝัน -

- เป็นอุปมาแห่งอดีต ๔๑๗

ปราสาทสูง ๓ ฤดู ๑๕/๔๐

ปริณายกัตตะ ๕๕๓

ปรินิพพานในทิวภูมิธรรม ๑๔๐

ปรินิพพานอย่างลึกลับ ๕๖๖

ปริพพาชก ๑๔๔

ปริพพาชกคณะทหารปัตติกันเตวาสี ๔๙๒

ปริพพาชกคณะแม่น้ำสัปปินี ๕๐๗

ปริพพาชกชื่อ นิโครธะ ๓๐๓

ปริพพาชกชื่อ ภัญญะ ๔๒๕

ปริพพาชกชื่อ มัทเตยยะและชาลิยะ ๔๙๒

ปริพพาชกชื่อ วัสสะ ๔๒๕

ปริพพาชกเดียรถียอื่น ๓๙๑

ปริวาสสี่เดือน ๔๐๓

ปลงภาระลงได้ ๒๗/๒

ปลงอายุสังขาร ๕๖๓/๕๖๔
 ปลอยปวงสัตว์เหมือนปลอยฝูงเนื้อ ๒๖๘
 ปลาบปลื้มยินดีที่ถูกบ้ำเรอ ๑๖๙
 ปลาบปลื้มยินดีที่ได้พุดจา ๑๖๙
 ปลาบปลื้มยินดีที่ได้สบตา ๑๖๙
 ปลาบปลื้มยินดีที่ได้ฟังเสียง ๑๗๐
 ปลาบปลื้มยินดีในการเฝ้าระลึก ๑๗๐
 ปลาบปลื้มยินดีที่เห็นเขาบ้ำเรอกัน ๑๗๑
 ปลายชนซ้อนขึ้น - เวียนขวา ๓๒
 ปลุกด้วยการตีบตะโพนนอนหลับ ๓๗๐
 ปวิวัตตวัตร ๕๘
 ปวิเวก (อยู่สงัดจากกาม) ๑๐๓
 ปเสนทิโกศล (พระราช) ๒๒/๓๐๑/
 ๓๘๗/๔๔๓/๔๖๘/๕๒๙/๕๔๐/๕๔๔/๕๔๖
 ปักขันทิกาพาธ (โรค) ๕๖๗
 บัจจลักปปี (หมู่บ้าน) ๔๖/๒๑๐
 บัจจนาค (ช้าง) ๖๐๘
 บัญจวักคีย์ ๖๙/๒๐๔/๒๒๗/๒๒๙/๒๔๗
 บัญจสาลา (หมู่บ้าน) ๓๖๓
 บัญจสิขเทพบุตร ๕๒๒
 บัญจสิขะคันธัพบุตร ๕๙๙
 บัญญา ๘๗/๘๙/๙๑/๙๓/๑๑๙/๓๘๐
 บัญญาชนร้อยอย่าง ๓๔๙
 บัญญาชนิดที่ยังไม่แทงตลอดวิมุตติอันยัง
 ๓๙๒
 บัญญาชนนอเสชะ ๔๓๗
 บัญญาจุฑาแห่งอุกขนทราย ๓๘๙/๕๑๔/๕๔๓

บัญญัติพละ (ที่เป็นของตถาคต) ๑๓๗
 บัญญาวาที ๑๖๓
 บัญญาวิมุตติ ๙๘/๑๓๖/๑๕๐/๑๕๕/๑๘๙/
 ๒๑๒/๒๑๓/๒๑๔/๓๒๑/๓๗๘/๔๓๐/๕๑๙
 บัญญาการเกี่ยวกันบาปอย่างยิ่ง ๑๔๙
 ปากกล่าวธรรมกถาได้ทั้งที่จิตอยู่ใน -
 - ปริมาณตรัสสัญญาตา ๓๗๗
 ปากของงูที่มีพิษร้าย ๒๖๒
 ปากของงูเห่าดำ ๒๖๒
 ปาฏิธัมม (หมู่บ้าน) ๕๕๘
 ปาฏิธัมม (นายบ้าน) ๔๔๔
 ปาฏิหาริย์ ๑๙๗/๓๓๘
 ปาฏิหาริย์ที่คนเขลามองไม่เห็น -
 - ว่าเป็นปาฏิหาริย์ ๑๙๘
 ปาฏิหาริย์ที่ภิกษุพึงสั่งสอน ๑๙๘
 ปาฏิหาริย์สูงสุด -
 - มีอยู่แล้วในธรรมที่ทรงแสดง ๑๙๖
 ปาติโมกข์ ๓๔๗/๓๕๑
 ป่าทองกวาว ๓๐๔
 ป่าไผ่เป็นที่ให้เหยื่อกระแต ๔๖๗
 ป่ามะม่วงของหมอชีวก ๑๒/๓๖๐/๔๔๔
 ป่าไม้สี่สปี ๒๘๔/๓๗๐
 ป่าและป่าเปลี่ยว ๙๕
 ปาวา (เมือง) ๕๖๗
 ปาวาริกัมพวัน ๑๙๗/๓๖๕/๔๓๗/
 ๔๘๓/๕๕๘

ปาวาลเจดีย์ ๒๖/๓๐/๑๒๔/๑๙๓/๒๒๐/

๒๓๔/๕๖๒

ป่าสากใหญ่ ๒๑

ป่าสำหรับให้เหยื่อนกยูง ๓๖๓

ป่าหุเนยบุคคล ๒๙๖

ปิงคิยานีพราหมณ์ ๕๑๖

ปิไลติกะปริพพาชก ๕๑๒/๕๔๓

ปีติเป็นภักษา (เหมือนพวกอากัสสเทพ)

๓๖๓

ปุกกุสะมัลลบุตร ๓๘๖/๕๖๘

ปุลณโกสิยบุตร ๒๖๕

ปฤสสมณะ ๔๑๘

ปุพพันตะ-อปรันตะ ในฐานะสิ่งที่ต้องรู้

๒๗๕

ปราณะ (ข้างไม้) ๕๔๖

ปริสินทริยญาณ ๑๓๙

‘ปุกัมหัก’ ๕๐๖/๕๔๘

ปู (อุปมาผู้มีทิวฏฐิ) ๕๐๖/๕๔๘

เปรตวิสัย ๑๘๘

เปิงมาง ๒๙๒

เปียกแล้วแต่ผู้เดียวในป่า ๕๙

เปลือยกาย ๕๖

เปลือยตลอดชีวิต ๔๙๐

แปดสิบปีไม่พินเพื่อน ๕๕๓

ไปกขรชาติพราหมณ์ ๒๑/๕๒๙

ไปฏฐปาทปริพพาชก ๒๕๕/๔๑๕/๕๑๑

ไปได้ในอากาศเหมือนนกมีปีก ๙๘

ไปได้ไม่ข้องขัดผ่านฝ่าทะลุกำแพง ๙๘

ผ

ผมหงอกเส้นแรก -

-(สัญญาลักษณ์แห่งการหยุด) ๕๙๖

ผลกรรมที่กล่าววาจาชอบ ๓๕

ผลกรรมที่เข้าคบหาสมณพราหมณ์ ๓๕

ผลกรรมที่ไครต่อประโยชน์มหาชน ๓๗

ผลกรรมที่ได้บอกศิลปวิทยา ๓๕

ผลกรรมที่ได้ปากบันในกุศล ๓๓

ผลกรรมที่ได้ละมิจฉาชีพ ๓๙

ผลกรรมที่ได้สังเคราะห์ผู้อื่น ๓๕

ผลกรรมที่ได้ให้ทาน ๓๔

ผลกรรมที่นำสุขมาให้แก่มหาชน ๓๔

ผลกรรมที่เป็นหัวแรงในการกุศล ๓๘

ผลกรรมที่พูดคำจริง-คำสัจ ๓๘

ผลกรรมที่มองคนด้วยสายตารัก ๓๗

ผลกรรมที่ไม่เบียดเบียนสัตว์ ๓๗

ผลกรรมที่ไม่พูดคำหยาบ ๓๙

ผลกรรมที่ไม่พูดเพื่อเจ้อ ๓๙

ผลกรรมที่ไม่พูดยงให้แตกแยก ๓๘

ผลกรรมที่ไม่มกโกรธไม่พยาบาท ๓๖

ผลกรรมที่เว้นจากปาณาติบาต ๓๔

ผลกรรมที่สมานญาติมิตรให้สนิทกัน ๓๖

ผลกรรมที่เอื้ออาทรใจผู้อื่น ๓๖

ผลกะเบา ๖๐

ผลที่โลกได้รับจากการเกิดของ -

- ดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ๒๓๘

ผลที่โลกได้รับจากการเกิดขึ้นของ -

- พระองค์ ๒๓๘

ผลสุดท้ายของพรหมจรรย์ ๔๓๓

ผลแห่งการดำเนินตามหนทางเก่า ๑๒๒

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๑ -

- (อรหัตตผล) ๒๘๒

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๒ -

- (อนาคามีผล) ๒๘๒

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๓ -

- (สกทาคามีผล) ๒๘๒

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๔ -

- (โสดาปัตติผล) ๒๘๓

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๕ -

- (ธัมมานุสรี-สัทธานุสรี) ๒๘๓

ผลแห่งสวัภชาตธรรมอันดับ ๖ -

- (สรวรรค) ๒๘๓

ผอมเหลืองสพร้งด้วยจุดเมล็ดงา ๓๗๐

ผัสสะ ๘๖/๘๘/๙๐/๙๒/๙๒๗/๙๒๘

ผัสสายตนะ ๔๒๖

ผัสสายตนิกรก ๑๘๕

ผัสสายตนิกรสรวรรค ๑๘๕

ผ้าทอด้วยผมกน ๔๑๘

ผ้าย้อมผ้าด ๑๑/๔๖/๔๗

ผาลและปฏัก ๓๘๐

ผาสกยงนกเมือทรงอยู่ใน -

- อนิมิตตเจโตสมาริ ๓๕๘

ผิวพรรณเหมือนมหาพรหม ๕๒๗

ผิวหนังละเอียดละเอียดองจับไม่ติด ๓๒

ผุดขึ้นและต่ำลงในแผ่นดิน ๙๘

ผุสดี (กษัตริย์) ๖๐๗

ผุกวาดล้างมาร ๑๖๘

ผุเกิดก่อนใครทั้งหมด ๕๐๑

ผุเกิดโดยธรรมเป็นธรรมหายาท ๒๐๑

ผุเกิดตามตถาคต ๒๑๖

ผุเกิดในโลก แต่ครอบงำโลก ๑๔

ผุชนสัตว์ด้วยยาน ๒๒๓

ผุขมอินทรี ๑๓๔

ผุคงที่เป็นปกติได้ในสิ่งทั้งปวง ๑๕๗

ผุครอบงำได้หมด ๒๒๘

ผุควรแก่การกราบไหว้ ๒๙๖

ผุการพดธรรม ๒๕๗

ผุฉลาดต่ออวิชฺฐะ-วิวิชฺฐะ ๑๓/๑๗๔

ผุฉลาดในฐานะและฐานะ ๗

ผุฉลาดในเรื่องโลกนี้โลกอื่น ๑๓/๑๗๔

ผุฉลาดในเรื่องหนทาง ๒๗๐

ผุชนะ ๒๒๘

ผุชานาญการผุหมา ๒๘๘

ผุเชื้อฟงพระตถาคต ๑๓

ผุซึ่งไม่มีใครฆ่าสอง ๘/๒๑๕

ผุซึ่งไม่มีใครเป็นสหายด้วยได้ ๒๑๕

ผุดับแล้วเย็นสนิท ๒๒๘

ผุดำรงจิตให้ตั้งมั่นอยู่ ๑๐๐

ผุเดียวแปลงรูปเป็นหลายคน ๙๘

ผุได้วัตถุอันควรแก่สมณะ ๓๕

“ผู้ใดเห็นธรรม : ผู้นั้นชื่อว่า-

- เห็นปัจจุสมุปบาท” ๓๑๔

“ผู้ใดเห็นธรรม : ผู้นั้นเห็นเรา;-

- ผู้ใดเห็นเรา : ผู้นั้นเห็นธรรม” ๓๑๕

ผู้ติดตามคฤพรของคฤถึง ๗ เดือน ๕๓๐

“ผู้ถากหญ้าทาง” ๓๕๐

ผู้ถึงกับซึ่งโพธิญาณ ๑๖๗

ผู้ถึงแล้วซึ่งความสิ้นไปแห่งกรรมทั้งปวง

๕๒๐

ผู้ทำกายสังขารให้สงบรำงับ ๔๔

ผู้ทำจิตตสังขารให้สงบรำงับ ๑๐๐

ผู้ทำจิตให้ปราโมทย์ ๑๐๐

ผู้ทำจิตให้ปลดปล่อยอยู่ ๑๐๐

ผู้ควรรถเรียกว่า “บุตรตถาคต” ๒๐๑

ผู้ใดใคร่ยอมรับว่าเลิศกว่าสรวรพสัตว์

๒๑๔

ผู้ต้องตาต้องใจของชนมาก ๓๘

ผู้ท้าวตถาคตเป็นสรณะมอบชีวิต ๕๒๘

ผู้ทรมหาชนไกลชิด ๓๘

ผู้ทรมหาชนประพฤติตาม ๓๘

ผู้ทรมความเห็นผิด ๓๘๙

ผู้ไม่ควรนับว่าเป็นพระสงฆ์-

- ในธรรมวินัยนี้ (เพราะถือ-

- สัสตวิญญาน) ๒๖๔

ผู้ไม่ทรงคบบ ๕๔๗

ผู้ไม่รับการฝึก ๓๐๖

ผู้ศรัทธาในภายนอกกำลังไม่ได้ ๓๙

ผู้เที่ยงแท้ต่อการตรัสรู้ ๕๓๐

ผู้เที่ยงแท้มีสัมโพธิเป็นที่ไปในเบื้องหน้า

๒๘๓

ผู้นอนเป็นสุข ๓๗๐

ผู้น้อมไปแล้วด้วยความรู้สึก “งาม”-

-(ทิศที่ ๓ ของบุรุษผู้ฝึกแล้ว) ๒๐๙

ผู้นำสุขมาให้แก่มหาชน ๓๔

ผู้บรรลุปฐมฌานขึ้นไปจะไม่มีปัญหาว่า-

- ‘ชีพอันนั้น-สรีระอันนั้น’ หรือว่า-

- ‘ชีพอันอื่น-สรีระอันอื่น’ ๔๙๔

ผู้บริสุทธิ์สะอาดหมดจดมาทีเดียว ๒๕

ผู้บอกศิลปวิทยา ๓๕

ผู้บากบั่นในกุศล ๓๓

ผู้บำเพ็ญตบะ มีชีวิตอย่างปอน ๓๙๙

ผู้ปฏิบัติเกื้อกูลแก่มหาชน ๒๑๓/๕๑๙

ผู้ปฏิบัติตามคำสอน ๓๒๘

ผู้ประกอบอยู่ด้วยกิเลส (สยัตโต) ๑๓๘

ผู้ประกาศธรรมจักร ๓๔๑

ผู้ประพฤติพรหมจรรย์ไม่บริสุทธิ์ ๑๖๙

ผู้ประเสริฐกว่าเทวดาและมนุษย์ ท. ๕๑๓

ผู้ประเสริฐแห่งเทวดาแลมนุษย์ ๔๕๙

ผู้ปรารถนาความบริสุทธิ์โดยภายนอก

๔๖๔

ผู้ปรารถนาความเพียร ๒๗๖

ผู้ปราศจากกิเลส (วิสยัตโต) ๑๓๙

ผู้เป็นเนืองนิตย์ของโลก ๒๙๖

ผู้เป็นยัง ๑๙๙

๕๔๖
 ๓๔๑
 ๓๘
 ๔๔๕
 ๓๓๕
 ๑๐๑
 ๑๐๑
 ๑๐๑
 ๑๐๑
 ๑๐๑
 ๒๒๕
 ๔๕๐
 ๓๔๕
 ๔๕
 -
 - (เกี่ยวกับเวทนา) ๑๕๕
 ๓๕๒
 -
 - (คือตถาคต) ๑๐
 ๓๗๐
 -
 - (เกี่ยวกับเวทนา) ๑๕๕
 ๒๕๖
 ๔๖๖
 ๕๒๕
 ๔๖๖

๔๖๗
 ๓๔
 ๔๐
 ๓๕
 ๓๖
 ๕๒๕
 -
 - (ที่มัยนิตี) ๓๕๒
 ๒๗๗
 ๓๖
 ๓๓๖
 ๕๒๐
 -
 - (ที่ศที่ ๑ ของบรรพผูกแล้ว) ๒๐๘
 ๑๔๗
 ๓๕
 ๒๗๖
 -
 - (ที่ศที่ ๒ ของบรรพผูกแล้ว) ๒๐๘
 ๒๕๓
 ๕๒๕
 ๓๗/๒๗๖/๓๗๘
 ๑๕๕
 ๑๕๕/๒๑๓/๕๑๕
 -
 - (ในคำสอนแห่งศาสดาตน) ๓๒๕
 ๓๒๕

ผู้ไม่ถลึงตา ๓๗
 ผู้ไม่เที่ยงสำคัญว่าเป็นผู้เที่ยง ๑๔๗
 ผู้ไม่เบียดเบียน ๓๗
 ผู้ไม่มกโกธ ๓๖
 ผู้ไม่มีใครฆ่าสอง ๘
 ผู้ไม่มีตายคืนชายเหลือ ๓๙๖
 ผู้ไม่มีตา (: ผู้ดหมั่นคนไม่ควรดูหมิ่น)

๕๒๒

ผู้ไม่มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับเรือน ๔๔
 ผู้ไม่มีภัยแต่ไหน ๆ ๓๔๑
 ผู้ไม่รู้จักผิดรักเกิด ๔๔๙
 ผู้ไม่เสื่อมเป็นธรรมดา ๓๗
 ผู้ไม่ใส่ใจทั้งสิ่งไม่ปฏิกุลและปฏิกุล
 ๑๐๒/๓๙๑

ผู้ไม่หม่นกลับมาสักถามอีก ๔๔
 ผู้ไม่ทวนซ้ำศึกทั้งภายในภายนอก ๓๔
 ผู้ไม่อาจนำไปได้ด้วยบ่วงแห่งราคะ ๕๕๐
 ผู้ไม่โอ้อวด ๒๗๖
 ผู้ยังไม่ถึงความแน่ใจในพระรัตนตรัย -
 - (ผู้แม้บรรลุปะนิมิต) ๓๑๗
 ผู้กำลังจะถึงอยู่ซึ่งความแน่ใจ -
 - ในพระรัตนตรัย (ผู้แม้กำลังบรรลุปะนิมิต)
 - วิชชาที่สาม) ๓๑๘
 ผู้ถึงแล้วซึ่งความแน่ใจในพระรัตนตรัย -
 - (ผู้มีญาณรู้ทั่วทุกพื้นแล้ว) ๓๑๘

ผู้ยังไม่ถึงเขตจันตะ ๑๖๓

ผู้ยังไม่ถึงเขตปัญญา ๑๖๓

ผู้ยังไม่ถึงเขตวิมุตติ ๑๖๓

ผู้ยังไม่ถึงเขตศีล ๑๖๓

ผู้ไม่ติดในการนอนหลับ ๕๕๗

ผู้ไม่ติดในการพูดคุย ๕๕๗

ผู้ไม่ติดในนวัตร ๕๕๗

ผู้ร้องลัดับตาคัด ๓๔๑

ผู้รากลั่นสมควรเพื่อพยากรณ์ ๒๐๐

ผู้รับหมัด ๒๒๘

ผู้รักคนทุศีลไม่จำเป็นต้องเป็นคนทุศีล

๔๔๖

ผู้สดททมารไปไม่ถึง ๑๓

ผู้พร้อมเฉพาะซึ่งกายทั้งปวง ๙๙

ผู้พร้อมเฉพาะซึ่งจิต ๑๐๐

ผู้พร้อมเฉพาะซึ่งจิตตสังขาร ๑๐๐

ผู้พร้อมเฉพาะซึ่งบถ ๑๐๐

ผู้พร้อมเฉพาะซึ่งสุข ๑๐๐

ผู้ละมิจฉัพ ๓๙

ผู้ละวาจาเสื่อมเสีย ๓๙

ผู้ละเวณการกล่าวคำหยาบ ๓๙

ผู้ละเวณการพูดเพื่อเจ้า ๓๙

ผู้ละเวณการจากสาวาท ๓๙

ผู้ละอาสวะที่ทำให้เบื่อนมนุษย์ ๑๔

ผู้ละกแกก ๓๙๐

ผู้เลิศกว่าบรรดาเจ้าลัทธิทั้งหลาย ๕๒๘

ผู้เลิศกว่าบรรดาสัตว์สองเท้า ๒๑๕

ผู้เลิศกว่าสัตว์ ท. ๒๑๔

ผู้เลิศประเสริฐกว่าสัตว์ทั้งหลาย ๓๕
 ผู้เลื่อมใสในบุคคลเลิศ ๒๑๕
 ผู้วางเครื่องดักมนุษย์ ๔๑๙
 ผู้มุตตตแล้วเพราะไม่มีเชื้อเหลือ ๔๗๙
 ผู้เว้นจากปาณาติบาต ๓๔
 ผู้สังเคราะห์บริษัท ๓๕
 ผู้สังเคราะห์ผู้ด้วยสังคหวัตถุ ๓๕
 ผู้สมานมิตร ๓๖
 ผู้สังเกตขึ้นเชิงของมหาชน ๓๖
 ผู้ส่งงานบูชาญญ์ของ -
 - พระเจ้ามหาวิชิตราช ๕๙๖
 ผู้สัพพัญญู ๒๑๑
 ผู้สัพพทสสาวี ๒๑๑
 ผู้หนักในธรรม ๒๕๗
 ผู้หนึ่งในบรรดาผู้นอนเป็นสุข ๓๗๐
 ผู้หมุนกลับจากกามไม่ได้ ๔๔
 ผู้หยดเล็กเสียในระหว่าง ๕๕๗
 ผู้เหยียบยาเสียซึ่งมารและเสนา ๓๔๑
 ผู้ให้ทาน ๓๔
 ผู้ยอด้วยความหลง ๑๐
 ผู้ยอในโลก โลกไม่แปดเปื้อน ๑๔
 ผู้ยอไม่มีที่เคารพ ๒๑๗
 ผู้ยอเหนือความมืด ๔๖๖
 ผู้อนกิลเลสจะทำให้กลับแพ้ก็มีได้ ๖๐๕
 แผ่นดินไหวเมื่อพระเวสสันดร -
 - ให้ทานช้าง ๖๐๘

แผ่นดินไหวเมื่อพระเวสสันดร -
 - ให้ทานลูก ๖๑๐
 แผ่นดินไหวเมื่อพระเวสสันดร -
 - ให้ทานภรรยา ๖๑๐
 แผ่นดินไหวเพราะเหตุแปด ๕๗๕
 แผ่นดินไหวเมื่อโพธิสัตว์จุติ ๒๖
 แผ่นดินไหวเมื่อโพธิสัตว์ประสูติ ๓๐
 แผ่นดินไหวเมื่อโพธิสัตว์ตรัส ๑๒๔
 แผ่นดินไหวเมื่อแสดงธรรมจักร ๒๓๔
 แผ่นดินไหวเมื่อปลงอายุสังขาร ๕๖๒/๕๖๔
 แผ่นดินไหวเมื่อปรีณิพพาน ๕๗๕
 แผ่นดินไหวก่อนแล้วบันลือเสียง ๑๙๔

ผ

ผ ๓๘๐
 ผักฝ้ายแห่งความคับแค้น ๗๒
 ผาทำมีจักรเกิดแล้ว ๓๑
 ผ้ามื้อผาทำอ่อนละมุน ๓๒
 ผืนใจประพุดิพรหมจรรย์ ๕๔๑
 ผูกเนื้อผูกใหญ่ (อุปมาที่ใช้กับสัตว์) ๒๖๘

พ

พญาสัตว์ชื่อสีหะ ๑๔๖/๒๕๖
 พันคำสาปเพราะศีลคุ้มครองไว้ ๖๑๑
 พบบการเจริญอิทธิบาทด้วยวิริยัคคิน ๘๒

พยาบาท ๒๙๐/๒๙๕/๔๖๙

พยาบาทวิตถ ๗๑

พยายามด้วยกำลังมือเท้าทั้งหมด ๒๖๗

พรตบประการ ๖๐๗

พรหม ๓๔๑

พรหมกาย (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

พรหมจรรย์ ๑๑

พรหมจรรย์ของพระองค์ ๑๖๘

พรหมจรรย์คืออริยมรรค ๕๙๙

พรหมจรรย์จบแล้ว ๑๑๗

พรหมจรรย์ชนิดที่ทรงกล่าวไว้แล้ว ๔๓๔

พรหมจรรย์ซึ่งสมบูรณ์โดยอาการทั้งปวง

๔๓๕

พรหมจรรย์ทั้งหมด ๓๘๘

พรหมจรรย์ที่ท้าวตามนุษย์ประกาศได้

๒๗๘

พรหมจรรย์ที่น่าดื่มเหมือนมณีทะเล ๒๗๙

พรหมจรรย์ที่ทรงเกี่ยวด้วยตัวเอง ๔๘๕

พรหมจรรย์ที่บริสุทธิ์บริบูรณ์ตลอดชีวิต

๕๔๐

พรหมจรรย์ ๔๓๑/๔๓๒/๔๓๓

พรหมจรรย์ในลักษณะที่ -

- บรรพชาจักไม่เป็นโมฆะ ๔๓๔

พรหมจรรย์บริบูรณ์เมื่อบริษัท -

- ทั้ง ๖ จำพวกมีความพอใจ ๕๐๔

พรหมจรรย์ปรารถนาไปเป็นเทพ ๑๗๑

พรหมจรรย์พอเพียงสำหรับ -

- สัตว์เหล่านั้น ๕๕๕

พรหมจรรย์ไม่บริสุทธิ์ ๑๖๙

พรหมจรรย์อดีตกิลมถานุโยค ๕๖

พรหมจรรย์อุปมาด้วย -

- การบูชาญ์ของพราหมณ์ ๔๖๔

พรหมจักร ๑๓๕/๑๓๗/๑๔๑/๑๔๒

พรหมจักร (: เรื่องเบญจขันธ์และ -

- อทิปปัจจยตา) ๑๔๒

พรหมจารี ๑๖๙

พรหมทัตที่ส่งผลแก่ภิกษุฉันนะ ๕๗๔

พรหมบริษัท ๔๒๑/๔๒๒

พรหมภุต (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

พรหมโลก ๑๙๖

พรหมโลกปฏิบัติ ๑๘๗

พรหมวิมานอันว่างเปล่า ๕๘๗

พรหมวิหาร ๓๕๙

พรหมวิหารธรรมเพื่อผลเพียง -

- พรหมโลก ๕๙๘

พรหมายพราหมณ์ ๕๐๐/๕๓๔

พระกายบัตนคราครา -

- เหมือนเกวียนซ่อมด้วยไม้ไผ่ ๕๖๑

พระโคตมผู้ชักชวน ๓๐๙

พระโคตมผู้มีอายุ ๒๒๙/๓๕๖

พระเจ้าโกศล ๒๒/๕๔๖

พระชนนีทิวังกต ๔๐

พระติสสะ ๒๗๐

พระนามว่าตถาคต ๑๙๘
 พระประวัติเบ็ดเตล็ด ๔๙๙
 พระปัจเจกพุทธเจ้า ๖๐๕
 พระพุทธเจ้าทั้งปวงเคารพธรรม ๒๑๘
 พระมหากษัตริย์ ๙๘
 พระรัตนตรัยที่แท้จริงและถึงที่สุด ๓๑๕
 พระราชาของพระเจ้าจักรพรรดิ ๒๓๖
 พระราชาโดยธรรม ๓๑
 พระราชามุสสาทานอโศกศีล ๕๙๖
 พระศาสดาในฐานะผู้ถูกทดสอบ ๑๖๗
 พระสมณโคดม ๖๖/๖๗/๑๔๘/๒๑๑/
 ๒๘๖/๓๔๙/๕๐๐
 ‘พระสมณโคดมมีวิชาสาม’ ๒๑๓
 พระสารีบุตรเป็นธรรมโอรส –
 – ที่สามารถหมั่นธรรมจักร ๓๔๓
 พระสำเนียงมีองค์แปด ๕๓๔
 พระสัคคคือใคร ๙
 พระสูตรที่กล่าวถึงหัวใจของพุทธศาสนา –
 – (เมื่อเทียบกับลัทธิอื่น) ๓๘๖
 พระเหม็นคาว ๔๖๙
 พระองค์อยู่ธรรม –
 – ที่กำลังมีอยู่ในใจของเรา ๓๑๔
 พระอรหันต์ ๔๐๑
 พระอรหันต์ ๖๐ รูปชุดแรก ๒๔๓
 พราหมณ์ไตรเพท ๒๑๑
 พราหมณ์ (วรรณะ) ๓๑๐
 พราหมณ์ (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

พราหมณ์คาม (ตำบล) ๓๗๙
 พราหมณ์บริษัท ๔๒๑/๔๒๒
 พราหมณ์บัณฑิต ๓๐๕/๕๑๔/๕๔๓
 พราหมณ์สังข์ ๑๘๓
 พราหมณ์สังข์อย่างพุทธศาสนา ๑๘๓
 พลญาณ ๑๓๕/๑๓๗
 พลิหารณ์ไพโรสมณ์ ๓๓๓
 พลิกกรรมที่ประกอบด้วยธรรม ๔๖๖
 พวกที่ได้แต่กันๆเอา ๓๘๙
 พวกที่ทำบาปแล้วตายไปสู่สุคติ ๔๐๘
 พวกที่ทำบาปแล้วตายไปสู่สวรรค์ ๔๐๙
 พวกที่มีความใคร่ในสิกขา ๔๖๖
 พวกที่ไม่มีสติคุมครองตน ๔๑๒
 พวกที่ “เราจะกระทำอะไรกะเขาได้”
 ๑๗๕
 พวกที่เว้นจากบาปแล้วตายไปสู่สุคติ ๔๑๐
 พวกที่เว้นจากบาปแล้วตายไปสู่สวรรค์
 ๔๑๐
 พวกมิลักขะ ๔๖๙
 พวกฤษีภายนอก ๓๓
 พวกสมณศากยปุติยะมีสวัณณิกานุโยค –
 – เฉพาะของตน ๑๘๓
 พวกสากยอยู่ได้อำนาจพระเจ้าโกศล ๒๒
 พวกเห็นโทษปรโลกว่าเป็นภัย ๒๒๓
 พวกอภิชาติแห่งกัมมโคตร ๔๓๔
 พหุปัตตกเจติย ๔๙๐
 พหุสูตร ๒๑๒

พอใจในกามคุณ ๘
 พอใจในการถือตัว ๘
 พอใจในความวุ่นวายไม่สงบ ๘
 “พอแล้วเพื่อนาย -
 - คลายกำหนด-หลุดพ้น” ๕๙๓
 พาราณสี ๑๕/๑๘๑/๒๐๔/๒๒๗/๒๒๘/
 ๒๓๓/๓๓๔/๔๖๙/๕๙๑/๖๐๐
 พาวรีพราหมณ์ ๕๒๐
 พิมพิสาร (พระราช) ๒๓/๓๕๖/๕๒๙
 พิลัยของสาวก ๓๔๐
 พิใหญ่กว่าเขาทั้งหมด ๒๙
 พิษ ๓๘๐
 พิชคาม ๔๕๓
 พินทาสมาเสมอ ๓๑
 พุทธคุณตามทัศนะของ -
 - ผู้เคยเป็นเดียรฉัตรมาก่อน ๕๓๕
 พุทธคุณตามทัศนะของอุบาลีคหบดี ๕๓๕
 พุทธกิจ ๒๒๓
 พุทธบริษัทไหลไปหยุดอยู่ที่นิพพาน ๕๐๔
 พุทธประสงค์ให้กระทำกะพระองค์ -
 - อย่างมีตร ๓๒๖
 ‘พุทธะ’ ๑๓/๑๔/๓๔๑
 พุดจาเลินหัวสัพพอกกับมาคคาม ๑๖๙
 พุดเหมือนนกการวิก ๓๓
 เพียงระลึกว่านันทธรรมทั้งหลาย ๗๕
 แพ้ภัยตัวเอง ๔๑๙

แปะแกะ (ในฐานะ -
 - สิ่งที่มีมนุษย์หลงแสวงหา) ๔๕
 โพรตงค์ ๔๓๑
 โพรตงค์ครุณะ ๔๓๑
 โพรตังการ ๔๗/๕๑/๕๕/๖๑/๖๓/
 ๖๘/๖๙/๑๑๕/๒๒๑/๒๒๒/๒๒๓/
 ๒๒๖/๒๒๙/๒๗๖/๒๗๘
 โพรตัง ๒๔/๔๐/๔๔/๖๙/๗๑/๗๕/๘๐/
 ๘๒/๘๖/๙๓/๙๕/๙๗/๑๐๑/๑๐๓
 โพรตังกำลังก้าวลงสู่ครรภ์ ๒๖

ฟ

ฟังธรรมแล้วพอใจเกินคาดหมาย ๓๐๓
 ฟัน ๔๐ ขับริบรัม ๓๒
 ฟันเรียบเสมอกันทุกซี่ ๓๒
 ฟันสนิทชิดกันตลอด ๓๒
 ไฟขี้วัว ๓๑๑
 ไฟที่เกิดจากฟัน ๓๑๑
 ไฟสะเก็ดไม้ ๓๑๑
 ไฟหญ้าแห้ง ๓๑๑

ภ

ภฏะ (อุบาสก) ๕๖๐
 ภพ ๘๖/๘๘/๘๙/๙๑/๙๒
 ภยุปรัต (ผู้ยินดีในสิ่งที่เบญจ) ๑๖๕

ภวสว ๑๑๗	ภิกษุบริษัทที่มีรูปลักษณะที่ควรจะไปดู -
ภักควโคตตปริพพาชก ๑๕๔/๓๗๒/๔๔๑/ ๔๘๒/๔๙๐	- แม้ด้วยความพยายามมาก ๓๒๐
ภักคะ (แคว้น) ๒๗๖	ภิกษุบริษัทที่มีรูปลักษณะที่ -
ภัญญะปริพพาชก ๔๒๕	- ให้ทานน้อยได้ผลมาก ๓๒๐
ภักเทคาม (หมู่บ้าน) ๕๖๕	ภิกษุบริษัทที่มีรูปลักษณะที่น่าบูชา ๓๒๐
ภัททกัปป ๑๖	ภิกษุบริษัทที่มีรูปลักษณะ -
ภัทที่จะเกิดเพราะอวิหิงสาวิตก ๗๔	- ยากที่ชาวโลกจะได้เห็น ๓๒๐
ภาชนะดิน (เปรียบด้วยกาย) ๕๖๕	ภิกษุผู้เชื่อว่าไม่มีตรัส ๓๘๗
ภารทวาชโคตร ๔๒/๓๗๐/๓๗๙	ภิกษุผู้ถึงความเป็นเทพ (มีรูปผาน) ๓๒๑
ภารทวาชสามเณร ๒๐๑	ภิกษุผู้ถึงความเป็นพรหม -
ภาวะความสิ้นสุดของกรรม ๑๗๒	- (มีพรหมวิหาร) ๓๒๑
ภาวะแห่งผู้ไม่ย่อจากไป ๕๓๔	ภิกษุผู้ถึงความเป็นอริยะ -
ภิกษุ ๖๖/๖๔/๘๑	- (เห็นอริยสัจสี่) ๓๒๑
ภิกษุณี ๓๒๒	ภิกษุผู้ถึงความเป็นอานัญชา -
ภิกษุณีนาคามีผู้มีชื่อเสียงแห่ง -	- (มีรูปผาน) ๓๒๑
- นาทิกะคาม ๕๕๕	ภิกษุผู้ถึงฝั่ง ๔๘๗
ภิกษุโดยทั่วไปแบ่งเป็น ๓ ภูมิ ๓๒๔	ภิกษุผู้เถระ ๒๙๖
ภิกษุที่เชื่อว่าอยู่ไกลตถาคต ๓๑๔	ภิกษุผู้ปนกลาง ๒๙๖
ภิกษุที่เชื่อว่าอยู่ใกล้ตถาคต ๓๑๕	ภิกษุผู้ใหม่ ๒๙๖
ภิกษุที่ทรงเจตนาไม่สรรเสริญ ๓๒๔	ภิกษุผู้ยังไม่ได้สมาธิ ๔๕
ภิกษุที่ทรงเจตนาสรรเสริญ ๓๒๕	ภิกษุผู้ "สมาทาน"* ในสิกขา ๓๒๕
ภิกษุบริษัทที่ตั้งอยู่ในธรรม -	ภิกษุภิกษุณีบรรลุลหรรณสูงที่สุดได้ถึง -
- อนันตีสารลวัน ๓๒๐	- ขนอรรถัตถผล ๓๒๒
	ภิกษุอธิปหานิยธรรม ๕๕๖

* สมาทาน ในที่นี้ มิได้หมายถึงการทำสมาธิรับปฏิบัติสิกขาด้วยใจผู้หนึ่ง เช่นสมาทานศีลของบุคคลทั่วไป, แต่หมายถึงการปฏิบัติสิกขาอย่างเต็มที่ที่สุดเท่าที่จะทำได้.

ภิกษุอรหันต์ผู้มีชื่อเสียงแห่ง -

- นาฬิกะคาม ๕๕๕

ภิกษุอลัชชี ๓๕๑

ภิกษุโก (หมอม้าตัด, ไวพจน์แห่งตถาคต)

๒๐๑

ภุคคาม ๕๕๓

ภุคปฏิปทา ๕๑๒

ภุควาที (ถือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑

ภุมิภาคอันสม่ำเสมอในธรรม -

- (อุปมาที่ใช้กับพระนิพพาน) ๒๗๑

โศคนคร ๕๖๖

โฆระเนตต์ในที่นี้แห่งเดียว ๓๖๒

โฆระนะที่หายกลายด้วยศรัทธา ๕๕๕

โฆระบุตร (สกุล) ๕๘๑

ม

มกธ ๕๕/๒๒๓/๒๕๕/๓๒๓/๓๒๔/๓๗๕

๕๕๕

มฆเทวราช ๕๕๖

มฆเทวม้วน (สวนป่า) ๕๕๖/๕๕๘

มณเฑาะ ๕๕๓

มตที่ขัดกันเกี่ยวกับนรกและสวรรค์ ๑๘๖

มนต์มหาปฐกษณะ ๓๓

มนสากตคาม (หมู่บ้าน) ๑๘๖

มนุชย์ ๑๘๘

มนุชย์เข้ารับต่อภายหลัง ๒๘

มนุชย์ธรรมดา ๑๕๓

มนุชย์มีอายุแปดหมื่นปี ๓๒๓

มโนกรรมไม่บริสุทธิ์ ๙๖

มโนวิจารณ์ ๕๒๖

มรรคอันประเสริฐ ๘๔

มรรยาทางกาย ๑๗๓

มรรยาทางวาจา ๑๗๓

มรรยาทางใจ ๑๗๓

มรรยาที่เป็นสง่า ๕๓๑

มรรยาแห่งความเจ็บในหมู่สงฆ์ ๕๕๒

มหาโควินทพราหมณ์ ๕๕๕

มหาทานของพระจันทกุมาร ๖๐๔

มหาทานของพระเจ้ามหาสุทนต์ ๕๕๕

มหาทานของพระเวสสันดร ๖๐๕

มหาทานของเวลามพราหมณ์ ๖๐๕

มหาทานที่ไม่มีผู้ควรแก้กักขณา ๖๐๖

มหานาค (ตระกูลช้างพลาย) ๓๑๕

มหานามสากยะ ๕๕/๓๕๖/๕๗๑

มหาบุรุษ (แบบพราหมณ์) ๒๑๒

มหาบุรุษ (แบบพุทธ) ๒๑๓

มหาบุรุษ (ผู้จะเป็นพระพุทธรเจ้า) ๓๑

มหาปเทศ ๕๖๖

มหาปราชญ์ (แบบพราหมณ์) ๒๑๒

มหาปราชญ์ (แบบพุทธ) ๒๑๓

มหาปฐกษณะ ๓๑/๕๒๘/๕๓๐

มหาภูต ๕๘๓

มหายัญญ์ (แบบสัมมาทิฏฐิ) ๕๕๔	มัตระกุลวลาหก ๕๕๓
มหาราชทนต์ ๕๕๗	มาตังคชฎิล ๖๑๑
มหาลิลิจฉวีผู้ปากแข็ง ๕๕๕	มาเป็นพาหนะ ๑๕
มหาวัน (สวนป่า) ๑๕๗/๒๔๖/๒๖๑/๒๘๗/ ๓๒๘/๓๘๑/๔๓๕/๔๗๐	มายาเทวี ๑๕/๑๗
๕๙๐/๕๙๒/๕๖๔	มาร ๓๓๐/๓๘๕
มหาวิกฤตโกชนวัตร ๕๕	มาร (พ่อ) ๕๔๙/๕๕๐
มหาวชิตราช ๕๕๔	มาร (ลูก) ๕๔๙
มหาวิทยาลัย (ปราสาท) ๕๕๒	มารคือผู้ไม่มีวันรู้จักทางของพระองค์ ๕๕๑
มหาสุทนต์ (จักรพรรดิ) ๕๗๒/๕๙๑	มารดาบิดาไม่ปรารถนาให้บวช ๔๗
มหาสบัน ๑๑๓	มารดาแห่งโพธิสัตว์ ๒๖/๒๗/๔๐
มเห (แม่น้ำ) ๓๓๕	มารบริษั ๔๒๑/๔๒๒
มกฺขลโมฆบุรุษ ๕๑๘	มารผู้มีบาป ๑๓/๑๖๘/๒๒๐/๒๖๘/๓๓๕/ ๓๖๔/๓๖๘/๔๕๑/๕๔๙/๕๖๒
มกฺคโกวิท (ฉลาดในมรรค) ๒๐๖	มาตงกยะ (ภิกษุ) ๒๙๗/๓๐๓
มกฺคกวิฑู (รู้แจ้งมรรค) ๒๐๖	มาตูลอกนอกคราวเดียว ๔๓๐
มกฺคคณฺญ (รู้มรรค) ๒๐๖	มิจนามรรค ๒๖๘/๒๗๐
มกฺคคานค (ผู้เดินตามมรรค) ๒๐๖	มิจนาทิฏฐิ (ในฐานะปัจเจก -
มัทธมมัตถ ๕๕๗	- ของเวทนา) ๑๒๕
มณเฑาะยอตโธชาแห่งโครส -	มิจนาสังกัปปะ (ในฐานะปัจเจก -
- (อุปมาแห่งพรหมจรรย์) ๒๘๐	- ของเวทนา) ๑๒๕
มัททกจณมิตทายวัน ๓๖๗	มิจนาวาจา (ในฐานะปัจเจก -
มัททรี (กษัตริย์) ๖๐๙	- ของเวทนา) ๑๒๕
มัลลกษัตริย์ ๕๖๙	มิจนามมมันตะ (ในฐานะปัจเจก -
มาคณเฑาะปะวิพพาชก ๔๒/๑๓๔	- ของเวทนา) ๑๒๕
มาฆนิกที่อาจฝึกได้ ๒๘๘	มิจนาอาชีวะ ๔๕๗
มาตรฐานที่ทรงใช้ในการปฏิบัติ -	มิจนาอาชีวะ (ในฐานะปัจเจก -
- ต่อสาวก ๓๒๗	- ของเวทนา) ๑๒๕

มีจนวายามะ (ในฐานะปัจฉิม -

- ของเวทนา) ๑๒๕

มีจนสติ (ในฐานะปัจฉิม -

- ของเวทนา) ๑๒๕

มีจนสมาธิ (ในฐานะปัจฉิม -

- ของเวทนา) ๑๒๕

มิใช่มีลาภสักการะเป็นอันสงส์ ๔๓๓

มิใช่มีความถึงพร้อมแห่งศีล -

- เป็นอันสงส์ ๔๓๓

มิใช่มีความถึงพร้อมแห่งสมาธิ -

- เป็นอันสงส์ ๔๓๓

มิใช่มีความถึงพร้อมด้วยญาณทัสสนะ -

- เป็นอันสงส์ ๔๓๓

มิได้ปลงทุกข์สตรี ๔๖๖

มิถิลา (เมือง) ๕๙๖

มีทชฺช (สุขของคนนอนหลับ) ๓๕๓

มีลักขะ (ชนชั้น) ๔๖๕

มีพหุสุข (สุขอันเกิดจากทอปปัสสวะ) ๓๕๓

มีกายตรงจตุรกายพรหม ๓๒

มีกิเลสเครื่องปกปิดอันเปิดแล้ว ๓๑

มีชนอันตราราบ ๓๒๖/๕๔๒

มีโคมัยเป็นภักษา ๕๗

มีชีวิตอยู่ด้วยสุราและเนื้อ ๔๙๐

มีตนเป็นที่ประทีปมีตนเป็นสรณะ -

- ด้วยสติปัญญานิสัย ๓๕๘

มีธรรมเป็นธงชัย ๒๑๖

มีธรรมเป็นที่ประทีปมีธรรมเป็นสรณะ -

- ด้วยสติปัญญานิสัย ๓๕๘

มีธรรมเป็นอธิปไตย ๒๓๖/๒๓๗

มีปรกติกาล่าวก้าต้อนรับเชื้อเชิญ ๕๒๘

มีเปลือกไม้เป็นภักษา ๕๗

มีพระพักตร์ทางทิศเหนือ ๒๙

มีรูปผ่องผาย ๕๒๗

มีลาภเป็นอันสงส์ ๕๓๓

มีศีล ๒๘๘/๒๙๓

มีสาหร่ายเป็นภักษา ๕๗

มีหญ้าเป็นภักษา ๕๗

มีอภิชนามาก ๙๖

มีอิตตาซึ่งมีสุขโดยส่วนเดียว ๔๑๕

มุกธาริบาด (วิชชาอันประกอบ -

- ด้วยสัทธา ฯลฯ) ๕๒๐

มุกธา (อวิชชา) ๕๒๐

มุกตาเจโตวิมุตติ (ในพุทธศาสนา) ๓๙๓

มุกตาเจโตวิมุตติมีวิมุตตญาณัญญาตนะ -

- เป็นอย่างยิ่ง ๓๙๔

มนที่ไมละกาม ๔๘๕

มนผู้ชวนหาความบริสุทธิ์ ๕๙

มูตรและกรีสเป็นอาหาร ๕๙

เมตตาเจโตวิมุตติ ๑๘๘

เมตตาเจโตวิมุตติ (ในพุทธศาสนา) ๓๙๑

เมตตาเจโตวิมุตติมีสกุโมกข์เป็นอย่างยิ่ง

เมตเตยยะ (พุทธะ) ๓๒๓
 เมถุนธรรมด้วยภรรยาเก่า ๒๖๑
 เมทพปะ (นิคม) ๕๔๐/๕๔๖
 เมื่อกำลังแสวงหานายช่างผู้ปลูกเรือน
 ๖๑๓
 เมืองชนแห่งโกศล ๒๓
 เมืองแห่งชาวากสี ๒๒๘
 เมืองานแรกนาได้ปฐมฉาน ๖๘
 เมื่อพบนายช่างผู้ปลูกเรือนแล้ว ๖๑๓
 เมื่อไม่มีความกังวลใจ -
 - ก็มีบดเป็นภักษา ๓๖๔
 เมื่อยังไม่ได้ให้ทาน -
 - ก็ยังไม่บริโภคอาหาร ๖๐๔
 แม้ทรงหลบอยู่ก็ยังชื่อว่า -
 - ผู้เอ็นดูสรรพสัตว์ ๓๖๗/๓๖๘
 แม้ธรรมก็ควรละ จะบวชกล่าวไปโย -
 - ถึงสิ่งไม่ใช่ธรรม ๒๕๘
 แมลงวัน ๔๖๔
 โมคคัลลานะ ๑๗/๑๕๑/๓๕๑/๔๕๔/๔๗๔
 โมฆบุรุษ ๒๖๑/๒๘๗/๓๒๖/๓๕๑/๔๑๘/
 ๔๙๑
 โมหะ ๓๗๔
 ไม่เข้าที่มุ่งที่บังปลดแปดเดือน ๓๔๗
 ไม่เคยทรงบังเกิดในสุทธาวาส ๕๘๒
 ไม่จันทนะ ๓๑๓
 ไม่ต้องปิดประตูเรือนในเวลาค่ำคืน -
 - (สัญญาลักษณสันติภาพ) ๕๙๕

ไม่ติดจมหกใจในลาภ ๑๑๔
 ไม่ถือการพูดคำสัจเป็นเหตุถือตัว ๑๘๓
 ไม่ทรงกล่าวขัดแย้งผู้ที่กล่าวขัดแย้ง -
 - พระองค์ ๒๘๕
 ไม่ทรงทำโบสถ์อีกต่อไป ๓๕๑
 ไม่ทรงยึดมั่นการรู้สิ่งที่สมมติกันว่าเลิศ
 ๓๗/๒
 ไม่ทรงรับรู้พวกที่ถือว่า -
 - “ถูกแต่ของเรา” ๔๐๕
 ไม่ที่มีเกียรติได้นามว่าไม่โพธิ์ ๑๖
 ไม่นั่งจมนั่ง ๕๓๑
 ไม่นั่งย่นคางด้วยมือ ๕๓๑
 ไม่ปทุมกะ ๓๑๓
 ไม่ประมาทมีเพียร มีตนส่งไปอยู่
 ๗๒/๗๔/๙๓
 ไม่เป็นนิสัยที่จะตรึกหยังลงง่าย ๆ ๒๒๑
 ไม่มีความลับที่ต้องช่วยปิด ๑๕๑
 ไม่มีธรรมเหลือไว้ในกำมือของตถาคต
 ๕๖๑
 ไม่มีภิกษุแม้รูปเดียวมีความเคลือบแคลง -
 - ในพระศาสดา ๕๗๔
 ไม่มีอะไรที่เป็นของเรา ๑๘๔
 ไม่มีอะไรที่เป็นตัวเรา ๑๘๔
 ไม่ยกขาสูงเหมือนเดินในน้ำ ๕๓๐
 ไม่นั่งกายด้วยมือแล้วจึงนั่ง ๕๓๑
 ไม่รับอาหารที่เขาร้องเชิญ ๕๔
 ไม่เสพเมถุนจนตลอดชีวิต ๔๙๐

ไม่หม่นกายนั่ง ๕๓๑
 ไม่สดขมยง แห่อยู่ในน้ำ ๖๑
 ไม่สดขมยง วางอยู่บนบก ๖๒
 ไม่สัลพะ ๓๑๓
 ไม่สากะ ๓๑๓
 ไม่สาละ ๓๑๓/๓๘๓/๕๐๒
 ไม่สีไฟ ๖๑
 ไม่สีส่า ๒๘๔/๓๗๐
 ไม่แห้งสนิท วางอยู่บนบก ๖๒
 ไม่อโศก ๒๘๔
 ไม่อาจตรัสรู้เพราะทวกรกริยา ๖๗

ย

ยถาภูตญาณเท่าทำให้แจ้งอริยมุติบท ๑๔๐
 ยถาวาทีตถากาโร-ยถากาโรตถาวาที ๕๒๔
 ยมุนา (แม่น้ำ) ๓๓๕
 ยโสธรา ๑๕
 ยอดคน ๒๙
 ยอดเรือน (คืออวิชา) ๖๑๔
 ยอดแห่งแก่นไม้หอม ๕๐๔
 ยอดแห่งดอกไม้หอม ๕๐๕
 ยอดแห่งรากไม้หอม ๕๐๔
 ยอดแห่งปรมัตถธรรม ๕๐๕
 ยอดแห่งพรหมจรรย์ ๒๒๙
 ยักษ์ ๔๘๗

ยักษ์ชั้นสูง ๔๘๘
 ยักษ์ชั้นกลาง ๔๘๘
 ยักษ์ชั้นต่ำ ๔๘๘
 ยักษ์และรากษส (อุปมาที่ใช้กับ-
 -เพศตรงข้าม) ๒๖๗
 ยักษ์ส่วนมาก ๔๘๘
 ยังไม่บวชเพราะต้องเลี้ยงมารดาบิดา-
 -แก่และตาบอด ๕๙๑
 ยัญญ์ ๔๐๐
 ยัญญ์ที่ทำสืบสกลกันลงมา ๔๐๑
 ยัญญ์ที่สำเร็จด้วยเนยใส่น้ำมัน ฯลฯ ๕๙๖
 ยามเผ่าตลิ่งให้ปวงสัตว์ ๒๖๗
 ยืนกระหย่ง ๕๗
 ยืนแก้ความขลาด ๙๗
 ยืนคลออด ๒๘
 ยืนเดินบนหนาม ๕๘
 ยืนไม่ย่อตัว แต่เข้าได้ ๓๒
 ยุทธชยะ (เจ้าชาย) ๖๑๒
 โยคักเขมธรรม ๑๑๒/๓๓๓/๓๕๙
 โยคักเขมี (ผู้กระทำความเกษม-
 -ทั้งแก่ตนและผู้อื่นด้วยโยคะ) ๒๑๐
 โยคักเขมี (ไวพจน์แห่งถาคด) ๒๐๙
 โยนิโสมนสิการา-
 - (การทำในใจโดยแยบคาย) ๓๓๕
 โยนิโสสมมุติปรานา ๓๓๔

ร

รมณีสถานมีชฎาปักเยือกเย็น ๕๕
 รมไม่หวั่นเงาเย็นสนิท ๖๘
 รสอรรยของรูป ๘๒/๘๕
 รสอรรยของเวทนา ๘๔
 รสอรรยของอุปาทานันธ์ ๘๒
 รสอรรยในโลก ๖๙/๗๐
 ร่องขานชื่อและโคตรของตน ๔๘๘
 ร้องเจยบๆ ๕๐๗
 ร่องรอยแห่งมัจฉิมาปฏิบัติ ๒๕๓
 รอยทางเก่า (อภิวรรค) ๑๒๑/๒๗๘
 รอยเท้าอุฐ ๖๐
 ระบบวินัย ๓๐ ระบบ ๒๖๑
 ระบบวินัยของพระสคคคืออะไร ๙
 ระยะเวลาที่สติจะกลับเกิดขึ้น ๑๓๘
 รวณา ๓๘๐
 รากษส ๒๖๗
 รากะ ๓๗๔
 ร่างกายที่ยาวาพหนึ่งหนึ่ง ๔๘๑
 ราชฤทธิ ๑๒/๑๔๙/๑๕๕/๒๑๒/๒๔๕/
 ๒๗๓/๒๙๑/๓๐๙/๓๑๕/๓๒๑/
 ๓๒๔/๓๖๐/๓๖๓/๓๖๗/๔๐๑/
 ๔๒๓/๔๓๓/๔๔๔/๔๕๑/๔๖๗/
 ๔๗๑/๔๘๗/๕๐๓/๕๑๙/๕๒๒/
 ๕๕๖/๕๖๕/๕๙๙

ราตรีเป็นที่ตรัสรู้ -
 - อนุตตรสมมัสัมโพธิญาณ ๕๖๘
 ราตรีเป็นที่ประนินพหานด้วย -
 - อนุปาทิเสสนิพพานธาตุ ๕๖๘
 รามบุตร ๕๓/๒๒๖
 รามะรุทถึงธรรมใด ท่านธรรมนั้น ๕๔
 รามานาถ (อุปมาที่ใช้กับอวิชชา)
 ๒๗๑
 ราหุล ๑๕
 รุจกพระรัตนตรัยถึงที่สุดเมื่อรู้ -
 - ผลแห่งความสิ้นอาสวะของตน ๓๑๕
 รุจกกระทำให้เป็นญาณ ๑๘๐
 รุจกไม่ติดในความรู้ (ของพระองค์) ๓๗/๒
 รูปนิมิต ๗๘
 รูปประมาณในโภชนะ ๒๘๙/๒๙๓
 รูปสัญญา ๑๐๗/๒๐๙
 รูปาน อติณิชาตัตตตะ ๗๘
 รุจกถึงโทษทรมของการต้องเกิด ๔๖
 รุจกปวดทนต์ที่ศีรษะเหลือประมาณ ๖๔
 'เราก็ดำเขาเสีย' ๓๐๘
 เราเป็นแต่ผู้บอกทางเท่านั้น ๓๑๐
 "เราไม่ขยี้หัวใจเราก็ดำไป" ๕๑๕/๕๔๔
 'เราไม่ให้ผ่าลูกศรออก' ๒๙๗
 เราเห็นพระองค์ชั่วเวลา -
 - ปรากฏพระกาย ๕๗๕
 เรียนธรรมได้ไว้วาเวลาได้ตอบ ๕๒
 เรืองก่อนประสูติ ๒๑

เรื่องก่อนตรัสรู้ ๖๙/๗๑/๗๕/๘๐/๘๑/

๘๒/๘๓/๘๕/๘๖/๘๙/

๙๓/๙๕/๙๗/๑๐๑/๑๐๓/๑๑๓

เรื่องก่อนหน้าปรีณิพพาน ๕๕๖

เรื่องจริงและประกอบด้วยประโยชน์ -

- ก็ไม่ใช่เรื่องควรกล่าวโดยส่วนเดียว

๒๐๐/๒๔๕

เรื่องความทุกข์ ๒๘๗

เรื่องฉันทปลานนเนอ ๔๔๔

เรื่องซึ่งพันวิสัยโลก ๑๗๔

เรื่องที่ควรเชื่อควรฟัง ๑๓/๑๗๔

เรื่องที่เชื่อแล้วจะได้ประโยชน์สุข ๑๓

เรื่องที่ทรงแจ่มแจ้งแทงตลอด ๑๗/๒

เรื่องที่ทรงพยากรณ์ ๒๐๑/๓๐๓

เรื่องที่ไม่ว่าทรงพยากรณ์ ๒๐๑/๒๙๗

เรื่องที่สดโลก ๔๘๐

เรื่องนควรรังควรเชื่อ ๑๓/๑๗๔

เรื่องย่อที่ควรทราบก่อน -

- (ในการศึกษาพุทธประวัติ) ๑๕

เรื่องย่อที่ควรทราบก่อน -

- (อีกหมวดหนึ่ง) ๑๖

เรื่องเวทนาโดยละเอียด ๘๓

เรือน ๖๑๓

แรกถึงกระแสน้ำนิพพาน ๔๓๐

โรงบูชาไฟ ๑๓๔

โรติกพราหมณ์ ๕๒๕

โรหิตัสส์ (เทวบุตร) ๔๘๑

ก

ฤดูหนาวระหว่างแปดวัน ๕๙/๓๗๑

กฤต ๑๘๙

กฤษี ชื่อคันธาระ ๑๙๗

กฤษี ชื่อโรหิตัสส์ ๔๘๑

กฤษีภายนอก ๓๓

ข

ขมกล้ำแห่งเขาสันกระหม่อม ๖๔

ขมกล้ำหวนกลับลงแทงพื้นท้อง ๖๕

ขมเวรมีพา ๓๗๑

ขมออกทางช่องหูทั้งสอง ๖๔

ละทิ้งศาสนาบวชเป็นปริพาชก ๑๔๔

ลักษณะการประกาศพรหมจรรย์ -

- ของตถาคต ๑๑

ลักษณะการแสดงธรรมของตถาคต ๑๑

ลักษณะของการพูดเพื่อเจ้า ๓๙

ลักษณะของธรรมที่ทรงนำมาสอน ๒๘๕

ลักษณะของธรรมที่ไม่ทรงนำมาสอน ๒๘๔

ลักษณะของบุคคลผู้เป็นสัทธา ๒๗๒

ลักษณะของภิกษุผู้ใคร่ในการศึกษา ๓๒๕

ลักษณะของภิกษุผู้ไม่ใคร่ในการศึกษา

๓๒๔

ลักษณะที่บรรพชาจักไม่เป็นโมฆะ ๔๓๔

ลักษณะแห่งกถาที่สาวกควรติดตาม -

- ศาสตราเพื่อจะฟัง ๓๓๑

ลักษณะแห่งกรรมที่ไม่อาจเปลี่ยนได้ -

- ด้วยอุปัทภวะและปธานะของ -

- นิครนถ์ ๑๐ อย่าง ๔๗๕

ลักษณะแห่งการทำความเป็นนิมิต -

- กะพระศาสดา ๓๒๗

ลักษณะแห่งการทำความเป็นศัตรู -

- กะพระศาสดา ๓๒๗

ลักษณะแห่งการแสดงธรรม -

- โดยสายกลาง (เจตนา) ๒๔๗

ลักษณะแห่งวิญญูชนผู้ควรรู้ได้เอง -

- เห็นได้เอง ๒๗๓/๒๗๕/๒๗๖

ลัทธิกรรม ๕๒๗

ลัทธิเกี่ยวกับกรรมของพวกนิครนถ์ -

- (ซึ่งต่างจากพุทธศาสนา) ๔๗๔

ลัทธิของพระองค์ ๓๘๙

ลัทธิซึ่งสมมติกันว่าเลิศตามแบบแห่ง -

- อาจารย์ตน ๔๘๒

ลัทธิเตียรยียอน ๖๐/๒๙๙/๓๕๙/๓๘๔/

๔๔๐/๔๖๗/๔๗๑/๔๗๓/

๔๗๔/๔๘๒/๕๘๒/๕๘๓

ลัทธิทำลายโลก ๔๑๘

ลัทธิที่ว่าสุขทุกข์เพราะกรรมเก่า ๔๑๑

ลัทธิที่ว่าสุขทุกข์เพราะการบังนาคาล ๔๑๓

ลัทธิที่ว่าสุขทุกข์ไม่มีเหตุปัจจัย ๔๑๔

ลัทธิรัตติกทฎฐิ ๔๒๕

ลัทธิมกขลิวาท ๔๑๘

ลัทธิอกรียทฎฐิ ๔๒๕

ลัทธิอเหตุกทฎฐิ ๔๒๕

ลัทธิ "อัสวสร้างชน-พรหมสร้างชน"

๔๘๒

ลัทธิอื่น ๔๒๙

ลามของภิกษุ (เกี่ยวกับนรกสวรรค์) ๑๘๕

ลายฝ่ามือฝ่าเท้าจดตายาย ๓๒

ลำดับแห่งพฤติของจิตในการเสด็จ -

- ปรีณิพพาน ๕๗๕

ลิจฉวิฑุมมุข ๕๐๖

ลิจฉวิฑตร ผู้ฆ่าเมาปาฏิหาริย์ ๔๙๐

ลินเพียงพอ ๓๒

ลีลาสง่างงาม ๕๓๐

ลูกได้กระปรีกระเปร่า ๕๒๕

ลุมเนาใหญ่มีเบือกตม (อุปมาที่ใช้กับ -

- กามทั้งหลาย) ๒๗๑

ลูกไก่เจียบ ๕๐๗

ลูกไก่ตัวฟัดสด ๑๓๓

ลูกโซ่แห่งทุกข์ ๘๖

ลูกสาวที่เป็นหม้ายมีลูกติดรุงรัง ๓๗๐

ลูขวัตร (วัตรในการเศร้าหมอง) ๕๘

ลูทางที่จะช่วยเหลือปวงสัตว์ ๒๒๕

ลูกปลาดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ๙๘

เลนหัวสัพพอกกับมาตุคาม ๑๖๙

เลาะลัดจากบ้านสู่บ้าน ๕๘

โลก ๔๘๑

โลกจะไม่ว่างจากพระอรหันต์ ๕๗๓

โลกจักฉิบหาย ๒๒๒

โลกซึ่งมีสุขโดยส่วนเดียว ๔๑๕

โลกที่กำลังมัวเมา ๘

โลกธรรม ๑๗๔

โลกธรรมในโลก (ในความหมายพิเศษ)

๑๗๔

โลกธาตุหนึ่งมีพระพุทธเจ้าองค์เดียว ๗

โลกนี้โลกอื่น ๑๓/๑๗๔

โลกในสมัยที่ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ -

- บังเกิดขึ้นแล้ว ๒๓๘

โลกในสมัยที่ดวงจันทร์และดวงอาทิตย์ -

- ยังไม่บังเกิด ๒๓๘

โลกในสมัยที่พระองค์บังเกิดขึ้นแล้ว ๒๓๘

โลกในสมัยที่พระองค์ยังไม่บังเกิด ๒๓๘

โลกมีจำนวนพันหนึ่ง ๑๙๓

โลกไม่ฉาบทาแปดเปื้อน ๑๔/๑๗๕

โลกนักรบ ๒๕/๓๐/๑๒๓/๒๓๔

โลกายติกพราหมณ์ ๒๕๒

โลกุตตรธรรมมีสำหรับคนทั่วไป ๓๑๐

โล่งไกลไม่มีอะไรกัน แต่มีคมน ๒๕/๓๐/

๑๒๓/๒๓๔

โล่ห์จักษพราหมณ์ ๒๗๒/๕๒๕

ว

วัจกรรมไม่บริสุทธิ์ ๙๖

วนสัทท์ ๕๖/๕๘๒/๕๘๓

วรรณะสี่จำพวก ๑๑๔

วัจนโคตร ๒๑๑/๒๙๙/๓๐๐/๓๐๑-๓๐๒/

๓๒๑/๔๓๖/๕๐๑/๕๐๒/๕๐๓

วัจนยานะโคตร ๕๑๒

วัชชีมาหิตคหบดี ๒๕๓/๕๑๐

วัชชี ๑๗๔/๔๖๕/๕๘๒

วัชชีคาม ๔๙๐

วัชชีธรรม ๔๖๕

วัฏสงสารของพระองค์ ๕๘๒

วัฏฏะอันเป็นที่อยู่ของมฤตยู ๑๓/๑๗๔

วัฏฏะอันเป็นที่อยู่ของมาร ๑๓/๑๗๔

วัดตบพ ๔๙๐

วัดตุกาม ๖๒

วัดระของเดียรถีย์ ๕๖

วัดระที่เสรำหมอง ๔๘๕

วัดระในการอยู่เบกขา ๖๐

วัดระในความเป็นผู้รังเกียจ ๕๘

วัดระในความเป็นผู้เสรำหมอง ๕๘

วัดระในความเป็นผู้สังคตแล้ว ๕๘

วัดระในบาตร ๕๓๒

วัดระเพื่อความเป็นผู้มีตบะ ๕๘

วัดระเพื่อผู้มีตบะ ๕๖

วัดระอย่างเดียว ๔๗๑

วิวหาหาไม่พบ ๖ วันแล้ว ๓๗๐
 วัสสการพราหมณ์ ๑๕๕/๒๑๒/๒๔๕/
 ๔๖๕/๕๑๕

วัสสการปริพพาชก ๔๒๕
 วาจาครั้งสุดท้ายของตถาคต -
 - (ปัจฉิมโอวาท) ๕๗๔
 วาจาเครื่องพราสสอนสาวกของพระองค์
 ๒๖๕

วาจาจริง มีประโยชน์ นานัป ๒๔๕
 วาจาจริง มีประโยชน์ ไม่นานัป ๒๔๔
 วาจาจริง ไร้ประโยชน์ แต่นานัป ๒๔๔
 วาจาจริง ไร้ประโยชน์ ไม่นานัป ๒๔๔
 วาจาไม่จริง ไร้ประโยชน์ แต่นานัป ๒๔๔
 วาจาไม่จริง ไร้ประโยชน์ ไม่นานัป ๒๔๔
 วาจาที่ต้องเลือกให้เหมาะกาล ๒๔๔
 วาจาเป็นที่ชอบใจแก่ชาวเมือง ๕๒๗
 วายทวนกระแสดกลับมา ๒๖๗
 วาทานุวาทะของนิครนถ์ ๑๐ ประการ
 ๔๗๗

วามนิกา (ตระกูลช้างพัง) ๓๑๕

วาเสฏฐโคตร ๕๗๒

วาเสฏฐสามเณร ๒๐๑

วาเสฏฐะมาณพ ๒๒/๑๘๖

วาหะ (ภิกษุ) ๓๗๙

วากิจจนา ๗๕/๒๙๐/๒๙๕

วิชา ๘๗/๘๘/๘๑/๘๓/๑๑๗/๑๑๙

วิชาที่ ๑. ๑๑๖/๑๖๒

วิชาที่ ๒. ๑๑๖/๑๖๒

วิชาที่ ๓. ๑๑๗/๑๖๒

วิชาข้อคันธารี ๑๙๗

วิชาขอมณิกา ๑๙๘

วิญญาน ๘๗/๘๘/๙๐/๙๒/๔๒๘

วิญญาน (ของพระองค์) เป็นเพียง -

- ปฏิจัสสปันนธรรม ๒๖๔

วิญญาน (ตามความหมายของภิกษุชาติ)

๒๖๓

วิญญานที่เวียนว่ายตายเกิด -

- ไม่มีในหลักพระศาสนา ๒๖๓

วิญญานอันแล่นตามความระลึก ๖๘

วิญญานัญจายตนะ ๑๐๙

วิญญานัญจายตนะ (ในฐานะทศที่ ๕ -

- ของบุรุษที่ฝึกแล้ว) ๒๐๙

วิตก (มีความหมายพิเศษ) ๑๒๖

วิเทหะ ๕๐๐

วิธีการใช้หนังสือเล่มนี้สำหรับนักประพันธ์

๔

วิธีการใช้หนังสือเล่มนี้ -

- สำหรับอุบาสกอุบาสิกา ๔

วิธีการทดสอบความเป็นสมาธิ -

- สัมพุทธะของพระองค์ สำหรับผู้ -

- ไม่มีเจโตปริยญาณ ๑๖๓

วิธีการทำสังคายนา ๔๓๒

วิธีการพิทักษ์พรหมจรรย์ (ศาสนา) ๔๓๒

วิธีเข้าถึงสุมณุตตาวินิชา (ตามที่ -

- ทรงแนะ) ๓๗๖

วิธีฆ่าอย่างดีในวินัยพระอรหันต์ ๓๐๘

วิธีที่ทรงปฏิบัติต่อภิกษุ (เกี่ยวกับสิกขา)

๓๒๔

วิธีน้อมจิตออกจากกาม ๗๔

วิธีบันลือธรรมให้แก่กว้างไป ๑๙๔

วิธีฝึกที่รุนแรง ๓๐๗

วิธีฝึกที่ละมุนละไม ๓๐๗

วิธีฝึกที่ละมุนละไมและรุนแรง ๓๐๗

วิธี 'รุก' ขำศึกให้แก่ภัยตัว ๑๔๔

วิธีละและบรรเทาความวิตก ๗๒

วิธีละและบรรเทาพหยาพาวิตก ๗๒

วิธีละและบรรเทาวิหิงสาวิตก ๗๒

วิธีลดสำหรับนักธรรมหรือนักเทศน์ ๑

วิธีลดสำหรับนักปฏิบัติธรรมทางใจ ๒

วิธีสกัดสแกงพวกที่ถือว่ามัวเมา ๔๑๕

วิธีสำหรับนักศึกษาทั่วไปที่ไม่คุ้นกับวัด ๓

วิธีแห่งมหาญญ ๕๕๕

วิธีแห่งอิทธิบาท ๘๑

วินยวาที (คือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑

วินัยของพระสุคต ๙

วินัยของพระอริยเจ้า ๓๐๘

วิบากของบุคคลผู้เลื่อมใสใน -

- พระพุทธเจ้า ๒๑๕

วิบากชั้นเลิศ ๒๑๕/๓๑๙

วิปัสสนาในธรรมตามลำดับของ -

- พระสารีปุต ๓๔๒/๓๔๓

วิปัสสนาพุทธะ ๔๘๙

วิภังชวาที ๒๕๓

วิภังชวาทีที่เป็นการจำแนก -

- ควรรติหรือไม่ควรรติ ๕๑๐

วิมโล (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๒

วิมุตติของภิกษุณี ๔๗๙

วิมุตติญาณทัสสนะชั้นอเสขะ ๔๓๗

วิมุตติวาที ๑๖๓

วิมุตโต (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๒

วิริยพละ (ที่เป็นของตถาคต) ๑๓๗

วิวัฏฏกัปปี ๑๐๗

วิวัฏฏะอันไม่เป็นที่ยูของมฤตยู ๑๓/๑๗๔

วิวัฏฏะอันไม่เป็นที่ยูของมาร ๑๓/๑๗๔

วิสสุกัมม (เทวบุตร) ๖๑๐

วิหารธรรม ๓๕๗

วิหารธรรมชนิดที่ทำให้รู้แจ้งชัด -

- ต่อเวทนา ๑๒๕

วิหารธรรมที่ทรงสรรเสริญมากคือ -

- อานาปานสติสมาธิ ๓๕๙

วิหารธรรมที่ทรงอยู่มากที่สุด ๙๘

วิหารธรรมที่ทรงอยู่มากตลอดพรรษา ๓๕๙

วิหารธรรมที่ทรงอยู่มื่อตรัสรู้แล้วใหม่ ๆ

๑๒๕

วิหารธรรมที่ทรงอยู่มากที่สุด -

- คือสุมณุตตาวินิชา ๓๗๕

วิหารธรรมอันสงบบ้างป ๓๘๗
 วิหิงสาวติก ๗๑
 เวณสปริพพาชก ๒๗๕
 เวชยันตรถ ๕๕๓
 เวทกุ (ผู้จบเวท, ไวพจน์แห่งตากด) ๒๐๑
 เวทนา ๘๓/๘๔/๘๖/๘๘/๙๐/๙๒/๔๒๗/๔๒๘
 เวทนาเก่า ๕๓๒
 เวทนาทั้งหลายมิใช่ผลแห่งกรรม... - ในกาลก่อน ๔๗๓
 เวทนา (มีความหมายพิเศษ) ๑๒๕-๑๒๘
 เวทนาใหม่ ๕๓๒
 เวณิกโก (ผู้นำไปกระทำให้วินาศ) ๕๑๑
 เวณาคปุระ (หมู่บ้าน) ๓๗๒
 เวณิกะ (นิกม) ๕๘๘
 เวยญชพรหมณ์ ๑๓๓/๒๑๕/๔๔๗/๕๐๑
 เวยญชา (เมือง) ๒๑๕/๒๕๘/๔๔๗/๕๐๑
 เวลาชั่วที่เราจำได้ตอบ ๕๒
 เวลาที่ควรบัญญัติวินัย ๒๕๘
 เวลาปรินิพพาน ๕๖๓
 เวลาพรหมณ์ ๖๐๕
 เวลาสมควรปรินิพพาน ๒๒๐
 เวสส์ (วรรณะ) ๓๑๐
 เวสสุพุทธะ ๔๘๘
 เวสสัน (มหาวราช) ๔๘๘
 เวสสันตร (ราชา) ๖๐๗
 เวสารัชชญาณ ๑๔๑/๔๒๑
 เวสาลี ๒๖/๓๐/๕๖/๖๗/๑๒๔/๑๓๕/๑๕๗/๑๘๘/๑๙๓/๒๓๔/๒๔๖/๒๖๑/๒๗๘/๓๑๕/๓๘๑/๔๒๐/๔๒๑/๔๓๗/๔๖๕/๔๖๖/๔๙๐/๔๙๒/๕๕๓/๕๖๑/๕๖๔/๕๖๕/๕๘๒/๕๘๓
 เวฬุคาม (หมู่บ้าน) ๓๕๘/๔๖๖/๕๖๑
 เวฬุวัน ๒๑๒/๒๔๔/๒๔๕/๒๕๐/๓๒๑/๔๖๗/๕๐๓/๕๑๙
 ศรัทธา ๓๘๐
 ศัตร์ไม่อาจปลงชีวิตในระหว่าง ๓๔
 ศาสตาของพวกเธอ ๕๗๓
 ศาสตาที่ไม่มีใครทวงคืนได้ ๒๗/๒
 ศาสตาประเภทที่ตรัสรู้เอง ๒๑๐
 ศาสตาค้นถึงแล้วซึ่งลุ่มและยศสูงที่สุด ๓๓๕
 ศาสตาพวกที่ตรัสรู้ด้วยปัญญาเครื่องรู้ - - - - -
 - - - - - ยิงด้วยตนเอง (สมมามสมพุทธ) ๒๑๑
 ศาสตาพวกที่พึ่งตามๆ กันมา (อนสุสิกา) ๒๑๑
 ศาสตาพวกที่อาศัยสัทธาอย่างเดียว - - - - -
 - (แถว สัทธาหมดทุกา) ๒๑๑
 ศิษย์ที่ตอบ ๓๒๖
 ศิษย์ที่ไม่ตอบ ๓๒๖
 ศิษย์รับกับกรอบหน้า ๓๓๓

ศีลขันธอย่างยิ่ง ๓๔๙

ศีลขันธเสขะ ๔๓๗

ศีลบริสุทธิ ๑๕๑

ศีลวิบัติ ๕๕๘

ส

สกลหาคามี ๔๓๐

สกลจักษณ ๓๑๓

สกลจันฑาล ๓๑๓

สกลเทหยาเยื่อ ๓๑๓

สกลทวาร ๓๑๓

สกลพวกพรวาน ๓๑๓

สกลุทายิปริพพาชก ๓๔๖/๓๔๙/๓๖๓

สการวะพราหมณ์ ๔๖/๒๑๐

สงฆ์จำนวนร้อยเป็นเนก ๓๒๔

สงฆ์ประกอบด้วยคุณอันใหญ่ ๒๑๙

สงฆ์หมู่ใหญ่เพราะตั้งมานาน ๒๕๘

สงฆ์หมู่ใหญ่เพราะแผ่ไปเต็ม ๒๕๙

สงฆ์หมู่ใหญ่เพราะมีลามมาก ๒๕๙

สงฆ์ร้างไปแล้วจากธรรมเป็นเครื่อง -

- ให้รำคาญ (พระอรหันต์) ๓๖๒

สดานสาริญาณ (ของตถาคต) ๓๙๘

สติ ๓๘๐

สติปฏิฐาน ๒๒๕/๒๗๔/๒๙๕/๓๕๐

สติปฏิฐานที่ขจัดกิเลสทั้งสองประเภท

๒๗๔

สถานการณที่แม่พระองค์ต้องทรงอดทน

๓๕๓

สิ้นทายาว ๓๒

สบดาด้วยตากับมาตุคาม ๑๖๙

สหพปาลมฤตหิตานุกมปิ (พระพุทธเจ้า)

๓๖๕

สมณบริษัท ๔๒๑/๔๒๒

สมณบัณฑิต ๓๐๕/๕๑๔/๕๔๓

สมณพราหมณ์ปริพพาชก ท. ผู้เป็น -

- เดียรธีย้อนต่อพระองค์ ๓๖๗

สมณพราหมณ์ที่เป็นผู้ ๔๒๓/๔๒๕

สมณพราหมณ์ที่สอนเรื่องกรรม ๔๖๗

สมณพราหมณ์ผู้ด้วยความหลง ๑๐

สมณสาภยะปุตติยะ ๓๓๕/๔๙๑

สมณะของลัทธินอื่น ๔๒๙

สมณะที่ ๑. ๔๒๙/๕๗๓

สมณะที่ ๒. ๔๒๙/๕๗๓

สมณะที่ ๓. ๔๒๙/๕๗๓

สมณะที่ ๔. ๔๒๙/๕๗๓

สมณะในธรรมวินัย ๔๒๙

สมณะมีแต่ในศาสนา ๕๗๒

สมณะ (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑

สมณะสุขมัล ๓๗๗

สมณะหัวโล้น ๕๘๘

สมณะอย่างชอบธรรม ๔๑๒

สมสู่กับภคินีของตนเอง ๒๒

สมัยใดสมาธิมาก จักขุก็มาก ๗๙

สมาคมอย่างสนิทสนมกับบริษัท ๔๒๒

สมบัติทองเจ็ด ๕๓

สมบัติทองแปด ๕๕

สมาธิเคลื่อนไหว ๗๕

สมาธิเจ็ดอย่าง ๗๙

สมาธิซนอเสาะ ๔๓๗

สมาธิโดยวิธีสามอย่าง ๗๙

สมาธิน้อย ๗๙

สมาธินิมิต ๗๕

สมาธินิมิต (ในขณะททรงแสดงธรรม)

๒๔๖

สมาธิในถ้อยคำที่ตรัสสลับกับสมาธิ -

- เนื่องด้วยสัญญาตา (ในการแสดง -
- ธรรม) ๒๔๗

สมาธิอาศัยฉันทะเป็นประธานกิจ ๘๑/๘๘/

๑๙๐/๑๙๑/๒๐๗

สมาธิอาศัยวิริยะเป็นประธานกิจ ๘๒/๘๘/

๑๙๐/๑๙๒/๒๐๗

สมาธิอาศัยจิตตะเป็นประธานกิจ ๘๒/๘๘/

๑๙๐/๑๙๒/๒๐๗

สมาธิอาศัยวิมมังสาเป็นประธานกิจ ๘๒/๘๘/

๑๙๐/๑๙๒/๒๐๗

สยัมภู ๖๐๕

สระปะวิฬพาทก ๑๔๔/๕๐๗

สรภู (แม่น้ำ) ๓๓๕

สระเสริญญัญญ ๔๐๐

สรสัปปา ๑๓๗

สระ ๓ สระ ๔๐

สระโบกขรณีข้างภูเขามหิมพานต์ ๒๒

ส่วนสดและมัชฌิมา ๑๘๐

สวรรค์คือผลอันดับต่ำสุดของ -

- สวรรค์ชาตธรรม ๒๘๑

สวรรค์ที่ผลสายตนะ ๑๘๕

สวรรค์ชาตธรรมที่มีผล ๖ อันดับ ๒๘๑

สหัสสัจจพินิกาโลกธาตุ ๑๙๓

สหัมบดีพรหม ๒๑๘/๒๒๒/๒๒๓/๒๒๕

สหยาภิเหล่าเทพในดาวดึงส์ ๔๓

สหยาตนะ ๘๗/๘๘/๙๐/๙๒/๔๒๘

สอนตอนเช้า เย็นลงกับบรรลุ ๒๗๘

สอนตอนเย็น รุ่งเช้ากับบรรลุ ๒๗๘

สอนแต่เรื่องความทุกข์เท่านั้น ๒๘๗

สักกะ (จอมเทพ) ๔๕๙/๔๘๓/๕๒๒/๖๐๓

สักกายะ ๑๔๗/๑๕๔

สังขพราหมณ์ ๖๐๕

สังขาร ๘๗/๘๘/๕๒๘

สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์ ๔๖๒

สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง ๔๖๒

สังขารทั้งหลายเป็นเช่นนั้นเอง ๕๙๓

สังคหวัตถุ ๓๕

สังคาวพราหมณ์ ๓๓๘

สังฆบริษัทที่เญยบเสียง ๕๔๒

สังฆสันนิบาตล้วนเป็นขีณาสพ ๑๗

สังวัฏฏกัป ๑๑๕

สังเวชนียสถาน ๕๗๗

สังฆมการมีสี่แสนห้าหมื่นปี ๖๐๓

สังสารวัฏ ๖๑๓

สังจจะออคิเวสณะนิครนถบุตร ๑๕๗/

๒๔๖/๒๘๗/๓๒๘/๔๑๙/

๔๓๙/๕๐๕/๕๐๖

สังจวาที (คือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑

สังจจะอนบุคคณพิงเห็นในเบญจขันธ์ ๓๐๒

สังขัย (ราชา) ๖๐๗

สังขชาติแห่งคนตรง ๒๗๓/๒๗๕

สังขญมะ (การสำรวจมรรวั) ๕๘๘

สังขญา ๑๒๖

สังขญา (ความรูสึก) ๓๘๗

สังขญาทางกามเกิดแทรกแซง ๑๐๔

สังขญาในวิตกเกิดแทรกแซง ๑๐๕

สังขญาว่าปฏิกุลต่อสิ่งไม่ปฏิกุล ๑๐๒/๓๙๑

สังขญาว่าปฏิกุลต่อสิ่งไม่ปฏิกุลและปฏิกุล

๑๐๒/๓๙๒

สังขญาว่าไม่ปฏิกุลต่อสิ่งปฏิกุล ๑๐๒/๓๙๒

สังขญาว่าไม่ปฏิกุลทั้งต่อสิ่งปฏิกุล -

- และไม่ปฏิกุล ๑๐๒/๓๙๒

สังขญาเวทยิตนิโรธ ๑๑๒/๕๗๕

สังขญาเวทยิตนิโรธ (ในฐานะทิศที่ ๘

- ของบุรุษที่ฝึกแล้ว) ๒๐๘

สังขญิวาท-ว่ามีสังขญา ๑๗๘

สังขญีสัตว์ที่เกิดจากวิญญานภสสิณ ๔๔๓

สังขญูชนในภพ ๒๘๑

สัตตัมพเจตีย์ ๔๙๐

สัตว์ดจตอกบัว ๓ เหล่า ๒๒๓

สัตว์ทั่วไปเห็นตถาคตแต่ที่กายของตถาคต

๕๗๖

สัตว์ที่มีความไม่หลงเป็นธรรมดา -

- ผู้เดียวในโลก ๕๕๔

สัตว์ที่มีรูปในดวงตาแต่น้อย ๒๒๒/๒๔๔

สัตว์ที่มีสัญญาในอรุณอันเป็นภายใน ๔๔๓

สัตว์น้อยๆ ที่มีคติไม่เสมอกัน ๕๘

สัตว์ผู้เกิดชนแกือกูลชนเป็นอันมาก ๑๐

สัตว์ผู้เคลื่อนกล่นด้วยโสภ ๒๒๓

สัตว์ผู้มีความไม่หลงเป็นปรกติ -

- (คือตถาคต) ๑๐

สัตว์ผู้ยังมีเวทนานอยู่ ๔๒๗

สัตว์ผู้รู้ถึงธรรม ๒๒๒

สัตว์ผู้รู้ด้วยความหลง ๑๐

สัตว์ผู้ที่จะเสื่อมจากคุณ ๒๔๔

สัตว์ที่มั่นคงที่ใครๆ ในโลกชักจูงไป -

- ไม่ได้ ๑๖๗/๒๐๑

สัตว์ที่มีมูลรากและฐานที่ตั้ง ๑๖๗

สัตว์ที่มธุรส (เตรียมโสธบัน) ๒๘๓

สัตว์ที่พละ (ที่เป็นของตถาคต) ๑๓๗

สัตว์ที่สิดะ (จอมเทพ) ๔๘๓

สัตว์ที่บัญญัติโก (ผู้มีบัญญัติ) ๕๑๑

สัตว์ที่นี้ (แม่น้า) ๑๔๔/๑๘๓/๕๐๗

สัตว์ที่พญูทกอริยาบถ ๒๑๑

สัตว์ที่พทุธะ ๒๑๖

สัตว์ที่พทุธะผู้เป็นหมอผ่าตัด ๓๓๖/๓๔๑

สัมโพชนกที่สหครดด้วยอัปปัญญา ๓๙๑

สัมมาปฏิปา ๑๘๐

สัมมาทฎฐิหรือมีจนาทฎฐิในเวลาจะตาย -

- มีความสำคัญมาก ๔๐๘-๔๑๑

สัมมาทฎฐิ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมาสังกัปปะ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมาวาจา (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมากัมมันตะ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมาอาชีวะ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมาวาสนะ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา)

๑๒๕

สัมมาสติ (ในฐานะปัจจัยของเวทนา) ๑๒๕

สัมมาสติ (ในฐานะบทหนึ่งแห่ง -

- ธรรมบทสี่) ๔๒๓

สัมมาสมาธิ (ในฐานะบทหนึ่งแห่ง -

- ธรรมบทสี่) ๔๒๓

สัมมาสมาธิ (ในฐานะปัจจัย -

- ของเวทนา) ๑๒๕

สัมมาสัมพุทธเจ้าชื่อโคตมะ ๑๕

สัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย ๒๑๘/๔๑๘

สัมมาสัมพุทธะ ๑๔๑

สัมมาสัมพุทธะภาวะมีได้ทั้งในขณะที่ทำ -

- และไม่ทำหน้าที่ ๓๖๙

สัมมาสัมพุทธะสององค์เกิดขึ้นพร้อมกัน ๗

สัมมาสัมโพธิญาณอันสูงสุด ๑๕

สัสสตาวาท-เที่ยงทุกอย่าง ๑๗๖

'สากยะ' ๒๒

สากยะ (แคว้น) ๓๗๕/๔๗๓/๕๔๐/๕๔๖

สากยะโดยชาติ ๒๓

สากยะตระกูล ๑๕/๕๐๐

สาเกต (เมือง) ๑๕๖

สาติแก้วกฐิบุตร (ภิกษุ) ๒๖๓

สามัคคี ๓๕๕

สามัญญคุณ ๕๔๗

สารันทเจตีย์ ๔๖๕

สารีบุตร ๑๗/๕๖/๖๗/๑๓๕/๑๘๘/๒๑๖/

๒๕๘/๓๓๖/๓๔๐/๓๔๑/๓๕๕/๔๒๑/

๔๘๗/๕๕๓/๕๘๒/๕๘๓

สาละ (ต้นไม้) ๑๕๕/๕๐๒/๕๖๙/๕๗๗/

๕๙๒

สาวกของพระผู้มีพระภาค ๔๘๘

สาวกของพระองค์ทุกเพศล้วนบรรล -

- ธรรมขั้นสูงสุดสำหรับเพศ -

- ของตน ๆ จำนวนร้อย ๆ ๓๒๒

สาวกเดิวยธิ์ ๕๒๑

สาวกตั้งมั่นในศาสนาเหมือนการไม่ล้ม -

- ของล้อรถที่ทำอย่างประณีต ๖๐๒

สาวกตัวอย่างที่ประสบความสำเร็จ -

- ในอินทรีภาวนา ๓๓๖

สาวก ท. เป็นบุตรของพระองค์ ๓๓๖

สาวกที่เข้มงวดกว่าพุทธองค์ ๓๔๖
 สาวกที่สามารถข่มข้อยคำของข้าศึก ๕๕๖
 สาวกแท้ รูปที่ล้ำหลังเขาที่สุด ๒๕๙
 สาวกปฏิบัติได้เลิศกว่าพวกอื่น ๕๐๙
 สาวกผู้กระทำะพระศาสดาในฐานะ -
 - แห่งมิตร ๓๒๗
 สาวกผู้กระทำะพระศาสดาอย่าง -
 - กระจ่างเป็นศัตรู ๓๒๗
 สาวกผู้ฟังด้วยดี ๓๒๗
 สาวกผู้ไม่ฟังด้วยดี ๓๒๗
 สาวกและพระศาสดากล่าวหลัก -
 - ปฏิจจสมุปบาทตรงกันเสมอ ๓๔๕
 สาวกสิ้นนิบาตสงฆ์ ๑๒๕๐ รูป ๑๗
 สาวกหล่นจากศาสนาเหมือนการล้ม -
 - ของล้อรถที่ทำไม่ดี ๖๐๒
 สาวกองค์สุดท้าย ๕๗๓
 สาวกดี ๔๔/๒๔๘/๒๕๕/๒๖๓/๒๖๘/๒๘๘/
 ๓๐๒/๓๐๘/๓๓๐/๓๓๕/๓๕๑/๔๑๕/
 ๔๕๕/๔๖๘/๕๒๑/๕๔๔/๕๕๔/๕๘๔
 สาเหตุที่หมุนกลับจากกามไม่ได้ ๔๔
 สัพพะ (ภิกษุ) ๕๕๙
 สำนักปริพาชก ๔๒๓
 สำรวมในอินทรีทั้งหลาย ๒๘๘/๒๙๓
 สิกขาบท ท. ที่เคยกระจัดกระจาย -
 - กลายเป็นป่าติโมกขุเทศ ๓๕๑
 สิกขาบทเล็กน้อย (ทรงอนุญาตให้ถอน)

๕๗๓

สีขีพุทธะ ๔๘๙
 สิ่งควรสำเหนียกตามพุทธดำรัส ๖๐๒
 สิ่งซึ่งมีรูปเป็นที่ยินดี ๑๓๔
 สิ่งซึ่งมีเสียงเป็นที่ยินดี ๑๓๔
 สิ่งซึ่งมีกลิ่นเป็นที่ยินดี ๑๓๔
 สิ่งซึ่งมีรสเป็นที่ยินดี ๑๓๔
 สิ่งซึ่งมีโผฏฐัพพะเป็นที่ยินดี ๑๓๕
 สิ่งซึ่งมีธรรมารมณ์เป็นที่ยินดี ๑๓๕
 สิ่งทั้งปวงไม่ควรเข้าไปยึดถือ ๔๕๙
 สิ่งที่ถูกกลແກ່จนเป็นอันมาก ๙
 สิ่งทีคน ท. สมมติกันว่าเลิศ ๑๙๕
 สิ่งทีคนในโลกมีพลแสงหา ๔๕
 สิ่งทีควรกล่าว ๒๔๖
 สิ่งทีควรกำหนดรู้ ๑๑๙
 สิ่งทีควรละเสีย ๑๑๙
 สิ่งทีควรทำให้แจ้ง ๑๒๐
 สิ่งทีควรทำให้เกิดมี ๑๒๐
 สิ่งทีใครจะได้ง่ายๆ เป็นไม่มี ๔๗
 สิ่งทีใครๆ ทำได้โดยยาก ๑๕
 สิ่งทีตถาคตกำหนดรู้ทั่วถึงแล้ว ๑๕๖
 สิ่งทีตถาคตกำหนดรู้รอบแล้ว ๑๑๙
 สิ่งทีตถาคตละได้แล้ว ๑๑๙
 สิ่งทีตถาคตได้ทำให้แจ้งแล้ว ๑๒๐/๑๕๗
 สิ่งทีตถาคตได้ทำให้เกิดมีแล้ว ๑๒๐
 สิ่งทีตถาคตไม่ได้ยินได้ฟังมาก่อน ๑๑๙
 สิ่งทีตรัสรู้ ๑๑๗
 สิ่งทีตรัสรู้ แต่ไม่ทรงนำมาสอน ๒๘๔

สิ่งที่ถูกดูว่าสอนเหมือนกัน -

- (กาม-รูป-เวทนา) ๔๔๐

สิ่งที่ทรงตัวอยู่ได้เอง ๔๖๑

สิ่งที่ทำได้เป็นสักขีพยานทันชาตินี้ ๔๘

สิ่งที่น่าอัศจรรย์ ๒๔-๓๐/๑๒๔/๑๕๒/๒๓๕/
๓๓๐/๓๓๖/๓๕๑/๓๖๑/๓๘๗

สิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่งกว่าปฏิหารย์เกี่ยวกับ -

- พระองค์ ๑๕๒

สิ่งที่น่าอัศจรรย์อันแท้จริงของพระองค์
๑๕๒

สิ่งที่บัณฑิตรู้เหมือนกันว่าไม่มี ๒๘๖

สิ่งที่บัณฑิตรู้เหมือนกันว่ามี ๒๘๖

สิ่งที่บัณฑิตลงเห็นพร้อมกันว่าดี ๕๘๘

สิ่งที่เข้าไปเพื่อความเกลียด -

- แก่งานเป็นอันมาก ๔

สิ่งที่ผู้กัลยาณมิตรพึงหวังได้ -

- (พรหมจรรย์ทั้งสี่) ๔๖๙

สิ่งที่พระอริยเจ้าว่าเป็นสุข ๑๕๕

สิ่งที่มนุษย์เข้าไปเกิดทนเอาไว้ ๔๕

สิ่งที่มิใช่บุญเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ทำบุญ
๓๖๐

สิ่งที่มีความเกิดเป็นธรรมดา ๔๔

สิ่งที่มีความแก่เป็นธรรมดา ๔๔

สิ่งที่มีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา ๔๔

สิ่งที่มีความตายเป็นธรรมดา ๔๔

สิ่งที่มีความโสกะเป็นธรรมดา ๔๕

สิ่งที่มีความเศร้าหมอง -

- โดยรอบด้านเป็นธรรมดา ๔๕

สิ่งที่มิได้ยากในโลก ๘

สิ่งที่มผลมาก ๓๘๕

สิ่งที่ไม่ควรกล่าว ๒๔๕

สิ่งที่ไม่เป็นไปได้โดยง่ายสำหรับ -

- ผู้ยู่ครองเรือน ๑๑

สิ่งที่ไม้อาจทำให้แตกหักจิตใจ ๑๕๗

สิ่งที่ยังมองไม่เห็น และยังไม่นำมา -

- ทำการคิดนึกให้มาก ๑๐๓

สิ่งที่ยังไม่เคยได้รู้สละ ๑๐๓

สิ่งที่เราพยากรณ์ ๓๐๓

สิ่งที่เราไม่พยากรณ์ ๓๐๓

สิ่งที่เรียกว่านามรูป ๔๒๗

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง ๑๑๗/๑๘๐/๒๔๗

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๑ : กาม-อรรถกิลมถ) ๒๔๗

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๒ : มี-ไม่มี) ๒๔๘

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๓ : นัน-อื่น) ๒๔๘

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๔ : เอง-อื่น) ๒๔๙

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๕ : เอง-อื่น, อิกนัยหนึ่ง) ๒๕๐

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๖ : ไค-อื่น) ๒๕๑

สิ่งที่แล่นดังไปสุดโต่ง -

- (คู่ที่ ๗ : เหมือน-ต่าง) ๒๕๒

สิ่งที่เล่นดังไปสุดโต่ง (เจ็ดคู่) ๒๔๗
 สิ่งน่ารักน่าเพลินใจ (อุปมาที่ใช้กับ -
 -อายตนะภายในหก) ๒๖๗
 สิ่งน่าอัศจรรย์ที่ทรงกำชับให้ช่วยกันจำไว้

๑๕๒

สิ่งน่าอัศจรรย์ที่ทรงยืนยันว่า -
 -น่าอัศจรรย์โดยแท้จริง ๑๕๒
 สิ่งเป็นที่ตั้งแห่งการกล่าววาทะ -
 -หรือไม่ควร ๒๕๓

สิ่งไหลออกของการตามเห็นความ^๕ตงชน -
 -และความเสื่อมไป (ปฏิกุล -
 -ในอุปาทาน) ๓๕๕

สิ่งไหลออกของการเห็นความไม่เที่ยง -
 -ที่ผัสสาตนะ (ปฏิกุลในผัสสะ) ๓๕๔

สิ่งไหลออกของการอนุโยคในอสุภนิมิต -
 - (ปฏิกุลในอสุภนิมิต) ๓๕๔

สิ่งไหลออกของความแปรปรวนแห่ง -
 -สิ่งเป็นที่รัก (โสกะปริเทวะ ฯลฯ)

๓๕๔

สิ่งไหลออกของสิ่งที่กินแล้ว -
 - (อุจจาระปัสสาวะ) ๓๕๔

สิ่งอันโลมให้เกิดญาณว่า -
 - “สัพเพ ธัมมา อนัตตา” ๓๙๙

สิ่งอัศจรรย์เมื่อประทับสี่หาเสีย -
 - ครึ่งสุดท้าย ๔ อย่าง ๕๖๙

สิทธิในการประกาศศาสนา^๕มีแม่แก้ -
 - ผู้ยังต้องปฏิบัติอยู่ ๓๔๘

สินีประ (ราชกุมาร) ๒๑

สินีรุ (ภูเข) ๖๐๘/๖๐๙

สีกายดุจทอง ๓๒

สีพี (เมือง) ๖๐๘

สีลวาท ๑๖๒

สีลปา (ไม้) ๒๘๔

สีหราชา (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๕๗

สีหนาท (คำอุปมาใช้กับการประกาศ -
 - พรหมจักรของพระองค์) ๑๔๘

สีหนาทโดยชอบ ๔๒๙

สีหมิศราชา (คำอุปมาใช้กับพระองค์)

๑๔๗

สีหเสยาควังสุดท้าย ๕๖๙

สีหะ (สัตว์) ๑๔๖/๒๕๖

สุขเกิดจากลาภสักการะและ -

- เสียงสรรเสริญ ๓๕๓

สุขเกิดแต่ความรู้พร้อม (สัมโพธิสุข) ๓๕๓

สุขเกิดแต่ความสงบรำงับ (อุปสมสุข) ๓๕๓

สุขเกิดแต่เนกขัมมะ (เนกขัมมสุข) ๓๕๓

สุขเกิดแต่ปีเวก (ปีเวกสุข) ๓๕๓

สุขเกิดแต่วิเวกของญาณ ๓๘๑

สุขของคนนอนหลับ (มิทธสุข) ๓๕๓

สุขที่ดำทรม ๑๘๐

สุขทุกข์เพราะกรรมในกาลก่อน -

- (นิครนถาท) ๔๗๗

สุขทุกข์เพราะการเกิดอันยิ่ง -

- (นิครนถาท) ๔๗๗

สุขทุกข์เพราะการขบขึงของอศิวร -	สุทฺธส (สุทธาวาส) ๓๘๓
- (นิครนถวาท) ๔๗๗	สุทฺธสี (สุทธาวาส) ๓๘๓
สุขทุกข์เพราะความมากน้อยใน -	สุทฺธเน (ภิกษุ) ๒๖๑
- ภิภูตรธรรม (นิครนถวาท) ๔๗๘	สุนทรภักตราชพราหมณ์ ๔๖๔
สุขทุกข์เพราะภาวะทางสังคม -	สุนทรภัก (แม่เฒ่า) ๔๖๔
- (นิครนถวาท) ๔๗๗	สุนทรภักดีจางวิบุตร ๔๙๐
สุขและโสมนัส ๖๔/๘๒	สุนทรภักจอก ๕๐๗
สุขวิหารในภิภูตรธรรม ๓๗๘	สุนทรภัก (จอมเทพ) ๔๘๓
สุขโสมนัสที่อาศัยเวทนาเกิดขึ้น ๘๔	สุทฺธวัน ๑๕๕/๓๘๔
สุขอย่างยั้งที่จะถึงได้เมื่อยังมี -	สุทฺธวัน (สวนป่า) ๓๘๓
- ขีวติอยู่ ๓๘๑	สุทฺธวิโมกข์ ๓๘๒/๔๔๑
สุขอันเกิดจากความรู้สึกทางหยาบสวามะ -	สุทฺธวิโมกข์ ๔๗/๕๗๓
- (มีหยาบสุข) ๓๕๓	สุทฺธทาเทวี ๕๙๓
สุขอันเกิดแต่พรหมจรรย์ ๕๑๕	สุทฺธามะ (จอมเทพ) ๔๘๓
สุขลลิกานุโยคของ -	สุทฺธมัททวะ (มิใช่เนื้อสุกรอ่อน) ๕๖๗
- พวกสมมตกายปตติยะ ๑๘๒	สุทฺธด้วยคุณธรรมกว่าเขาทั้งหมด ๒๙
สุขลลิกานุโยคที่เป็นไปเพื่อนพยาน ๑๘๒	สุทฺธ (วรรณะ) ๓๑๐
สุคติโลกสวรรค์ ๔๓	สุทฺธะ ๒๕๑
สุจันตะ (ปราสาท) ๑๕	เสด็จทิวงคตที่ป่าวาดเจดีย์ ๕๖๒
สุชาดา (อบาสิกา) ๕๖๐	เสด็จบ้านโกฏิกาม ๕๕๕
สุญญตาวิหารเป็นวัตรธรรม -	เสด็จบ้านปาฏิกาม ๕๕๘
- ที่ทรงอยู่มากที่สุด ๓๗๕	เสด็จบ้านภณชคาม ๕๖๕
สุญญตาวิหารมีได้แม้ในขณะ -	เสด็จบ้านแวฬุคาม ๕๖๑
- แห่งธรรมสภา ๓๗๖	เสด็จบ้านพัตติคาม ๕๖๖
สุทธาวาส ๓๘๓/๕๘๒	เสด็จบ้านทวัน ๕๖๔
สุทฺธโพนทะ ๑๕/๑๗	เสด็จเมืองกัตตินาร ๕๖๗
สุทฺธตะ (อบาสก) ๕๖๐	

เสด็จเมืองนาลันทา ๕๕๘
 เสด็จเมืองปาวา ๕๖๗
 เสด็จเมืองเวสาลี ๕๖๑
 เสด็จสวนอัมพลภูริกา ๕๕๗
 เสด็จหมู่บ้านนาทิกะ ๕๕๙
 เสนากุมภกันท์ ๔๘๗
 เสนาคนธรรพ์ ๔๘๗
 เสนานาค ๔๘๗
 เสนายักษ์ ๔๘๗
 เสนาสนะยากที่จะเสพได้ ๙๕
 เสนาสนะอันสังต์ ๙๕
 เสพเมถุนด้วยภรรยาเก่า ๒๖๑
 เสพเสนาสนะอันสังต์ ๒๙๐/๒๙๔/๓๕๒
 เสลพราหมณ์ ๒๑๖/๓๔๐/๔๓๔
 เสวยสุขด้วยนามกาย ๑๐๕
 เสียกล่าวสรรเสริญพระโคตม ๕๐๐
 เสียคนนอกที่กล่าวถึงพระองค์ ๔๙๗
 เสียตุณเสียนการวิก ๓๓
 เสียตุณเสียพรหม ๓๓
 เสียที่ได้ยินตลอดทุกโลกธาตุ ๑๙๓
 เสียเล้าล่ออันมีแก่พระโคตม ๕๓๐
 เสียชีพไม่เสียศีล ๓๓๐
 แสงสว่างเนื่องด้วยการจุติ ๒๕
 แสงสว่างเนื่องด้วยการประสูติ ๓๐
 แสงสว่างเนื่องด้วยการตรัสรู้ ๑๒๓
 แสงสว่างเนื่องด้วยแสดงธรรมจักร ๒๓๔
 แสงสว่างและการเห็นรูปหายไป ๗๕

แสงสว่างอันโอฬารหาประมาณมิได้ ๒๕
 แสดงอำนาจทางกายไปพรหมโลก ๙๘
 แสงสว่างอะไรเป็นกุศลๆ ๔๗
 โสณทัณฑพราหมณ์ ๕๒๖
 โสดาบัน ๔๓๐

ห

หงายของที่คว่ำอยู่ ๓๐๔
 หญาทุสะที่จับไม้แล้วดึง ๔๘๕
 หญาคางอกขึ้นจากสะดือ ๑๑๓
 หญิงงามในความฝันเป็นอุปมาแห่งอิตตา ๔๑๖

หนทางเก่า (ที่เดินแล้วรู้) -
 - ปฏิจจสมุปบาท) ๑๒๒/๒๗๙
 หนทางเครื่องไปทางเดียว ๒๒๕
 หนทางที่ทำให้พวกเรารู้จัก -
 - พระองค์ถึงที่สุด ๒๘๑
 หนทางที่ผู้ปฏิบัติตามเห็นได้เอง -
 - ว่าถูกต้อง ๒๘๑
 หนทางและโคจรของตถาคต ๑๖๖
 หนทางแห่งการตรัสรู้ ๖๘
 หนทางอันเกษม ฯลฯ (อุปมาที่ใช้กับ -
 - อริยอัฐมรรค) ๒๖๙
 หนทางอันประเสริฐประกอบด้วยองค์ -
 - แปด (ดูที่คำว่า อัฐมรรค) -
 - ด้วย) ๑๑๘

หนอนกลานขนมาตามเท้าถึงเข้า ๑๑๓

หนังสือกับกระดูกสันหลังชิดกัน ๖๐

หน้าที่พระพรเจ้า ๕๕๕

หน้าที่ร่วมกันของพระศาสดาและสาวก

๓๔๘

หน้าที่สำหรับท่านที่ยังไม่คุ้นเคย -

- กับหนังสือเล่มนี้ ๑

หมู่กระโดดโลดเต้นในยังเปล้า ๓๗๐

หมัดกัจจกรท่า ๒๗๐

หมอม้าตัด (ไวพจน์แห่งตถาคต) ๒๐๑/

๓๓๖/๓๔๑/๔๓๔

หมอม้าทำการฆ่าตัดไม่มีหม่ออื่นยิ่งกว่า

๓๓๖

หมื่นโลกธาตวันไหว ๒๕

หมู่คณะที่เลิศกว่าหมู่คณะใดในโลก ๓๑๙

หมูชนชาวกร ๔๒

หยิกภูเขาด้วยเล็บ ๕๕๐

หลงกาม ๔๔

หลงก่อนหินว่าก่อนมันขึ้น ๕๔๙

หลักกรรมที่ทรงทำให้แจ้งด้วยปัญญา -

- อนึ่งเอง ๒๖๖

หลักกรรมที่เป็น "พุทธศาสนาแท้" ๒๖๕

หลักเกณฑ์การฝึกตามลำดับ ๒๘๘

หลักคิดของภิกษุในศาสนา ๔๕๕

หลักที่ทรงใช้ในการพยากรณ์หรือ -

- ไม่พยากรณ์ (ในกาลทั้งสาม) ๒๐๐

หลักในการตรัส ๒๔๔

หลักมหาปเทศ (อย่างสุดต้นตะ) ๕๖๖

หลักลัทธิเกี่ยวกับอิตตา (ระหว่างศาสนา)

๓๔๘

หลังเต็มไม่มีร่อง ๓๒

หลายคนแปลงรูปเป็นคนเดียว ๙๘

หลัททวสนะ (นิคม) ๒๖๕/๓๙๐

หลุดจากกาม ๔๔

หลุดพ้นเพราะพิจารณาอนัตตา -

- ในเบญจขันธ์ ๓๒๘

หลุมถ่านเพลิง ๒๖๒

หวงพระอรหัตตคุณ ๔๙๑

ห้วงน้ำลึก (อุปมาที่ใช้กับ -

- สัมมัญจนเบื้องต่ำห้าอย่าง) ๒๖๗

หอกปาก ๓๕๕

หัตถกเทวบุตร ๕๒๑

หัตถกะ อาพวกะ ๓๗๐

หัตถาพวกะ (อุปาสก) ๑๕

หัตถิกาม (หมู่บ้าน) ๕๖๖

หัตถินกะ (ราชกุมาร) ๒๑

หัวใจพระธรรม ๑๙๒

หัวใจแห่งพุทธศาสนาที่เหนือกว่าพรหม

๓๘๕

หัวหน้าในทางเขื่อนแซ ๕๔๗

หายใจเข้าก็มีสติ ๙๙

หายใจเข้ายาว-เข้าสั้น ๙๙

หายใจออกก็มีสติ ๙๙

หายใจออกยาว-ออกสั้น ๙๙

หึงห้อย ๓๘๘/๓๘๙

หริญญวดี (แม่น้า) ๕๖๙

หิริ ๓๘๐

หิริพละ (ที่เป็นของตถาคต) ๑๓๗

เหงื่อไหลจากรักแล้ว ๔๒๑

เหตุเกิดของโลก ๔๘๒

เหตุของความเจริญ ๔๖๕

เหตุต้องท่องเที่ยว ๕๘๒

เหตุที่ได้ชื่อว่า 'สากยะ' ๒๒

เหตุที่ทำให้เกิดการกระทำอุโบสถกรรม

๓๕๑

เหตุที่ทำให้เกิดการแสดงปาติโมกข์ ๓๕๑

เหตุที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิด -

- วามีสร้างผู้เนรมิต ๔๘๒

เหตุที่ทำให้เตยร้ยอันบุญญิตี -

- อันตคาหิกทฎฐิ ๒๙๙

เหตุที่ทำให้ได้ชื่อว่าพระอรหันต์ ๓๒๙

เหตุที่ทำให้ได้พระนามว่า -

- "โยคกเขมี" ๒๐๙

เหตุที่ทำให้ได้พระนามว่า -

- "อนุตตรปฐิสมมสารถิ" ๒๐๘

เหตุที่ทำให้ได้พระนามว่า -

- "อรหันตสัมมาสัมพุทธะ" ๒๐๕

เหตุที่ทำให้ได้พระนามว่า -

- "อรหันตสัมมาสัมพุทธะ" -

- (อิกนัยหนึ่ง) ๒๐๖

เหตุที่ทำให้ได้พระนามว่า -

- "อรหันตสัมมาสัมพุทธะ" -

- (นัยหนึ่งอีก) ๒๐๗

เหตุที่ทำให้ทรงพระนามว่า -

- "ตถาคต" ๒๐๐

เหตุที่ทำให้แผ่นดินไหว ๕๗๕

เหตุที่ทำให้พระองค์ไม่บัญญัติ -

- อันตคาหิกทฎฐิ ๒๙๙

เหตุที่ไม่ทรงบัญญัติว่า -

- อิตตมหรือไม่มี ๘๙๙

เหตุที่ไม่ทรงพยากรณ์ -

- อันตคาหิกทฎฐิ ๒๙๙

เหตุที่ไม่ทรงพยากรณ์ -

- อันตคาหิกทฎฐิ (อิกนัยหนึ่ง) ๓๐๑

เหตุเป็นทั้งเกิดแห่งกาม ท. ๔๒

เหตุผลที่ทรงสรรเสริญหรือ -

- ไม่สรรเสริญภิกษุบางรูป ๓๒๔

เหตุผลที่ทำให้ทรงบัญญัติระบบวินัย ๒๕๙

เหตุแห่งความยากลำบาก -

- ในการเข้าถึงลัทธิอื่น ๔๔๒

เห็นแจ้งกระทำให้เป็นจักษุ ๑๘๐

เห็นรูปแต่จำแสงสว่างไม่ได้ ๗๘

เห็นภยในโทษแม้เล็กน้อย ๒๘๘/๒๙๓

เห็นอย่างดีด้วยปัญญา ๗๐

เหมาะแก่การลับของมนุษย์ ๔๘๘

เหล่าสัตว์ถูกตมหาในกามเคียวกิน ๔๓

เหลื่อมคชของราชสีห์ ๒๕๗

เหลียวทั้งกาย ๕๓๐
 เหวโกรกขัน (อุปมาที่ใช้กับ -
 - ความโกรธคับแค้นใจ) ๒๗๑
 แห้งร้อนแล้วแต่ผู้เดียวในป่า ๕๕
 แหล่งซื้อขายโคของพวกมัลลกะ ๔๖๙
 ให้ทานเพื่อทำใจที่พร่องให้เต็ม ๕๙๒

อ

อกนิฐฐา (สุทธาวาส) ๓๘๓
 อภิตติดาบส ๖๐๓
 องค์ชาติตั้งอยู่ในผีก ๓๒
 องค์ชาติแห่งมัจจุคาม ๒๖๒
 องค์อวยวะของพระราชา ๒๙๒
 องค์คัลลมาลโจร ๕๔๔
 อจิรวดี (แม่น้ำ) ๓๓๕
 อจิรวตะ (สามเณร) ๒๙๑
 อเจละ (นักบวชเปลือย) ๔๙๐
 อเจลกัสสปะ ๑๔๘/๑๖๒/๒๕๐/๒๘๑/๓๐๓/
 ๓๘๙/๓๙๙/๔๐๓/๕๐๗/๕๐๙
 อชปาลนิโครธ ๒๑๙/๕๔๘
 อญาณทัสสนะนานาอย่าง -
 - (ของเดียรถีย์อื่น) ๓๙๘
 อดทนเหมือนโคจำฝูง ๕๒๒
 อดทนเหมือนโคลากเข็น ๕๒๒
 อดทนเหมือนช้าง ๕๒๒
 อดทนเหมือนม้าอาชาไนย ๕๒๒

อดทนเหมือนสัตว์สำหรับออกศึก -
 - ที่ฝึกดีแล้ว ๕๒๒
 อดทนเหมือนสีหะ ๕๒๒
 อดอาหารโดยประการทั้งปวง ๖๖
 อดับปา (สุทธาวาส) ๓๘๓
 อดัมมโย ๓๙๖
 อดิลีนวิริยะ (เพียรหย่อน) ๗๗
 อกุทกขมสุข (ฉานที่ ๔) ๑๐๗
 อธิกุศลธรรม ๓๓/๕๘๔
 อธิจสมุปปันนิกวาท-เกิดเองลอยๆ ๑๗๗
 อธิเชคฺจนะ (คืออธิจิต) ๑๖๓
 อธิเทวญาณทัศน์ะ ๙๓
 อธิปญญา ๑๖๓/๓๔๙
 อธิมุตติ (คือฉันทะและอริยาคัย) ๑๓๖
 อธิมุตติบท ๑๔๐
 อธิวิมุตติ ๑๖๓
 อธิศีล ๑๖๓/๓๔๙
 อธิฐานความเพียร ๑๑๒
 อนภิขฌา ๔๒๓
 อนยะ (ความทุกข์นานาแบบ) ๓๗๒
 อนัตตลักขณสูตร ๒๓๑
 อนัตตานุสสเนนาไม่เป็นเหตุแห่ง -
 - อนัตตาคาทิกทฎฐิ ๓๐๐
 อนัตตาในเบญจขันธ์ ๓๒๘
 อนาถปิณฑิกคหบดี ๔๘๗/๖๐๕
 อนาถปิณฑิกเทพบุตร ๔๘๖
 อนาวาญญาณทัสสนะ ๕๓๐

อนิมิตตเจโตสมาธิดับเวทนาบางพวก ๓๕๘

อนุตตรธรรมจักร ๒๓๓/๓๔๑

อนุตตรวิมุตติทำให้แจ้งได้ด้วย -

- ความแยกกาย ๒ อย่าง ๓๓๔

อนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ ๗๐/๗๑/๘๓/๙๔/

๑๒๐/๑๒๓/๑๒๔/๑๕๖/๑๗๒/

๒๐๒/๒๐๓/๒๐๔

อนุปาทิเสสนิพพาน ๒๘๕/๕๗๕

อนุปุพพวิหารสมาบัติ ๑๐๓/๒๐๒/๓๔๓/

๓๔๔

อนุรุธะ (ภิกษุ) ๗๕/๓๐๔

อนุศาสนีปาฏิหาริย์ ๑๘๗/๓๓๘

อนุศาสนีที่เป็นไปมากในสาวกทั้งหลาย

๒๘๗

อนุสสุวิกา (เป็นศาสดาเพราะ -

- ฟังตามๆ กันมา) ๒๑๑

อนกัณฐิกรธรรม (ธรรมที่ไม่ควรแสดง -

- บัญญัติโดยส่วนเดียว : อันตคา -

- หิกทิมฺมู ๒๕๕

อบรมกามีอำนาจเหนือสุข -

- อบรมจิตมีอำนาจเหนือทุกข์ ๑๕๘

อบายทุกตวินบาตนรก ๒๖๒/๔๐๔/๔๔๗

อปรปริยายะ (เวลาต่อมาอีก) ๑๗๒/๔๐๘

อปรปุรวนสัมพั ๖๗

อปริหานิยธรรม ๔๗๙/๕๕๖

อปรคพฺโ ๔๔๘

อพยายาม ๔๒๓

อภยราชกุมาร ๒๔๔/๓๐๕

อภยปรัต ไม่ดูหมิ่นใครๆ ในทุกรูปแบบ -

- (ทั้งดีและชั่ว) ๑๖๕

อภิขณา ๒๙๐/๒๙๕/๔๖๙

อภิขณาแลโหมนัสในโลก ๒๙๕/๓๕๐

อภิขัปปา (กระสันอยาก) ๗๗

อภิญา ๓๔๔

อภิญาเทศิตธรรม ๕๖๔

อภิญาโวสานบารมี ๑๓๗

อภิสัมพุทธะ ๒๐๒/๒๐๓/๒๐๔

อภิสัมพุทธะเพราะทรงคล่องแคล่ว -

- ในอนุปุพพวิหารสมาบัติ ๒๐๒

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบการพ้น -

- จากเมถุนสัณฺโณ ๒๐๔

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบ -

- ธาตุ ๔ โดยฐานะ ๓. ๒๐๕

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบ -

- บัญญัติปาทานขันธโดยฐานะ ๓. ๒๐๔

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบบัญญัติ -

- ปาทานขันธโดยปริวัฏฐี ๒๐๓

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบ -

- โลกโดยฐานะ ๓. ๒๐๔

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบ -

- ว่ามีญาณทัสสนะที่เป็นไปทับซึ่ง -

- เทวคามีปริวัฏฐีแปด ๒๐๕

อภิสัมพุทธะเพราะทรงทราบอริยสัจ -

- สิ้นเชิง ๒๐๔

อภิสิทธิ์พระเพราะทรงทราบอายตนะ -

- ภายนอก ๖ โดยฐานะ ๓. ๒๐๕

อภิสิทธิ์พระเพราะทรงทราบอายตนะ -

- ภายใน ๖ โดยฐานะ ๓. ๒๐๕

อภิสิทธิ์พระเพราะทรงทราบอินทรีย์ -

- (อายตนะภายใน) โดยฐานะ ๕.

๒๐๕

อภิสิทธิ์พระเพราะทรงทราบอินทรีย์ ๕ -

- โดยฐานะ ๕. ๒๐๔

อมตะ ๓๘๑

อมนสิการ ๗๖

อมนุษย์ ๕๒๘

อมราวีกเขปิกวาท-พูดไม่ให้ตายตัว ๑๗๗

อมิตรผู้ทำอันตราย ๔๓๖

“อยากมีพระพุทธรูปเจ้าอย่างนัสสิก ๔ องค์”

๕๒๕

อย่าวิวาทกันเพราะธรรม ๓๓๓

อยู่หลักเรือนตลอดเวลากึ่งเดือน ๓๘๑

อรหัตตผลชั่วเวลา ๗ วัน ๒๗๔

อรหันตคุณลักษณะ ๒๗๒/๒๘๒/๒๘๑/

๓๒๐/๓๒๙/๓๔๘/๓๖๐

อรหันตสัมมาสัมพุทธะ ๑๕๔

อรหันตสัมมาสัมพุทธะมีได้เพราะทรง -

- เจริญทำให้มากซึ่งอิทธิบาท ๒๐๗

อรหันตสัมมาสัมพุทธะมีได้เพราะทรง -

- หลุดพ้นจากเบญจขันธ์ ๒๐๖

อรหันตสัมมาสัมพุทธะมีได้เพราะ -

- ทราบอริยสัจ ๒๐๕

อรหันตสาวกนบรียเป็นอนเนก ๑๕๐

อริยเจ้ากล่าวโดยความเป็นทุกข์ ๑๕๕

อริยญายธรรม ๑๕๕/๒๑๓/๕๑๘

อริยมรรค ๑๖๗

อริยวิหาร ๓๕๙

อริยสัจ ๒๐๔/๔๒๗/๕๘๒

อริยสัจกำหนดที่กิลเลสวัฏ (: สมุทัยสัจ)

๑๑๗/๑๔๗/๒๘๔

อริยสัจกำหนดที่วิปากวัฏ (: ทุกขสัจ)

๑๑๗/๑๔๗/๒๘๔

อริยสัจว่าด้วยความทุกข์ ๔๒๗

อริยสัจว่าด้วยเหตุให้เกิดทุกข์ ๔๒๘

อริยสัจว่าด้วยความดับสนิทของความสุข

๔๒๘

อริยสัจว่าด้วยข้อปฏิบัติให้ถึงความ -

- ดับสนิทของความสุข ๔๒๙

อริยสัจอธิบายด้วยปฏิจจสมุปบาท ๔๒๗

อริยอัฐรังคิกมรรค ๑๒๑

อรุปรพรหมที่ ๓ (ผลแห่งอากิญจัญญายตนะ)

๕๓

อรุปรพรหมที่ ๔ (ผลแห่งเนวสัญญานา -

- สัญญายตนะ) ๕๕

อลมรียญาณทัสสนวิเศษ ๖๗/๖๘/๒๓๐

อวิชา ๘๗/๘๘/๔๒๘

อวิชาเป็นคจเปลือกฟองไข่ ๑๓๔

อวิชชาสวะ ๑๑๗
 อวิตกกรรม (ฉานที่ ๒) ๑๐๔
 อวิหา (สุทธาวาส) ๓๘๓
 อวิหิงสาวตก ๗๑/๗๓
 อสัณญีวาท-ไม่มีสัณญี ๑๗๘
 อสัทธรรม ๒๖๒
 อสัพพันธกปุตตะ (นายบ้าน) ๓๖๕/๔๓๗
 อสุร ๑๔/๓๔
 อหังการมมังการมานนุสัย ๓๐๓
 ออกบวชจะปรารธนาถามก็หาไม่ได้ ๒๓
 ออกบวชมีน้ำเป็นพาหนะ ๑๕
 อัคคิเวสนะโคตร ๒๘๑
 อัคเรสวกกุลเลิศ ๑๗
 อังคะ (แคว้น) ๓๓๖
 อังคีระสพุทธะ ๔๘๘
 อังกุตตราปะ (แคว้น) ๑๓๗/๒๑๖/๓๒๖/
 ๓๔๐/๔๓๔
 อัจจาทฐวิริยะ (เพียรจัด) ๗๗
 อัจฉริยมนุญ ๑๕๓
 อัญญาณและสัมโมหะของนิครนถ์ ๔๗๕
 อัถเพดานปากด้วยลิ้น ๖๓
 อัถตถกิลมถานุโยค ๕๖/๒๔๗
 อัถตานุบัสสนาเป็นเหตุแห่งอันตคาหิกทิกฏฐิ
 ๓๐๐
 อัถถกามเทพ ๕๒๐
 อัถถวาที (คือตถาคต) ๒๐๑/๒๘๑
 อันตานุณติกวาท ๑๗๖

อปฺปนาสมาธิประกอบด้วยเมตตา ๑๘๘
 อปฺปมัญญาของเดียรธียอื่น ๓๘๐
 อปฺปมัญญาทั่วไปต่างจากอปฺปมัญญา-
 -เจโตวิมุตติ ๓๘๐
 อปฺปมัญญาธรรมที่สูงกว่าเดียรธียอื่น ๓๘๐
 อปฺปมัญญัตติโก (ผู้ไม่มีมัญญติ) ๕๑๑
 อัพฺยาปาทวิตก ๗๑/๗๓
 อัมพคาม (หมู่บ้าน) ๕๖๖
 อัมพปาลิหิงคณิกาคูชนะการชิงนิมนต์
 ๕๖๑
 อัมพลฏฐิกา (สวนป่า) ๑๗๕/๔๕๑/๕๕๗/
 ๕๗๕/๕๘๔
 อัมพฏฐะมาณพ ๒๑
 อัศจรรยอย่างของพวกเรา-
 -อัศจรรยอย่างของพระพุทธเจ้า
 ๑๕๒
 อัศสัตตะ (ต้นไม้) ๑๖
 อัศสัตโต (ข้อกล่าวหาพระองค์ว่าทำ-
 -อะไรอย่างใจเบาซุ่ยๆ) ๔๕๐
 อากรรมาตรวาทองด้วยปาก ๕๒
 อากการแห่งการตรัสรู้ ๑๑๕
 อากาสนัญญาตนะ ๑๐๘
 อากาสนัญญาตนะ (ในฐานะทศที่ ๔-
 -ของบุรุษที่ฝึกแล้ว) ๒๐๙
 อากัญญาญาตนะ ๕๒/๑๑๐
 อากัญญาญาตนะ (ในฐานะทศที่ ๖-
 -ของบุรุษที่ฝึกแล้ว) ๒๐๙

อาภิมุขัญญาตนาภ ๕๓	อาเนญชะ ๒๕๑
อาจารย์ ๕๒๗	อาปนนิคม ๑๓๗/๒๑๖/๓๒๖/๓๔๐/๓๓๖/
อาชีวะบริสุท ๑๕๑	๔๓๔
อาชีวะไม่บริสุท ๙๖	อาภัสสรพรหม ๕๘๗
อาภานาฏยรักษมนต์ ๔๘๙	อามิสหายาท ๓๓๑
อาตุมา (เมือง) ๓๘๖	อายตนะภายในและเบญจขันธ์เป็นที่ตั้ง -
อาทิตย ๓๘๙	- แห่งการบัญญัติอันตคาหกทักขิ ๒๙๙
อาทิตยโคตร ๒๓	อายุขัยแห่งสัตว์ในยุคนี้ ๑๖
อาเทศนาปาฏิหาริย์ ๑๙๗/๓๓๘	อายุขัยแห่งสัตว์ในยุคมุตเตยยะ ๓๒๓
อานนที ๗/๑๕/๑๗/๒๓/๒๖/๓๐/๔๐/๑๐๓/	อายุได้สามสิบหอย่อนหนึ่งโดยวัย ๔๗
๑๒๔/๑๔๐/๑๕๒/๑๙๓/๒๐๒/๒๒๐/	อายุสังขาร ๕๖๓
๒๓๔/๓๒๖/๓๓๐/๓๕๒/๓๕๘/๓๗๕/	อารามของปริพาชก ๔๖๗
๓๗๖/๓๘๗/๓๘๘/๓๙๘/๔๐๔/๔๒๒/	อาวรรณียธรรม ๒๘๙/๒๙๔
๔๖๕/๔๖๖/๔๖๗/๔๘๗/๕๕๔/๕๕๖/	อาสนะทิพย์ ๓๗๓
๕๖๔/๕๗๕/๕๗๗/๕๘๘/๕๙๒/๕๙๖	อาสนะพรหม ๓๗๔
อานาปานสติสมาธิ ๙๙	อาสนะอริยะ ๓๗๕
อานาปานสติเป็นทางสิ้นอาสวะ -	อาสภิวาจา ๒๙
- ของพระเสขะ ๓๖๐	อาสวฐานิยธรรม ๒๕๘/๓๗๖
อานาปานสติเป็นสุขในทิฏฐธรรม -	อาสวะ ๑๑๗
- ของพระอเสขะ ๓๖๐	อาสวะที่ทำให้เป็นกนธรรพ ๑๔
อานาปานสติสมาธิคืออริยวิหาร -	อาสวะที่ทำให้เป็นเทวดา ๑๔
- พรหมวิหาร-ตถาคตวิหาร ๓๕๙	อาสวะที่ทำให้เป็นมนุษย์ ๑๔
อานาปานสติสมาธิภาวนา ๙๙	อาสวะที่ทำให้เป็นนาค ๑๔
อานาปานสติสมาธิภาวนา ๑๖ ชั้น ๓๕๙	อาสวกษยญาณ ๑๑๗
อานิสงส์ในการหลีกออกจากกาม ๑๐๓	อาสติกบรรพ (เถาว์ลัย) ๖๐/๖๖
อานุภาพของอิทธิบาท ๕๖๒	อาหารที่เกิดขึ้นเพราะคำขับ ๓๖๑

อาหารบริสุทธแม่ที่เกี่ยวกับ -

- การฆ่าสัตว์ ๓๖๐

อาหารเพียงโกสหนึ่ง ๓๔๖

อาหารวันหนึ่งเท่าเขี้ยวหมู ๖๖

อาหารวันหนึ่งหนเดียว ๓๖๒

อาหารทยาบ ๖๘/๖๙/๑๑๕

อาหารอันสมควรหาโทษมิได้ ๓๖๑

อาทุเนยยบุคคล ๒๙๖

อาพาธคาบส ๕๑/๒๒๖/๓๘๖

อำนาจการบำเพ็ญตะบะกรรม ๖๐๓

อำนาจพระเจ้าโกศล ๒๒

อำนาจแห่งพระเวสสันดร ๖๐๙

อิจฉานังคละ (เมือง) ๓๕๙

อิจฉานังคละ (สวนป่า) ๒๑/๓๕๓/๓๕๙

อิทธิบาท ๘๑/๙๗/๑๘๙/๑๙๑/๑๙๓/๒๐๗

อิทธิบาทเพื่ออยู่ได้ถึงกับปี ๑๙๓

อิทธิบาทอันประกอบด้วยธรรม -

- เครื่องปรุงแต่ง ๑๙๑

อิทธิปาฏิหาริย์ ๑๙๗/๓๓๘/๔๙๒

อิทธิปาฏิหาริย์ที่ยิ่งกว่าธรรมดา -

- แห่งมนุษย์ ๑๙๔

อิทธิวิธี ๙๘/๑๙๐/๑๙๗/๓๓๘

อิทธิวิธีมีอย่างต่าง ๆ ๙๘/๑๙๐/๑๙๗/๓๓๘

อิทัปปัจจยตา ๔๖๓

อินทรีย์ภาวนา ๓๓๖

อินทรีย์คือปัญญาสมบุรณแม่อรุแจ้ง -

- สังสารวัฏฏ์และนิพพาน ๓๓๗

อินทรีย์คือวิริยะสมบุรณแม่มี -

- สัทธาปากบั่นในกุศลธรรม ท. ๓๓๗

อินทรีย์คือสติสมบุรณแม่มีสติเครื่องรักษา -

- และสติเครื่องตามระลึก ๓๓๗

อินทรีย์คือสมาธิสมบุรณแม่มี -

- ไวสสัคคารมณและเอกัคคตาจิต ๓๓๗

อินทรีย์คือสัทธาสมบุรณได้หลังจาก -

- ถูกต้องธรรมด้วยนามกาย ๓๓๘

อิริยา (เครื่องออกไปจากกิลเลส) ๖๗/๒๓๐

อิสสิคิลิ (ภูเขา) ๔๗๑

อิสสิทนต์ระ (ข้างไม้) ๕๔๖

อิสสิปตนมฤคทายวัน ๑๕/๑๑๗/๑๘๑/๒๒๗/

๒๒๙/๒๓๓/๒๔๓/๒๔๗/๓๓๔/๔๖๙/๖๐๐

อุกกาเวลา (เมือง) ๑๓/๑๗๔

อุกกัฏฐนคร ๑๕๕/๓๘๓

อุกกากมุข (ราชกุมาร) ๒๑

อุกกากราช (พระราชา) ๒๑

อุจจากเณรูกา (ตระกูลช้างพัง) ๓๑๖

อุจจากพาริกา (ตระกูลช้างพัง) ๓๑๕

อุจเจทวาท - ตายแล้วสูญ ๑๗๙

อุชชยพราหมณ์ ๔๐๐

อุชฌญา (เมือง) ๑๔๘/๑๖๒/๒๘๑/๓๐๓/

๓๙๙/๕๐๗/๕๐๙

อุณาโลมหว่างคิ้วขาวอ่อน ๓๓

อุตตรนิคม ๔๔๔

อุตตรมาณพ ๕๐๐/๕๓๐

อุตตรา (อัครอุปฐายิกา) ๑๕

อุตตริมนุสสธรรม ๔๙๒
 อุทกดาบส ๕๓/๒๒๖
 อุทธัจจะกุกกุจจะ ๒๙๐/๒๙๕
 อุทาน ๓๘๙
 อุทานของผู้เลื่อมใส (นโม ตสฺส ฯลฯ)
 ๕๑๖/๕๑๘

อุทายี (ภิกษุ) ๑๓๗/๓๒๖
 อุทุมพรกัปปริพพาชการาม ๒๗๓/๔๐๑
 อุเทนเจตีย์ ๔๙๐
 อุบล (บัวเขียว) ๔๐
 อุบลวันณา (อัครสาวิกา) ๑๕
 อุบายเครื่องออกจากกาม ท. ๔๒
 อุบายเครื่องออกจากโลก ๖๙/๗๐
 อุบายเครื่องออกไปพ้นจากรูป ๘๒/๘๕
 อุบายเครื่องออกไปพ้นจากทุกข ๘๒
 อุบายเครื่องออกไปพ้นจากเวทนา ๘๔
 อุบายที่ควรทำ (สำหรับภคตริยผู้ปกครอง)
 ๕๙๕

อุบาลีคหบดี ๕๓๕
 อุบาสก ๕๑๐ คน เป็นโสดาบัน ๕๖๐
 อุบาสก ๕๐ กว่าคน เป็นโอบปาติกะ ๕๖๐
 อุบาสก ๙๖ คน เป็นสภากาฬ ๕๖๐
 อุบาสกสภากาฬผู้มีชื่อเสียงแห่ง -
 - นาฬิกะคาม ๕๖๐
 อุบาสกสภากาฬ-โสดาบัน ๓๒๒
 อุบาสกอนาคามี ๓๒๒

อุบาสกอนาคามีผู้มีชื่อเสียงแห่ง -
 - นาฬิกะคาม ๕๖๐
 อุบาสกสภากาฬ-โสดาบัน ๓๒๓
 อุบาสกโสดาบันผู้มีชื่อเสียงแห่ง -
 - นาฬิกะคาม ๕๖๐
 อุบาสกอนาคามี ๓๒๒
 อุเบกขาเจโตวิมุตติ (ในพุทธศาสนา) ๓๙๔
 อุเบกขาเจโตวิมุตติมีอภิญญาญาณตนะ -
 - เป็นอย่างยิ่ง ๓๙๕
 อุปกาชีวก ๒๒๗
 อุปกิเลสแห่งจิต ๗๘
 อุปติสสะ (อัครสาวก) ๑๕
 อุปมาด้วยการตามรอยช้าง ๓๑๘
 อุปมาที่น่าอัศจรรย์เปรียบด้วยเต้าตาดอด
 ๔๖๑

อุปมาสามข้อ ๖๑
 อุปวาณะ (ภิกษุ) ๕๗๐
 อุปะปัชชะ (เวลาต่อมา) ๑๗๒/๔๐๙
 อุปัฏฐกมะและปรานะ (ของนิครนถ์) ๔๗๕
 อุปัฏฐากผู้ใกล้ชิด ๑๕/๑๗
 อุปัฏฐากอันเลิศ ๑๗
 อุปัฏฐากศาลา ๕๕๖
 อุปัททะสำหรับอาจารย์ ๓๕๒
 อุปาทาน ๘๖/๘๘/๙๐/๙๑/๔๒๘
 อุพพิละ (ต้นเต็ง) ๗๖
 อุรเวลกัปปนิคม ๑๐๓

อรุเวลา ๕๕/๒๑๗/๒๑๙/๒๒๐/๒๒๕/ ๒๒๗/๒๔๔	เอสุการีพราหมณ์ ๓๑๐
เอกบุณทริก (อาราม) ๒๑๑	เอออกกระแทกตอ ๕๕๐
เอกสวาทิ ๒๕๓	แอก ๓๘๐
เอกังสวาทิในการถือว่าควรวติหรือ -	โอกาส (คือที่โปร่งโล่ง) อันยัง ๒๙๒
- สรรเสริญโดยส่วนเดียว ๕๑๐	โอกาสประพฤติให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ ๑๑
เอกังสิกกรรม ๒๕๕/๕๑๑	โอกาสว่าง ๑๑/๔๖
เอกังสิกกรรม (ของเดียรถียอื่น) -	โอชาอันเป็นทิพย์ ๖๖
- เป็นอเนกสิกกรรมต่อพุทธ ๕๑๒	โอฏฐัทธลิจฉวี ๔๙๒
เอกังสิกกรรม (ของเดียรถียอื่น : อันต -	โอตตปัลลวะ (ที่เป็นของตถาคต) ๑๓๗
- คาทิกทัญญูสิป) ๕๑๑	โอปปาติกะ ๓๐๔/๔๓๐/๕๕๙
เอกังสิกกรรม (ธรรมที่ความแสดงบัญญัติ -	โอภาสนิมิต ๗๘
- โดยส่วนเดียว : อริยสัจสี่) ๒๕๖	โอรสเกิดจากปากของพระผู้มีพระภาค ๒๐๑
เอกัจฉัสสสวาท-เที่ยงบางอย่าง ๑๗๖	โอวาทของพระโคตมเป็นยอด ๕๐๔